ឆ្នាំ គ

រដូវរង់ចាំ ឬ រដូវអបអរសាទរ ព្រះគ្រីស្តយាងមក	២
រដូវបុណ្យព្រះយេស៊ូប្រសូត	៨
រដូវសែសិបថ្ងៃ ឬ រដូវអប់រំពិសេស	២០
សប្តាហ៍ពិសិដ្ឋ	២៩
រដូវបុណ្យចម្លង	៥២
រដូវធម្មតា	៦៥

ឆ្នាំ គ

រដូវរង់ចាំ

ឬ

រដូវអរបអរសាទរ ព្រះគ្រីស្តយាងមក

ថ្ងៃអាទិត្យទី ១ ក្នុងរដូវរង់ចាំ ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម ទន ៨៥,៨**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ឱព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមសម្ដែងព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា ចំពោះយើងខ្ញុំ! សូមយាងមកសង្គ្រោះយើងខ្ញុំផង! **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **២១,២៥-២៨.៣៤-៣៦**

ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ក្រុមសាវ័ក អំពីដំណើរនិវត្តន៍របស់ព្រះអង្គដូចតទៅ៖ [២៥]«នៅគ្រា
នោះ នឹងមានទីសម្គាល់នៅក្នុងព្រះអាទិត្យ ក្នុងព្រះច័ន្ទ និង ក្នុងផ្កាយទាំងប៉ុន្មាន ។ ប្រជាជាតិទាំងអស់
នៅលើផែនដី នឹងតឹងទ្រូងព្រួយបារម្ភ ដោយឮសូរសន្ធឹករលកសមុទ្របក់បោក ។ [២៦]មនុស្សម្នាភ័យស្លុត
បាត់ស្មារតី នៅពេលគិតអំពីហេតុការណ៍ដែលនឹងកើតមាននៅលើផែនដី ដ្បិតវត្ថុស័ក្ដិសិទ្ធិនានានៅលើ
មេឃ នឹងកក្រើករំពើក ។ [២៧]ពេលនោះគេនឹងឃើញបុត្រមនុស្សយាងមកក្នុងពពក ប្រកបដោយឫទ្ធានុ
ភាព និងសិរីរុងរឿងពន់ពេកក្រៃ ។ [២៨]កាលណាព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនោះចាប់ផ្ដើមកើតមាន ចូរអ្នករាល់គ្នា
ងើបមើលទៅលើ ពីព្រោះព្រះជាម្ចាស់ជិតរំដោះអ្នករាល់គ្នាហើយ ។

[៣៤]ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រុងប្រយ័ត្នឲ្យមែនទែន! កុំបណ្ដោយឲ្យចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាវក់វីនឹងគ្រឿងសប្បាយ
គ្រឿងស្រវឹង ឬក៏ខ្វល់ខ្វាយអំពីរឿងជីវិតនេះឡើយ ក្រែងលោថ្ងៃនោះមកដល់ តែអ្នករាល់គ្នាពុំបានប្រុង
ប្រៀបខ្លួន [៣៥]ដ្បិតថ្ងៃនោះមកដល់ ប្រៀបបាននឹងសំណាញ់ ដែលគ្របពីលើមនុស្សទាំងអស់នៅលើផែន
ដីទាំងមូល ។ [៣៦]ចូរប្រុងស្មារតី និងទូលអង្វរគ្រប់ពេលវេលា ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានកម្លាំងឆ្លងផុតពី
ហេតុការណ៍ទាំងអស់ ដែលត្រូវកើតមាន ហើយដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចឈរនៅមុខបុត្រមនុស្ស» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ២ ក្នុងរដូវរង់ចាំ ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **លក ៣,៤.៦**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ចូររៀបចំផ្លូវរបស់ព្រះអម្ចាស់ ចូរតម្រង់ផ្លូវថ្វាយព្រះអង្គ
នោះមនុស្សទាំងអស់នឹងឃើញការសង្គ្រោះរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **៣,១-៦**

[១]នៅឆ្នាំទីដប់ប្រាំ នៃរជ្ជកាលព្រះចៅអធិរាជរ៉ូម៉ាំង ព្រះនាមទីប៊ែរ លោកប៉ុនទីឡាតធ្វើជាទេសា
ភិបាលនៅស្រុកយូដា ព្រះបាទហេរ៉ូដជាស្ដេចអនុរាជគ្រប់គ្រងស្រុកកាលីឡេ ព្រះបាទភីលីពអនុជរបស់
ព្រះបាទហេរ៉ូដ ជាស្ដេចអនុរាជគ្រប់គ្រងតំបន់អ៊ីទូរេ និងតំបន់ត្រាខូនីត ព្រះបាទលីសាញ៉ាសជាស្ដេចអនុ
រាជគ្រប់គ្រងស្រុកអាប៊ីឡែន [២]លោកហាណ្ណានិងលោកកៃផាសធ្វើជាមហាបូជាចារ្យ ។ ពេលនោះ ព្រះ
ជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់លោកយ៉ូហាន ជាកូនរបស់លោកសាការី នៅក្នុងវាលរហោស្ថាន ។
[៣]លោកយ៉ូហានធ្វើដំណើរគ្រប់ទីកន្លែង ក្នុងតំបន់ទន្លេយ័រដាន់ ហើយប្រកាស ឲ្យមនុស្សកែប្រែចិត្តគំនិត
ដោយទទួលពិធីជ្រមុជទឹក ដើម្បីព្រះជាម្ចាស់លើកលែងទោសឲ្យរួចពីបាប ។ [៤]លោកប្រកាសដូច្នេះស្រប
តាមសេចក្ដីដែលមានចែងទុក ក្នុងគម្ពីរព្យាការីអេសាយថា៖
«មានសំឡេងបុរសម្នាក់ស្រែកឡើង នៅវាលរហោស្ថានថា៖ ចូររៀបចំផ្លូវរបស់ព្រះអម្ចាស់ ចូរតំរង់
ផ្លូវថ្វាយព្រះអង្គ ។ [៥]ត្រូវបំពេញច្រកភ្នំទាំងអស់ឲ្យរាបស្មើ និងពង្រាបភ្នំតូចធំទាំងប៉ុន្មានឲ្យរាប ត្រូវតំ
រង់ផ្លូវកោងឲ្យត្រង់ ព្រមទាំងលុបផ្លូវរដិបរដុបឲ្យរាបស្មើដែរ ។ [៦]នោះមនុស្សទាំងអស់នឹងឃើញ
ការសង្គ្រោះរបស់ព្រះជាម្ចាស់» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃទី ៨ ខែធ្នូ៖ បុណ្យគោរពព្រះនាងព្រហ្មចារិនីម៉ារីមិនជំពាក់បាប

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម លក ១,២៨**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! បពិត្រព្រះនាងព្រហ្មចារិនីម៉ារី! សូមនាងមានអំណរសប្បាយ!
ព្រះអម្ចាស់គង់ជាមួយនាង! ព្រះអង្គប្រទានពរមកនាងលើសស្ត្រីទាំងឡាយ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **១,២៦-២៨**

២៦ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់ទេវទូតកាព្រីអែល ឲ្យទៅភូមិណាសារ៉ែត ក្នុងស្រុកកាលីឡេ ២៧ដើម្បីជួបនឹង
ស្ត្រីក្រមុំព្រហ្មចារីម្នាក់ ជាគូដណ្ដឹងរបស់កំឡោះម្នាក់ ឈ្មោះយ៉ូសែប ដែលត្រូវជាញាតិវង្សព្រះបាទ
ដាវីឌ ។ ស្ត្រីក្រមុំនោះឈ្មោះនាងម៉ារី ។ ២៨ទេវទូតចូលទៅក្នុងផ្ទះនាងម៉ារី ហើយពោលទៅកាន់នាង
ថា៖ «នាងជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះអម្ចាស់អើយ! ចូរមានអំណរសប្បាយឡើង! ព្រះអង្គគង់ជាមួយ
នាង» ។ ២៩ពេលឮពាក្យនេះ នាងម៉ារីរន្ធត់យ៉ាងខ្លាំង ហើយនឹករិះគិតថា តើពាក្យជម្រាបសួរនេះមាន
ន័យដូចម្ដេច ។ ៣០ទេវទូតពោលទៅកាន់នាងថា៖ «កុំខ្លាចអី ម៉ារីអើយ! ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់គាប់ព្រះហឫ
ទ័យនឹងនាងហើយ ។ ៣១នាងនឹងមានគភ៌ ហើយសម្រាលបានបុត្រមួយ ដែលនាងត្រូវថ្វាយព្រះនាមថា
"យេស៊ូ" ។ ៣២បុត្រនោះនឹងមានឋានៈដ៏ប្រសើរឧត្ដម ហើយគេនឹងថ្វាយព្រះនាមថា "ព្រះបុត្រានៃព្រះ
ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត" ។ ព្រះជាម្ចាស់នឹងតាំងបុត្រនោះឲ្យគ្រងរាជ្យលើបល្ល័ង្ករបស់ព្រះបាទដាវីឌ ជាព្រះ
អយ្យកោរបស់ព្រះអង្គ ៣៣ទ្រង់នឹងគ្រងរាជ្យលើប្រជារាស្ត្រអ៊ីស្រាអែលអស់កល្បជានិច្ច ហើយរាជ្យរបស់
ព្រះអង្គនឹងនៅស្ថិតស្ថេរ ឥតមានទីបញ្ចប់ឡើយ» ។ ៣៤នាងម៉ារីសួរទៅទេវទូតថា៖ «តើធ្វើដូចម្ដេចនឹង
ឲ្យការនេះកើតឡើងបាន បើនាងខ្ញុំមិនរួមរស់ជាមួយបុរសណាផងដូច្នេះ?» ។ ៣៥ទេវទូតឆ្លើយទៅនាង
វិញថា៖ «ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធនឹងយាងមកសណ្ឋិតលើនាង គឺឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតនឹង
គ្របបាំងនាង ។ ហេតុនេះ គេនឹងថ្វាយព្រះនាមដល់បុត្រដ៏វិសុទ្ធ ដែលត្រូវប្រសូតមកនោះថា "ព្រះ
បុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់" ។ ៣៦ម្យ៉ាងទៀត នាងអេលីសាបិតជាញាតិរបស់នាង មានផ្ទៃពោះប្រាំមួយខែ
ហើយ ថ្វីដ្បិតតែគាត់មានវ័យចាស់ថែមទាំងជាស្ត្រីអារទៀតផងក៏ដោយ ៣៧ព្រោះគ្មានការអ្វីដែលព្រះជា
ម្ចាស់ធ្វើមិនកើតនោះឡើយ» ។ ៣៨នាងម៉ារីពោលទៅទេវទូតថា៖ «នាងខ្ញុំជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់
សូមឲ្យបានសម្រេចតាមពាក្យរបស់លោកចុះ!» ។ បន្ទាប់មក ទេវទូតចាកចេញពីនាងទៅ ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៣ ក្នុងរដូវរង់ចាំ ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ តាម លក ២,៧៦

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! លោកយ៉ូហានជាព្យាការីរបស់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត លោកដើរខាងមុខ ដើម្បីរៀបចំផ្លូវថ្វាយព្រះអម្ចាស់ និងធ្វើជាសាក្សីថ្វាយព្រះពន្លឺ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា** ៣,១០-១៨

១០មហាជនដែលមកទទួលពិធីជ្រមុជទឹកពីលោកយ៉ូហានតែងសួរលោកថា៖ «តើយើងត្រូវធ្វើអ្វី
ខ្លះ?» ។ ១១លោកយ៉ូហានតបទៅពួកគេវិញថា៖ «អ្នកណាមានអាវពីរ ត្រូវចែកឲ្យអ្នកដែលគ្មាន
ហើយអ្នកដែលមានចំណីអាហារ ក៏ត្រូវចែកឲ្យអ្នកគ្មានដែរ» ។ ១២មានអ្នកទារពន្ធខ្លះមកទទួលពិធី
ជ្រមុជទឹក ហើយសួរលោកថា៖ «លោកគ្រូ! តើយើងខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះ?» ។ ១៣លោកឆ្លើយវិញថា៖
«កុំទារពន្ធហួសពីកំរិតដែលមានកំណត់ទុកនោះឡើយ» ។ មានទាហានមកសួរលោកថា៖ «ចុះយើងខ្ញុំ
វិញ តើត្រូវធ្វើអ្វីដែរ?» ។ លោកឆ្លើយថា៖ «កុំបោទប្រកាន់ កុំសង្កត់សង្កិនយកប្រាក់ពីអ្នកណាឲ្យ
សោះ ត្រូវស្កប់ចិត្តតែនឹងប្រាក់ខែរបស់អ្នករាល់គ្នា ប៉ុណ្ណោះបានហើយ» ។

១៥ប្រជាជននៅតែរង់ចាំ ហើយគេរិះគិតក្នុងចិត្តគ្រប់ៗគ្នាថា ប្រហែលលោកនេះទេ ដែលជាព្រះ
គ្រិស្ត! ។ ១៦លោកយ៉ូហានមានប្រសាសន៍ប្រាប់គេទាំងអស់គ្នាថា៖ «ខ្ញុំធ្វើពិធីជ្រមុជឲ្យអ្នករាល់គ្នាក្នុង
ទឹក ប៉ុន្តែ លោកដែលមានកម្លាំងខ្លាំងជាងខ្ញុំ ជិតមកដល់ហើយ ។ ខ្ញុំមានឋានៈទាបណាស់ សូម្បីតែ
ស្រាយខ្សែស្បែកជើងជូនលោក ក៏មិនសមនឹងឋានៈដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់លោកផង លោកនឹងធ្វើពិធីជ្រមុជឲ្យ
អ្នករាល់គ្នាក្នុងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ និងដោយភ្លើងវិញ ។ ១៧លោកកាន់ចង្អេរ លោកសំអាតលានបោក
ស្រូវ ដើម្បីអុំស្រូវយកគ្រាប់ល្អប្រមូលដាក់ជង្រុក រីឯសំដីវិញ លោកនឹងដុតក្នុងភ្លើង ដែលឆេះពុំចេះ
រលត់ឡើយ» ។ ១៨លោកយ៉ូហានប្រកាសដំណឹងល្អដល់ប្រជាជន ដោយពាក្យដាស់តឿនជាច្រើនទៀត
ផង ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៤ ក្នុងរដូវរង់ចាំ ឆ្នាំ ខ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ លក ១,៣៨

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ព្រះនាងព្រហ្មចារិនីម៉ារីអើយ! ចូរហ៊ោកញ្ជ្រៀវសប្បាយឡើង!
ពិភពលោកទាំងមូលសមនឹងទទួលព្រះអម្ចាស់ តែព្រះអង្គគង់នៅជាមួយព្រះនាងហើយ! **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា ១,៣៩-៤៥

[៣៩]នៅគ្រានោះ នាងម៉ារីប្រញាប់ប្រញាល់ធ្វើដំណើរទៅកាន់ភូមិមួយនៅតំបន់ភ្នំ ក្នុងស្រុកយូដា ។
[៤០]នាងចូលទៅក្នុងផ្ទះលោកសាការី ហើយជម្រាបសួរនាងអេលីសាបិត ។ [៤១]ពេលនាងអេលីសាបិតឮនាង
ម៉ារីជម្រាបសួរ ទារកនៅក្នុងផ្ទៃនាងបំរះឡើង ហើយគាត់ក៏បានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ
[៤២]រួចបន្លឺសំឡេងឡើងថា៖ «ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានពរ ដល់នាងលើសស្ត្រីនានា ព្រះអង្គក៏ប្រទានពរ
ដល់បុត្រនាងដែរ ។ [៤៣]តើរូបខ្ញុំនេះមានឋានៈអ្វី បានជាមាតាព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំមកសួរសុខទុក្ខខ្ញុំ
ដូច្នេះ? ។ [៤៤]កាលខ្ញុំបានឮពាក្យជម្រាបសួររបស់នាង ស្រាប់តែកូននៅក្នុងផ្ទៃខ្ញុំបំរះឡើង ដោយអំណរ
សប្បាយ ។ [៤៥]នាងពិតជាមានសុភមង្គលមែន ព្រោះនាងបានជឿថា ព្រះបន្ទូលដែលព្រះអម្ចាស់ប្រាប់
នាង មុខជានឹងសម្រេចមិនខាន» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

រដូវបុណ្យព្រះយេស៊ូប្រសូត

បុណ្យព្រះអម្ចាស់យេស៊ូប្រសូត
អភិបូជានៅពេលយប់

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម លក ២,១០-១១**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ខ្ញុំនាំដំណឹងល្អមួយមកប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ។ ដំណឹងនេះនឹងធ្វើឲ្យប្រជារាស្ត្រទាំងមូលមានអំណរដ៏លើសលប់ គឺយប់នេះព្រះសង្គ្រោះរបស់អ្នករាល់គ្នាបានប្រសូតហើយ ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ត ជាព្រះអម្ចាស់ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **២,១-១៤**

[១]នៅគ្រានោះ ព្រះចៅអធិរាជរ៉ូម៉ាំង ព្រះនាមអូគូស្ត មានព្រះរាជបញ្ជាឲ្យជំរឿនចំនួនប្រជាជនទាំង
អស់ ក្នុងចក្រភពរ៉ូម៉ាំងទាំងមូល ។ [២]ការជំរឿនប្រជាជនលើកដំបូងនេះ បានធ្វើឡើងក្នុងអំឡុងពេល
ដែលលោកគីរីញូស ធ្វើជាទេសាភិបាលនៅស្រុកស៊ីរី ។ [៣]អ្នកស្រុកទាំងអស់ត្រូវទៅចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជី
តាមស្រុកកំណើតរៀងៗខ្លួន ។ [៤]រីឯលោកយ៉ូសែបក៏ចេញដំណើរពីភូមិណាសារ៉ែត ក្នុងស្រុកកាលីឡេ
ឆ្ពោះទៅភូមិបេថ្លេហិម ក្នុងស្រុកយូដា ជាភូមិកំណើតរបស់ព្រះបាទដាវីឌ ព្រោះលោកជាព្រះញាតិវង្ស
នឹងព្រះបាទដាវីឌ ។ [៥]លោកទៅចុះឈ្មោះជាមួយនាងម៉ារីជាភរិយាដែលមានផ្ទៃពោះ ។ [៦]ពេលអ្នកទាំង
ពីរនៅឯភូមិបេថ្លេហិម នាងម៉ារីគ្រប់ខែហើយ ។ [៧]នាងសម្រាលបានបុត្រមួយ ជាបុត្រច្បង ។ នាងរុំ
បុត្រនោះនឹងសំពត់ រួចដាក់ឲ្យផ្ទំក្នុងស្នូកសត្វ ដ្បិតពុំមានសល់កន្លែងសំណាក់ក្នុងផ្ទះ ។

[៨]ក្នុងស្រុកនោះ ពេលយប់មានពួកគង្វាលនៅមើលហ្វូងសត្វរបស់គេតាមវាលស្មៅ ។ [៩]ពេលនោះ
ទេវទូតរបស់ព្រះអម្ចាស់ មកឈរនៅក្បែរពួកគេ សិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់បានភ្លឺចិញ្ចែងចិញ្ចាចនៅ
ជុំវិញគេ នាំឲ្យគេភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំង ។ [១០]ទេវទូតពោលទៅគេថា៖ «កុំខ្លាចអ្វីឡើយ! ខ្ញុំនាំដំណឹងល្អ
មួយមកប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ។ ដំណឹងនេះនឹងធ្វើឲ្យប្រជារាស្ត្រទាំងមូលមានអំណរដ៏លើសលប់ ។ [១១]គឺយប់
នេះនៅក្នុងភូមិកំណើតរបស់ព្រះបាទដាវីឌ ព្រះសង្គ្រោះរបស់អ្នករាល់គ្នាប្រសូតហើយ ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ត
ជាអម្ចាស់ ។ [១២]នេះជាសញ្ញាសម្គាល់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹង គឺអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញទារកមួយទើបនឹងកើត
មក

រុំដោយសំពត់ នៅក្នុងស្នូកសត្វ» ។

[១៣]រំពេចនោះ មានទេវទូតច្រើនកុះករចុះពីស្ថានបរមសុខមក រួមជាមួយទេវទូតនោះ ច្រៀងសរសើរ
ព្រះជាម្ចាស់ថា៖ [១៤]«សូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់បំផុត ហើយសូមឲ្យ
មនុស្សលោកដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គ បានប្រកបដោយសេចក្តីសុខសាន្តនៅលើផែនដី!» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

បុណ្យព្រះអម្ចាស់យេស៊ូប្រសូត
អភិបូជានៅពេលព្រឹកព្រលឹម

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **លក ២,១៤**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! សូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់បំផុត ហើយសូមឲ្យមនុស្សលោកដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គ បានប្រកបដោយសេចក្ដីសុខសាន្តនៅលើផែនដី ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា** **២,១៥-២០**

[១៥]ពេលពួកទេវទូតត្រឡប់ទៅស្ថានបរមសុខវិញអស់ទៅ ពួកគង្វាលបបួលគ្នាថា៖ «ទៅ! យើងនាំ
គ្នាទៅបេថ្លេហិម មើលហេតុការណ៍ដែលកើតមាន ដូចព្រះអម្ចាស់បានសម្ដែងឲ្យយើងដឹងនោះមើល៍» ។
[១៦]ពួកគេប្រញាប់ប្រញាល់នាំគ្នាធ្វើដំណើរទៅ ឃើញនាងម៉ារី លោកយ៉ូសែប ព្រមទាំងព្រះឱរសផ្ទំក្នុង
ស្នូកសត្វ ។ [១៧] ពេលពួកគង្វាលឃើញព្រះឱរសហើយ គេក៏រៀបរាប់អំពីសេចក្ដីដែលទេវទូតបានប្រាប់
អំពីព្រះឱរសនេះ ។ [១៨]អស់អ្នកដែលបានឮពួកគង្វាលនិយាយនឹកឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំង ។ [១៩]រីឯនាងម៉ារីវិញ
នាងចងចាំហេតុការណ៍ទាំងនេះទុកក្នុងចិត្ត ព្រមទាំងត្រិះរិះពិចារណាថែមទៀតផង ។ [២០]បន្ទាប់មក ពួក
គង្វាលត្រឡប់ទៅវិញ ទាំងច្រៀងលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រោះហេតុការណ៍ទាំងអស់
ដែលគេបានឃើញបានឮ ស្របតាមសេចក្ដីដែលទេវទូតបានប្រាប់គេ ឥតមានខ្វះត្រង់ណាឡើយ ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

បុណ្យព្រះអម្ចាស់យេស៊ូប្រសូត
អភិបូជានៅពេលថ្ងៃ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! នៅថ្ងៃនេះ ព្រះពន្លឺបានបំភ្លឺមនុស្សលោក ។
ប្រជាជនទាំងឡាយនៅលើផែនដីអើយ! សូមអញ្ជើញចូលមកក្នុងពន្លឺរបស់ព្រះជាម្ចាស់!
សូមអញ្ជើញមកក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់! **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត យ៉ូហាន **១,១-១៨ (ឬយ៉ាងខ្លី ១,១-៥.៩-១៤)**

១កាលពីដើមដំបូងបង្អស់ ព្រះបន្ទូលមានព្រះជន្មគង់នៅ ។ ព្រះបន្ទូលបែរទៅរកព្រះជាម្ចាស់ ហើយ
ព្រះបន្ទូលជាព្រះជាម្ចាស់ ។ ២ព្រះបន្ទូលបែរទៅរកព្រះជាម្ចាស់ កាលពីដើមដំបូងបង្អស់ ។ ៣អ្វីៗសព្វ
សារពើ សុទ្ធតែកើតឡើងដោយសារព្រះបន្ទូល គឺក្នុងបណ្ដាអ្វីៗដែលកើតមក គ្មានអ្វីមួយកើតមកក្រៅពី
ព្រះអង្គបង្កើតនោះឡើយ ។ ៤ព្រះបន្ទូលជាប្រភពនៃជីវិត ហើយជីវិតនោះជាពន្លឺបំភ្លឺមនុស្សលោក ។
៥ពន្លឺភ្លឺក្នុងសេចក្ដីងងឹត តែសេចក្ដីងងឹតពុំបានទទួលពន្លឺទេ ។

៦ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់បុរសម្នាក់ ឈ្មោះយ៉ូហានឲ្យមក ។ ៧លោកមកធ្វើជាបន្ទាល់ផ្ដល់សក្ខីភាពអំពី
ពន្លឺ ដើម្បីឲ្យមនុស្សទាំងអស់ជឿដោយសារលោក ។ ៨លោកយ៉ូហានមិនមែនជាពន្លឺទេ គឺលោកគ្រាន់តែ
មកផ្ដល់សក្ខីភាពអំពីពន្លឺប៉ុណ្ណោះ ។

៩ព្រះបន្ទូលជាពន្លឺដ៏ពិតប្រាកដតែមួយ ដែលមកក្នុងពិភពលោក ហើយបំភ្លឺមនុស្សគ្រប់ៗរូប ។
១០ព្រះបន្ទូលបានគង់ក្នុងពិភពលោក ហើយពិភពលោកកើតឡើងដោយសារព្រះអង្គ ប៉ុន្តែ ពិភពលោក
ពុំបានទទួលស្គាល់ព្រះអង្គទេ ។ ១១ព្រះបន្ទូលបានយាងមក គង់ជាមួយប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់ តែ
ប្រជារាស្ត្រនោះពុំបានទទួលព្រះអង្គឡើយ ។ ១២រីឯអស់អ្នកដែលបានទទួលព្រះអង្គ គឺអស់អ្នកដែលជឿ
លើព្រះនាមព្រះអង្គ ព្រះអង្គប្រទានឲ្យគេអាចទៅជាបុត្រធីតារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ។ ១៣អ្នកទាំងនោះពុំ
មែនកើតពីលោហិត ពីចំណង់តណ្ហា ឬពីការប៉ងប្រាថ្នារបស់មនុស្សទេ គឺកើតពីព្រះជាម្ចាស់វិញ ។ ១៤ព្រះ
បន្ទូលកើតមកជាមនុស្ស ហើយគង់នៅក្នុងចំណោមយើងរាល់គ្នា យើងបានឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ
អង្គ ជាសិរីរុងរឿងនៃព្រះបុត្រាតែមួយគត់ ដែលមកពីព្រះបិតាព្រះអង្គពោរពេញទៅដោយព្រះហឫទ័
យប្រណីសន្ដោស និងសេចក្ដីពិត ។

១៥លោកយ៉ូហានបានផ្ដល់សក្ខីភាពអំពីព្រះអង្គ ដោយប្រកាសថា៖ «គឺលោកនេះហើយ ដែលខ្ញុំ
និយាយថា “អ្នកមកក្រោយខ្ញុំ ប្រសើរជាងខ្ញុំ ដ្បិតលោកមានជីវិតមុនខ្ញុំ” » ។ ១៦យើងទាំងអស់គ្នាទទួល
ព្រះហឫទ័យប្រណីសន្ដោស មិនចេះអស់មិនចេះហើយ ពីគ្រប់លក្ខណសម្បត្តិរបស់ព្រះអង្គ ១៧ដ្បិតព្រះជា
ម្ចាស់ប្រទានធម្មវិន័យដោយសារលោកម៉ូសេ តែទ្រង់បានសម្ដែងព្រះហឫទ័យប្រណីសន្ដោស និងសេចក្ដី
ពិត ដោយសារព្រះយេស៊ូគ្រីស្ដ ។ ១៨ពុំដែលមាននរណាម្នាក់បានឃើញព្រះជាម្ចាស់ទេ មានតែព្រះបុត្រា
មួយព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ ដែលបាននាំយើងឲ្យស្គាល់ព្រះអង្គ ដ្បិតព្រះបុត្រាមានព្រះជន្មរួមជាមួយ
ព្រះបិតា ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

បុណ្យគ្រួសារដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះយេស៊ូ ឆ្នាំ គ

ថ្ងៃអាទិត្យក្រោយបុណ្យព្រះអម្ចាស់យេស៊ូប្រសូត

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! បពិត្រព្រះអម្ចាស់! ព្រះអង្គពិតជាលាក់កំបាំងមែន! បពិត្រព្រះយេស៊ូជាព្រះសង្គ្រោះ! ព្រះអង្គពិតជាព្រះជាម្ចាស់ដែលគង់នៅជាមួយមនុស្សលោក! ។ **អ.!**

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា** **២,៤១-៥២**

[៤១]ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ក្នុងឱកាសបុណ្យចម្លង មាតាបិតារបស់ព្រះយេស៊ូតែងតែធ្វើដំណើរ ទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ។ [៤២]លុះដល់ព្រះយេស៊ូមានព្រះជន្មាយុដប់ពីរព្រះវស្សា មាតាបិតាក៏នាំព្រះអង្គឡើងទៅចូលរួមក្នុងពិធីបុណ្យ តាមទំនៀមទម្លាប់ ។ [៤៣]លុះពិធីបុណ្យបានចប់សព្វគ្រប់ហើយ អ្នកទាំងពីរនាំគ្នាវិលត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ។ រីឯព្រះកុមារយេស៊ូគង់នៅក្រុងយេរូសាឡឹមនៅឡើយ តែមាតាបិតាពុំបានដឹងទេ ។ [៤៤]គាត់នឹកស្មានថា ព្រះកុមារគង់នៅក្នុងចំណោមអស់អ្នក ដែលរួមដំណើរជាមួយគ្នា ។ ក្រោយពីបានធ្វើដំណើរអស់រយៈពេលមួយថ្ងៃ ទើបគាត់នាំគ្នាដើររកព្រះកុមារ ក្នុងចំណោមញាតិមិត្តទាំងអស់ [៤៥]ប៉ុន្តែរកពុំឃើញសោះគាត់ក៏នាំគ្នាត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ ដើម្បីរកព្រះអង្គនៅទីនោះទៀត ។ [៤៦]បីថ្ងៃក្រោយមក មាតាបិតាឃើញព្រះយេស៊ូក្នុងព្រះវិហារ ព្រះអង្គគង់នៅកណ្ដាលចំណោមគ្រូអាចារ្យកំពុងតែស្ដាប់គេនិយាយ ព្រមទាំងសួរសំណួរផ្សេងៗដល់គេផង ។ [៤៧]អស់អ្នកដែលស្ដាប់ព្រះកុមារ នឹកឆ្ងល់ពីព្រះបន្ទូលឆ្លើយឆ្លងរបស់ព្រះអង្គ ប្រកបដោយព្រះប្រាជ្ញាញាណ ។ [៤៨]កាលមាតាបិតាបានឃើញព្រះកុមារហើយ គាត់នឹកឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំង ។ មាតាសួរថា៖ «កូនអើយ! ហេតុអ្វីបានជាកូនធ្វើដូច្នេះ? ឪពុកម្ដាយព្រួយចិត្តណាស់ខំដើររកកូន» ។ [៤៩]ព្រះកុមារមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «ហេតុអ្វីបានជា លោកឪពុកអ្នកម្ដាយរកកូនយ៉ាងហ្នឹង? តើលោកឪពុកអ្នកម្ដាយមិនជ្រាបថា កូនត្រូវនៅក្នុងដំណាក់ព្រះបិតារបស់កូនទេឬ?» ។ [៥០]ប៉ុន្តែ មាតាបិតាពុំបានយល់អត្ថន័យ នៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះកុមារឡើយ ។

[៥១]បន្ទាប់មក ព្រះកុមារយេស៊ូយាងត្រឡប់ទៅភូមិណាសារ៉ែតជាមួយមាតាបិតាវិញ ហើយធ្វើតាមឱវាទរបស់គាត់ទាំងពីរនាក់ ។ មាតារបស់ព្រះអង្គចងចាំហេតុការណ៍ទាំងអស់នោះ ទុកក្នុងចិត្ត ។ [៥២]ព្រះយេស៊ូមានវ័យចម្រើនឡើង ហើយមានប្រាជ្ញាកាន់តែវាងវៃ ជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ និងជាទីគាប់ចិត្តមនុស្សជងទាំងពួង ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃទី ១ ខែមករា៖ បុណ្យគោរពព្រះនាងម៉ារី ជាមាតារបស់ព្រះជាម្ចាស់

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម ហប ១,១-២**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! នៅជំនាន់ដើម ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់បុព្វបុរស ដោយសារអស់លោកព្យាការី ។ តែឥឡូវនេះ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលមកយើង ដោយសារព្រះបុត្រា! ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **២,១៦-២១**

[១៦]កាលពួកគង្វាលនាំគ្នាធ្វើដំណើរទៅដល់ភូមិបេថ្លេហិមហើយ គេឃើញនាងម៉ារី លោកយ៉ូសែប
ព្រមទាំងព្រះឱរសផ្ទំក្នុងស្នូកសត្វ ។ [១៧]ពេលពួកគង្វាលឃើញព្រះឱរសហើយ គេក៏រៀបរាប់អំពីសេចក្ដី
ដែលទេវទូតបានប្រាប់អំពីព្រះឱរសនេះ ។ [១៨]អស់អ្នកដែលបានឮពួកគង្វាលនិយាយនឹកឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំង ។
[១៩]រីឯនាងម៉ារីវិញ នាងចងចាំហេតុការណ៍ទាំងនេះទុកក្នុងចិត្ត ព្រមទាំងត្រិះរិះពិចារណាថែមទៀតផង ។
[២០]បន្ទាប់មក ពួកគង្វាលត្រឡប់ទៅវិញ ទាំងច្រៀងលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រោះ
ហេតុការណ៍ទាំងអស់ដែលគេបានឃើញ និងបានឮ ស្របតាមសេចក្ដីដែលទេវទូតបានប្រាប់គេ ឥតមាន
ខ្វះត្រង់ណាឡើយ ។

[២១]ប្រាំបីថ្ងៃក្រោយមក ដល់ពេលកំណត់ធ្វើពិធីកាត់ស្បែកថ្វាយព្រះឱរស គេថ្វាយព្រះនាមថា
“យេស៊ូ” ជាព្រះនាមដែលទេវទូតបានប្រាប់នាងម៉ារី មុនពេលមានផ្ទៃពោះ ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ២ ក្រោយបុណ្យព្រះយេស៊ូប្រសូត

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! នៅថ្ងៃនេះ ព្រះពន្លឺបានបំភ្លឺមនុស្សលោក ។
ប្រជាជនទាំងឡាយនៅលើផែនដីអើយ! សូមអញ្ជើញចូលមកក្នុងពន្លឺរបស់ព្រះជាម្ចាស់!
សូមអញ្ជើញមកក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់! **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត យ៉ូហាន **១,១-១៨ (ឬយ៉ាងខ្លី ១,១-៥.៩-១៨)**

១កាលពីដើមដំបូងបង្អស់ ព្រះបន្ទូលមានព្រះជន្មគង់នៅ ។ ព្រះបន្ទូលបែរទៅរកព្រះជាម្ចាស់ ហើយ
ព្រះបន្ទូលជាព្រះជាម្ចាស់ ។ ២ព្រះបន្ទូលបែរទៅរកព្រះជាម្ចាស់ កាលពីដើមដំបូងបង្អស់ ។ ៣អ្វីៗសព្វ
សារពើ សុទ្ធតែកើតឡើងដោយសារព្រះបន្ទូល គឺក្នុងបណ្ដាអ្វីៗដែលកើតមក គ្មានអ្វីមួយកើតមកក្រៅពី
ព្រះអង្គបង្កើតនោះឡើយ ។ ៤ព្រះបន្ទូលជាប្រភពនៃជីវិត ហើយជីវិតនោះជាពន្លឺបំភ្លឺមនុស្សលោក ។
៥ពន្លឺភ្លឺក្នុងសេចក្ដីងងឹត តែសេចក្ដីងងឹតពុំបានទទួលពន្លឺទេ ។

៦ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់បុរសម្នាក់ ឈ្មោះយ៉ូហានឲ្យមក ។ ៧លោកមកធ្វើជាបន្ទាល់ផ្ដល់សក្ខីភាពអំពី
ពន្លឺ ដើម្បីឲ្យមនុស្សទាំងអស់ជឿដោយសារលោក ។ ៨លោកយ៉ូហានមិនមែនជាពន្លឺទេ គឺលោកគ្រាន់តែ
មកផ្ដល់សក្ខីភាពអំពីពន្លឺប៉ុណ្ណោះ ។

៩ព្រះបន្ទូលជាពន្លឺដ៏ពិតប្រាកដតែមួយ ដែលមកក្នុងពិភពលោក ហើយបំភ្លឺមនុស្សគ្រប់ៗរូប ។
១០ព្រះបន្ទូលបានគង់ក្នុងពិភពលោក ហើយពិភពលោកកើតឡើងដោយសារព្រះអង្គ ប៉ុន្តែ ពិភពលោក
ពុំបានទទួលស្គាល់ព្រះអង្គទេ ។ ១១ព្រះបន្ទូលបានយាងមក គង់ជាមួយប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់ តែ
ប្រជារាស្ត្រនោះពុំបានទទួលព្រះអង្គឡើយ ។ ១២រីឯអស់អ្នកដែលបានទទួលព្រះអង្គ គឺអស់អ្នកដែលជឿ
លើព្រះនាមព្រះអង្គ ព្រះអង្គប្រទានឲ្យគេអាចទៅជាបុត្រធីតារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ។ ១៣អ្នកទាំងនោះពុំ
មែនកើតពីលោហិត ពីចំណង់តណ្ហា ឬពីការប៉ងប្រាថ្នារបស់មនុស្សទេ គឺកើតពីព្រះជាម្ចាស់វិញ ។ ១៤ព្រះ
បន្ទូលកើតមកជាមនុស្ស ហើយគង់នៅក្នុងចំណោមយើងរាល់គ្នា យើងបានឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ
អង្គ ជាសិរីរុងរឿងនៃព្រះបុត្រាតែមួយគត់ ដែលមកពីព្រះបិតាព្រះអង្គពោរពេញទៅដោយព្រះហឫទ័
យប្រណីសន្ដោស និងសេចក្ដីពិត ។

១៥លោកយ៉ូហានបានផ្ដល់សក្ខីភាពអំពីព្រះអង្គ ដោយប្រកាសថា៖ «គឺលោកនេះហើយ ដែលខ្ញុំ

និយាយថា “អ្នកមកក្រោយខ្ញុំ ប្រសើរជាងខ្ញុំ ដ្បិតលោកមានជីវិតមុនខ្ញុំ” » ។ [១៦]យើងទាំងអស់គ្នាទទួល
ព្រះហឫទ័យប្រណីសន្ដោស មិនចេះអស់មិនចេះហើយ ពីគ្រប់លក្ខណសម្បត្តិរបស់ព្រះអង្គ [១៧]ដ្បិតព្រះជា
ម្ចាស់ប្រទានធម្មវិន័យដោយសារលោកម៉ូសេ តែទ្រង់បានសម្ដែងព្រះហឫទ័យប្រណីសន្ដោស និងសេចក្ដី
ពិត ដោយសារព្រះយេស៊ូគ្រីស្ដ ។ [១៨]ពុំដែលមាននរណាម្នាក់បានឃើញព្រះជាម្ចាស់ទេ មានតែព្រះបុត្រា
មួយព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ ដែលបាននាំយើងឲ្យស្គាល់ព្រះអង្គ ដ្បិតព្រះបុត្រាមានព្រះជន្មរួមជាមួយ
ព្រះបិតា ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

បុណ្យព្រះយេស៊ូសម្ដែងព្រះអង្គ

ថ្ងៃអាទិត្យរវាងថ្ងៃទី ២ និងថ្ងៃទី ៨ ខែមករា

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **មថ ២,២**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! យើងខ្ញុំបានឃើញផ្កាយរបស់ព្រះអង្គរះនៅទិសខាងកើត ហើយយើងខ្ញុំមកថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត ម៉ាថាយ **២,១-១២**

១ព្រះយេស៊ូប្រសូតនៅភូមិបេថ្លេហិម ក្នុងស្រុកយូដា នារជ្ជកាលព្រះបាទហេរ៉ូដ ។ មានពួក
ហោរាចារ្យនាំគ្នាធ្វើដំណើរពីទិសខាងកើត មកដល់ក្រុងយេរូសាឡឹម ២សួរថា៖ «ព្រះមហាក្សត្ររបស់
ជនជាតិយូដាដែលទើបនឹងប្រសូតគង់នៅឯណា? យើងខ្ញុំបានឃើញផ្កាយរបស់ព្រះអង្គរះនៅទិសខាង
កើត ហើយយើងខ្ញុំមកថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ» ។ ៣កាលព្រះបាទហេរ៉ូដឮដំណឹងនេះ ទ្រង់រន្ធត់ព្រះហឫទ័យ
យ៉ាងខ្លាំង ហើយអ្នកក្រុងយេរូសាឡឹមទាំងអស់ ក៏រន្ធត់ចិត្តជាមួយព្រះអង្គដែរ ។ ៤ព្រះរាជាត្រាស់ហៅ
ពួកនាយកបូជាចារ្យ និងពួកធម្មាចារ្យទាំងប៉ុន្មានរបស់ប្រជាជនមក ដើម្បីសួរគេពីទីកន្លែងដែលព្រះគ្រី
ស្ដត្រូវប្រសូត ។ ៥គេទូលស្ដេចថា ព្រះគ្រីស្ដត្រូវប្រសូតនៅភូមិបេថ្លេហិម ក្នុងស្រុកយូដា ដ្បិតមាន
សេចក្ដីចែងទុកមកដោយសារព្យាការីថា៖ ៦«ភូមិបេថ្លេហិមជាដែនដីយូដាអើយ! ក្នុងបណ្ដាក្រុង
សំខាន់ៗនៃស្រុកយូដា អ្នកមិនមែនតូចជាងគេទេ ដ្បិតនឹងមានគង្វាលម្នាក់កើតចេញពីអ្នក លោកនឹង
ថែរក្សាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលជាប្រជារាស្ត្ររបស់យើង» ។ ៧ពេលនោះ ព្រះបាទហេរ៉ូដហៅពួក
ហោរាចារ្យមកជាសម្ងាត់ សួរបញ្ជាក់អំពីពេលដែលផ្កាយរះឡើង ។ ៨បន្ទាប់មក ទ្រង់ចាត់ហោរាចារ្យ
ទាំងនោះឲ្យទៅភូមិបេថ្លេហិម ដោយមានរាជឱង្ការថា៖ «សុំអស់លោកនាំគ្នាទៅចុះ ហើយស៊ើបសួរ
ដំណឹងអំពីព្រះឱរសនោះឲ្យបានច្បាស់លាស់ ។ កាលបានឃើញហើយ ចូរមកប្រាប់យើងវិញផង ដើម្បី
ឲ្យយើងទៅថ្វាយបង្គំព្រះអង្គដែរ» ។ ៩ក្រោយពីបានទទួលរាជឱង្ការហើយ គេក៏នាំគ្នាចេញទៅ ។ ពេល
នោះ ផ្កាយដែលគេឃើញនៅទិសខាងកើត នាំមុខគេរហូតដល់កន្លែងដែលព្រះឱរសគង់ទើបឈប់ ។
១០កាលហោរាចារ្យទាំងនោះឃើញផ្កាយ គេសប្បាយចិត្តពន់ប្រមាណ ។ ១១គេចូលទៅក្នុងផ្ទះ ឃើញព្រះ
ឱរសគង់នៅជាមួយនាងម៉ារីជាមាតា គេក៏នាំគ្នាក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ រួចបើកហិបយកទ្រព្យរបស់ខ្លួន
គឺមាស គ្រឿងក្រអូប និងជ័រល្វីងទេសមកថ្វាយព្រះអង្គ ។ ១២បន្ទាប់មក គេវិលត្រឡប់ទៅស្រុករបស់ខ្លួន
វិញ តាមផ្លូវមួយផ្សេងទៀត ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលប្រាប់គេ ក្នុងសុបិននិមិត្ត មិនឲ្យវិលទៅ
គាល់ព្រះបាទហេរ៉ូដវិញឡើយ ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

បុណ្យព្រះអម្ចាស់យេស៊ូទទួលពិធីជ្រមុជទឹក ឆ្នាំ គ

ថ្ងៃអាទិត្យ ឬ ថ្ងៃចន្ទក្រោយបុណ្យព្រះយេស៊ូសម្ដែងព្រះអង្គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **មថ ៣,១៦-១៧ ; ទន ២៨,៣**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! នៅថ្ងៃនេះ ផ្ទៃមេឃបក់ចំហ ព្រះវិញ្ញាណយាងចុះមក
សណ្ឋិតលើព្រះយេស៊ូ ហើយព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះបិតាលាន់ឮនៅលើទឹកថា៖
«លោកនេះជាបុត្រដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់យើង!» ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **៣,១៥-១៦.២១-២២**

[១៥]ប្រជាជនដែលមករកលោកយ៉ូហាន នៅតែរង់ចាំ ហើយគេរិះគិតក្នុងចិត្តគ្រប់ៗគ្នាថា ប្រហែល
លោកយ៉ូហាននេះជាព្រះគ្រីស្ត! ។ [១៦]លោកយ៉ូហានមានប្រសាសន៍ប្រាប់គេទាំងអស់គ្នាថា៖ «ខ្ញុំធ្វើពិធី
ជ្រមុជឲ្យអ្នករាល់គ្នាក្នុងទឹក ប៉ុន្តែ លោកដែលមានកម្លាំងខ្លាំងជាងខ្ញុំជិតមកដល់ហើយ ។ ខ្ញុំមានឋានៈ
ទាបណាស់ សូម្បីតែស្រាយខ្សែស្បែកជើងជូនលោក ក៏មិនសមនឹងឋានៈដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់លោកផង លោក
នឹងធ្វើពិធីជ្រមុជឲ្យអ្នករាល់គ្នាក្នុងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ និងដោយភ្លើងវិញ» ។

[២១]ពេលប្រជាជនទាំងអស់ទទួលពិធីជ្រមុជទឹករួចហើយ ព្រះយេស៊ូក៏ទទួលពិធីជ្រមុជទឹកដែរ ។ នៅ
ពេលព្រះអង្គកំពុងអធិស្ឋាន ស្រាប់តែផ្ទៃមេឃបើកចំហ [២២]ហើយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធយាងចុះ មានរូប
រាងដូចសត្វព្រាប មកសណ្ឋិតលើព្រះអង្គ ។ មានឮព្រះសូរសៀងពីលើមេឃមកថា៖ «ព្រះអង្គជាបុត្រដ៏
ជាទីស្រឡាញ់របស់យើង យើងគាប់ចិត្តនឹងព្រះអង្គណាស់» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

រដូវសែសិបថ្ងៃ

ឬ

រដូវអប់រំពិសេស

ថ្ងៃពុធរោយផេះ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម ទន ៨០,៨.១៩-២០**

បន្ទរ- បពិត្រព្រះអម្ចាស់! ព្រះបន្ទូលព្រះអង្គ ជាសេចក្ដីពិត!
ធម្មវិន័យរបស់ព្រះអង្គរំដោះយើងខ្ញុំ!

អត្ថបទ- ឱ! ព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមនាំយើងខ្ញុំមកវិញ យើងខ្ញុំនឹងមិនបែកចិត្តពីព្រះអង្គទៀតឡើយ ។ សូមនាំយើងខ្ញុំមកវិញ! នោះយើងខ្ញុំនឹងបានរួចជីវិត! **បន្ទរ-** ...

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត ម៉ាថាយ **៦,១-៦.១៦-១៨**

នៅគ្រានោះ ក្រុមសាវ័កជួបជុំជាមួយព្រះយេស៊ូនៅលើភ្នំ ។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ [១]«កុំធ្វើបុណ្យទាននៅមុខមនុស្សម្នា ដើម្បីឲ្យតែគេឃើញនោះឡើយ ។ ធ្វើបែបនេះអ្នករាល់គ្នាពុំបានទទួលរង្វាន់អ្វី ពីព្រះបិតារបស់អ្នករាល់គ្នា ដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខទេ ។ [២]ពេលណាអ្នកធ្វើទានដល់ជនក្រីក្រ កុំស្រែកប្រកាសខ្លែងៗ ដូចពួកមានពុតតែងធ្វើនៅក្នុងធម្មសាលា ឬនៅតាមផងផ្លូវ ដើម្បីឲ្យមនុស្សម្នាកោតសរសើរនោះឡើយ ។ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាឲ្យដឹងច្បាស់ថា អ្នកទាំងនោះបានទទួលរង្វាន់របស់គេហើយ ។ [៣]រីឯអ្នកវិញ កាលណាដៃស្ដាំអ្នកធ្វើទានមិនបាច់ឲ្យដៃឆ្វេងដឹងឡើយ [៤]ដើម្បីឲ្យទានរបស់អ្នកនៅស្ងាត់កំបាំង ។ ព្រះបិតារបស់អ្នកទតឃើញអំពើដែលអ្នកធ្វើនៅក្នុងទីស្ងាត់កំបាំង ទ្រង់នឹងប្រទានរង្វាន់មកអ្នកវិញ ។ [៥]កាលណាអ្នករាល់គ្នាអធិស្ឋាន កុំធ្វើដូចពួកអ្នកមានពុត ដែលចូលចិត្តឈរអធិស្ឋាននៅក្នុងធម្មសាលានិងនៅត្រង់ថ្នល់កែង ដើម្បីឲ្យមនុស្សម្នាឃើញនោះឡើយ ។ ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា ពួកទាំងនោះបានទទួលរង្វាន់របស់គេហើយ ។ [៦]រីឯអ្នកវិញ កាលណាអ្នកអធិស្ឋានត្រូវចូលទៅក្នុងបន្ទប់ បិទទ្វារឲ្យជិត ហើយទូលទៅកាន់ព្រះបិតារបស់អ្នក ដែលគង់នៅក្នុងទីស្ងាត់កំបាំង ។ ព្រះបិតារបស់អ្នកដែលទតឃើញ នៅក្នុងទីស្ងាត់កំបាំង ទ្រង់នឹងប្រទានរង្វាន់មកអ្នកជាពុំខាន ។ [១៦]កាលណាអ្នករាល់គ្នាតមអាហារ កុំធ្វើមុខក្រៀមដូចពួកអ្នកមានពុតនោះឡើយ ។ ពួកគេបង្ហាញទឹកមុខឲ្យអ្នកដទៃឃើញថា ខ្លួនតមអាហារ ។ ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា អ្នកទាំងនោះបានទទួលរង្វាន់របស់គេហើយ ។ [១៧]រីឯអ្នកវិញ កាលណាអ្នកតមអាហារ ត្រូវលាបទឹកអប់លើក្បាលហើយលុបមុខផង [១៨]កុំឲ្យមនុស្សម្នាឃើញថា អ្នកតមឡើយ គឺឲ្យតែព្រះបិតារបស់អ្នកដែលគង់នៅក្នុងទីស្ងាត់កំបាំង ទតឃើញប៉ុណ្ណោះ ពេលនោះព្រះបិតារបស់អ្នក ដែលទតឃើញនៅក្នុងទីស្ងាត់កំបាំងនឹងប្រទានរង្វាន់មកអ្នកជាមិនខាន» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ១ ក្នុងរដូវសែសិបថ្ងៃ ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ មថ ៤,៤

ប- បពិត្រព្រះអម្ចាស់! ព្រះបន្ទូលព្រះអង្គ ជាសេចក្ដីពិត!
ហើយធម្មវិន័យរបស់ព្រះអង្គ រំដោះមនុស្សលោកដែរ!
គ- មនុស្សមិនមែនរស់ដោយសារតែអាហារប៉ុណ្ណោះទេ
គឺរស់ដោយសារគ្រប់ព្រះបន្ទូល ដែលចេញមកពីព្រះឱស្ឋ របស់ព្រះជាម្ចាស់ ។ **ប-** ...

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា** ៤,១-១៣

ក្រោយពីព្រះយេស៊ូទទួលពិធីជ្រមុជទឹក [១]ព្រះអង្គដែលពោរពេញ ដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ យាង
ចាកចេញពីទន្លេយ័រដាន់ ។ ព្រះវិញ្ញាណនាំព្រះអង្គ ទៅវាលរហោស្ថាន ។ [២]នៅទីនោះ ព្រះអង្គត្រូវមារ
សាតាំងល្បួង អស់រយៈពេលសែសិបថ្ងៃ ។ ក្នុងអំឡុងពេលនោះព្រះអង្គពុំសោយអ្វីឡើយ ។ លុះផុតពី
ពេលនោះទៅ ទើបទ្រង់ឃ្លាន ។ [៣]មារទូលព្រះអង្គថា៖ «ប្រសិនបើលោកពិតជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជា
ម្ចាស់មែន សូមធ្វើឲ្យដុំថ្មនេះទៅជានំប័ុងមើល៍» ។ [៤]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅវិញថា៖ «ក្នុងគម្ពីរ
មានចែងថា មនុស្សមិនរស់ដោយសារ អាហារតែប៉ុណ្ណោះ ទេ» ។

[៥]មារនាំព្រះអង្គទៅកន្លែងមួយដ៏ខ្ពស់ ហើយចង្អុលបង្ហាញនគរទាំងប៉ុន្មាននៅលើផែនដី ឲ្យព្រះអង្គ
ឃើញក្នុងមួយរយៈពេលដ៏ខ្លី ។ [៦]មារសាតាំងទូលព្រះអង្គថា៖ «ខ្ញុំនឹងប្រគល់អំណាច ព្រមទាំងភោគ
ទ្រព្យរបស់នគរទាំងនោះឲ្យលោក ដ្បិតអ្វីៗទាំងអស់ជាសម្បត្តិរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំអាចប្រគល់ឲ្យអ្នកណាក៏បាន
ស្រេចតែនឹងចិត្តខ្ញុំ ។ [៧]ដូច្នេះ ប្រសិនបើលោកក្រាបថ្វាយបង្គំខ្ញុំ សម្បត្តិទាំងនោះនឹងបានជារបស់លោក
ហើយ» ។ [៨] ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅវិញថា៖ «ក្នុងគម្ពីរមានចែងថា "អ្នកត្រូវតែថ្វាយបង្គំព្រះ
អម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក និងគោរពបម្រើតែព្រះអង្គមួយ ប៉ុណ្ណោះ"» ។

[៩]បន្ទាប់មក មារនាំព្រះអង្គទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ដាក់ព្រះអង្គលើកំពូលព្រះវិហារ ហើយទូលថា៖
«ប្រសិនបើលោកពិតជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់មែន សូមលោតទម្លាក់ខ្លួនចុះ ទៅក្រោមមើល៍
[១០]ដ្បិត ក្នុងគម្ពីរមានចែងថា "ព្រះជាម្ចាស់នឹងបញ្ជាឲ្យទេវទូតថែរក្សាលោក [១១]ហើយទេវទូតទាំងនោះ
នឹងចាំទ្រលោក មិនឲ្យជើងលោកប៉ះទង្គិចនឹងថ្មឡើយ"» ។ [១២]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅមារវិញ
ថា៖ «ក្នុងគម្ពីរមានចែងថា កុំល្បងលព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នកឡើយ» ។

[១៣]លុះមារល្បួងព្រះយេស៊ូសព្វបែបយ៉ាង ហើយវាក៏ថយចេញឆ្ងាយពីព្រះអង្គទៅ រហូតដល់ពេលកំណត់ ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ២ ក្នុងរដូវសែសិបថ្ងៃ ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **មថ ៤,៤**

ប- សូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះគ្រីស្ត ជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលមានព្រះជន្មគង់នៅ ។

គ- មានព្រះសូរសៀងបន្លឺពីក្នុងពពកមកថា៖ “អ្នកនេះជាបុត្រដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់យើង ចូរស្តាប់ព្រះអង្គចុះ!” ។ **ប-** ...

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា ៩,២៨-៣៦

[២៨]ព្រះយេស៊ូនាំលោកសិលា លោកយ៉ូហាន និងលោកយ៉ាកុប ឡើងទៅលើភ្នំ ដើម្បីអធិស្ឋាន ។
[២៩]ពេលកំពុងអធិស្ឋាន ស្រាប់តែព្រះភ័ក្ត្ររបស់ព្រះអង្គប្រែជាមានរស្មី ហើយព្រះពស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ ត្រ
ឡប់ជាមានពណ៌សត្រចះត្រចង់ ។ [៣០]ពេលនោះ មានបុរសពីរនាក់ គឺលោកម៉ូសេ និងព្យាការីអេលី
សន្ទនាជាមួយព្រះយេស៊ូ ។ [៣១]លោកទាំងពីរលេចមក ប្រកបដោយសិរីរុងរឿង ហើយមានប្រសាសន៍
អំពីដំណើរ ដែលព្រះអង្គត្រូវសោយទិវង្គត នៅក្រុងយេរូសាឡឹម ។ [៣២]លោកសិលា និងមិត្តភក្តិរបស់
លោកសំរាន្តលង់លក់ ។ លុះភ្ញាក់ឡើង គេឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូ និងឃើញលោកទាំងពីរ
ឈរជាមួយព្រះអង្គ ។ [៣៣]កាលលោកម៉ូសេ និងព្យាការីអេលីកំពុងតែចាកចេញពីព្រះយេស៊ូទៅ លោក
សិលាទូលព្រះអង្គថា៖ «ព្រះគ្រូ! យើងខ្ញុំបាននៅទីនេះប្រសើរណាស់! យើងខ្ញុំនឹងសង់ពន្លាបី គឺមួយ
សម្រាប់ព្រះគ្រូ មួយសម្រាប់លោកម៉ូសេ និងមួយទៀតសម្រាប់ព្យាការីអេលី» ។ លោកសិលាមាន
ប្រសាសន៍ទាំងពុំដឹងថា ខ្លួននិយាយអ្វីឡើយ ។ [៣៤]កាលលោកសិលាកំពុងតែមានប្រសាសន៍ស្រាប់តែមាន
ពពកមកគ្របបាំងគេទាំងអស់គ្នា ធ្វើឲ្យសាវ័កភ័យខ្លាចក្រៃលែង ដោយមានពពកមកគ្របបាំងដូច្នេះ ។
[៣៥]មានព្រះសូរសៀងបន្លឺពីក្នុងពពកមកថា៖ «អ្នកនេះជាបុត្រដែលយើងបានជ្រើសរើស ចូរស្តាប់ព្រះ
អង្គចុះ!» ។ [៣៦]បន្ទាប់ពីបានឮព្រះសូរសៀងនេះហើយ គេឃើញតែព្រះយេស៊ូមួយព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ ។
នៅគ្រានោះ សាវ័កឥតបាននិយាយអំពីហេតុការណ៍ ដែលគេបានឃើញ ប្រាប់អ្នកណាសោះឡើយ ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៣ ក្នុងរដូវសែសិបថ្ងៃ ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ ទន ៥១(៥០),១៤

ប- សូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងព្រះគ្រីស្ត! ព្រះអង្គជាព្រះប្រាជ្ញាញាណនៃព្រះជាម្ចាស់ ដ៏មានព្រះជន្មគង់នៅអស់កល្បជានិច្ច ។ សូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងព្រះអម្ចាស់ ។

គ- បពិត្រព្រះអម្ចាស់! សូមប្រទានឲ្យយើងខ្ញុំ ទទួលព្រះបន្ទូលព្រះអង្គ ។ សូមឲ្យយើងខ្ញុំមានអំណរ ដោយព្រះអង្គសង្គ្រោះយើងខ្ញុំផង ។ **ប-** ...

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា** ១៣,១-៩

[១]ពេលនោះ មានអ្នកខ្លះមកទូលព្រះយេស៊ូ អំពីអ្នកស្រុកកាលីឡេ ដែលលោក ពីឡាត បានសម្លាប់
នៅពេលគេកំពុងតែថ្វាយយញ្ញបូជា ។ [២]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅគេវិញថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នា
ស្មានថា អ្នកស្រុកកាលីឡេទាំងនោះ ជាមនុស្សបាបច្រើនជាងអ្នកស្រុកកាលីឡេឯទៀតៗ ឬបានជាគេ
ស្លាប់របៀបនេះ? [៣]ទេ មិនមែនទេ! ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា បើអ្នករាល់គ្នាមិនកែប្រែចិត្តគំនិតទេ អ្នក
រាល់គ្នានឹងត្រូវវិនាសអន្តរាយដូចគេមិនខាន ។ [៤]ចុះមនុស្សដប់ប្រាំបីនាក់ដែលបានស្លាប់ ដោយប៉មស៊ី
ឡោមរលំសង្កត់លើ តើអ្នករាល់គ្នាស្មានថា អ្នកទាំងនោះមានទោសធ្ងន់ ជាងអ្នកក្រុងយេរូសាឡឹមឯទៀ
តៗឬ? [៥]ទេ មិនមែនទេ! ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា បើអ្នករាល់គ្នាមិនកែប្រែចិត្តគំនិតទេ អ្នករាល់គ្នានឹង
ត្រូវវិនាសអន្តរាយដូច្នោះដែរ» ។

[៦]បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលជាប្រស្នានេះទៅគេថា៖ «មានដើមស្វាយមួយដើមដុះក្នុងចំ
ការបុរសម្នាក់ ។ ម្ចាស់ចំការមករកបេះផ្លែពីដើមស្វាយនោះ តែគ្មានផ្លែសោះ [៧]គាត់ក៏ប្រាប់អ្នកថែចំការ
ថា៖ «មើល៍ ខ្ញុំមករកបេះផ្លែស្វាយនេះបីឆ្នាំហើយ តែមិនឃើញមានផ្លែសោះ ។ ចូរកាប់វាចោលទៅ
ទុកនាំតែខាតដីទេ!» ។ [៨]អ្នកថែចំការឆ្លើយតបថា៖ «សូមលោកទុកវាមួយឆ្នាំទៀតសិន ចាំខ្ញុំជ្រួយដីជុំ
វិញ ហើយដាក់ជី ។ [៩]ប្រហែលជាឆ្នាំក្រោយនឹងមានផ្លែ បើមិនផ្លែទេ សឹមកាប់វាចោលទៅចុះ!» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៤ ក្នុងរដូវសែសិបថ្ងៃ ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ ទន ១០៣(១០២),៨.១៣

ប- បពិត្រព្រះយេស៊ូជាអម្ចាស់! សូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ ។

គ- ឪពុកអាណិតអាសូរកូនរបស់ខ្លួនយ៉ាងណា ព្រះអម្ចាស់មានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរ
ប្រណីសន្ដោស មិនឆាប់ខ្ញាល់ ពោពេញដោយមេត្តាករុណា យ៉ាងនោះដែរ ។ **ប-** ...

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា** ១៥,១-៣.១១-៣២

១មានអ្នកទារពន្ធ និងមនុស្សបាបទាំងអស់នាំគ្នាចូលមកជិតព្រះយេស៊ូ ស្ដាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
អង្គ ។ ២ពួកខាងគណៈ ផារីស៊ី និង ពួកធម្មាចារ្យ រអ៊ូរទាំថា៖ «មើល៍! អ្នកនេះរាក់ទាក់នឹងមនុស្សបាប
ព្រមទាំងបរិភោគជាមួយគេផង!» ។ ៣ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល ជាប្រស្នានេះថា៖ ១១«មានបុរសម្នាក់
មានកូនប្រុសពីរ ។ ១២កូនពៅនិយាយទៅឪពុកថា "លោកឪពុក! សូមចែកកេរមត៌ក ឲ្យកូនមក" ។
ឪពុកក៏ចែកមត៌កឲ្យកូន ។ ១៣ប៉ុន្មានថ្ងៃក្រោយមក កូនពៅប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិ រួចចាកចេញទៅស្រុកឆ្ងា
យ ។ នៅស្រុកនោះកូនពៅបានខ្ជះខ្ជាយ បង្ហិនទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួនអស់ ។ ១៤ពេលចាយវាយទ្រព្យ
សម្បត្តិអស់ហើយ ជួនជាកើតទុរ្ភិក្សយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងស្រុក កូនពៅនោះចាប់ផ្ដើមខ្វះខាត ។ ១៥គាត់ក៏ទៅ
ស៊ីឈ្នួលអ្នកស្រុកម្នាក់ គេប្រើគាត់ឲ្យមើលជ្រូកតាមស្រែចំការ ។ ១៦គាត់ចង់ចម្អែតក្រពះនឹងចំណី ដែល
គេដាក់ឲ្យជ្រូកស៊ីនោះណាស់ តែគ្មានអ្នកណាឲ្យគាត់បរិភោគឡើយ ។ ១៧ពេលនោះកូនពៅភ្ញាក់ខ្លួន
ហើយរិះគិតក្នុងចិត្តថា "អ្នកបម្រើរបស់ឪពុកអញសុទ្ធតែមានម្ហូបអាហារ បរិភោគហូរហៀរទាំងអស់គ្នា
រីឯនៅទីនេះវិញ អញសឹងតែដាច់ពោះស្លាប់ ។ ១៨អញត្រូវតែវិលត្រឡប់ទៅរកឪពុកអញវិញ ហើយ
ជម្រាបគាត់ថា លោកឪពុកកូនបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប ខុសនឹងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ កូនក៏បាន
ប្រព្រឹត្តអំពើបាបខុសនឹងលោកឪពុកដែរ ។ ១៩មិនគួរឲ្យលោកឪពុករាប់ខ្ញុំនេះជាកូនទៀតទេ! សូមលោក
ឪពុកចាត់ទុកកូនជាអ្នកបម្រើចុះ" ។ ២០លុះគិតដូច្នោះហើយ កូនពៅក៏វិលត្រឡប់ទៅរកឪពុកវិញ ។
កាលឪពុកឃើញកូនពីចម្ងាយ គាត់មានចិត្តអាណិតអាសូរក្រៃលែង ក៏រត់ទៅទទួលកូន ហើយឱបថើប
ទៀតផង ។ ២១កូនពៅជម្រាបឪពុកថា៖ "លោកឪពុក កូនបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបខុសនឹងព្រះហឫទ័យ
របស់ព្រះជាម្ចាស់ កូនក៏បានប្រព្រឹត្តអំពើបាបខុសនឹងលោកឪពុកដែរ មិនគួរឲ្យលោកឪពុករាប់ខ្ញុំនេះ ជា
កូនទៀតទេ" ។ ២២ឪពុកប្រាប់ពួកអ្នកបម្រើថា "ចូរទៅយកសម្លៀកបំពាក់ល្អៗបំផុត មកពាក់ឲ្យកូនខ្ញុំ

ជាប្រញាប់ ហើយយកចិញ្ចៀន និងស្បែកជើងមកពាក់ឲ្យផង ។ ២៣ចូរយកកូនគោដែលយើងបានបំប៉ន
ទុក មកកាប់ជប់លៀងឲ្យសប្បាយចុះ ២៤ដ្បិតកូនខ្ញុំនេះបានស្លាប់ទៅហើយ តែឥឡូវរស់ឡើងវិញ វា
វង្វេងបាត់តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំរកឃើញវិញហើយ” ។ គេនាំគ្នាជប់លៀងយ៉ាងសប្បាយ ។

២៥ពេលនោះ កូនច្បងនៅឯចំការ ។ កាលគាត់ត្រឡប់មកជិតដល់ផ្ទះវិញ ឮស្នូរតូរ្យតន្ត្រី និង
ចម្រៀងរបាំ ២៦គាត់ហៅអ្នកបម្រើម្នាក់មកសួរថា៖ “មានការអ្វីកើតឡើង” ។ ២៧អ្នកបម្រើឆ្លើយថា
“ប្អូនលោកត្រឡប់មកវិញហើយ ។ ឪពុកលោកឲ្យគេកាប់កូនគោដែលយើងបំប៉ននោះ ព្រោះកូនពៅ
របស់លោកបានត្រឡប់មកវិញ ដោយសុខសាន្ត” ។ ២៨កូនច្បងខឹងណាស់ មិនព្រមចូលផ្ទះទេ ឪពុកចេញ
មកអង្វរឲ្យចូល ។ ២៩កូនច្បងនិយាយទៅឪពុកថា៖ “ខ្ញុំបាននៅបម្រើលោកជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ ខ្ញុំមិន
ដែលធ្វើខុសនឹងបង្គាប់របស់លោកត្រង់ណាឡើយ តែលោកមិនដែលឲ្យកូនពពែ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំកាប់ជប់
លៀងជាមួយមិត្តភក្តិទាល់តែសោះសូម្បីតែមួយក៏មិនដែលផង ។ ៣០ពេលកូនលោកត្រឡប់មកវិញ
លោកបានកាប់កូនគោបំប៉នទទួលវា ។ មើល៍! វានេះបានបំផ្លាញទ្រព្យសម្បត្តិលោកទាំងអស់ ជាមួយ
ស្រីពេស្យា” ។ ៣១ឪពុកនិយាយទៅកូនថា “កូនអើយ! ឯងនៅជាមួយឪពុកជានិច្ចរហូតណាកូន! អ្វីៗ
ទាំងអស់ដែលជារបស់ឪពុក ក៏ជារបស់កូនដែរ ។ ៣២យើងត្រូវតែសប្បាយរីករាយ ដ្បិតប្អូនរបស់ឯង
ដែលបានស្លាប់ទៅនោះ ឥឡូវនេះ រស់ឡើងវិញហើយ ។ វាបានវង្វេងបាត់ តែឥឡូវនេះ យើងរកឃើញ
វិញហើយ”» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៥ ក្នុងរដូវសែសិបថ្ងៃ ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ ទន ១៣០,៧

ប- បពិត្រព្រះអម្ចាស់! យើងខ្ញុំសូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងព្រះអង្គ ។

គ- បពិត្រព្រះអម្ចាស់ប្រកបដោយព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា ។
ព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យរំដោះមនុស្សលោកជានិច្ច ។ **ប-** ...

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត យ៉ូហាន ៨,១-១១

[១]ព្រះយេស៊ូយាងទៅភ្នំដើមអូលីវ ។ [២]លុះព្រលឹមឡើង ព្រះអង្គវិលត្រឡប់ទៅព្រះវិហារជាថ្មីម្ដង
ទៀត ប្រជាជនទាំងមូលនាំគ្នាមកគាល់ព្រះអង្គ ព្រះអង្គក៏គង់បង្រៀនពួកគេ ។ [៣]ពេលនោះ ពួកធម្មាចា
រ្យ និងពួកខាងគណៈផារីស៊ី នាំស្ត្រីម្នាក់ដែលគេទាន់ កំពុងតែរួមសហាយស្មន់ ។ គេយកនាងនោះមក
ដាក់កណ្ដាលចំណោមប្រជុំជន [៤]ហើយទូលព្រះយេស៊ូថា៖ «លោកគ្រូ យើងចាប់ស្ត្រីនេះបាន ក្នុងពេល
កំពុងរួមសហាយស្មន់ ។ [៥]ក្នុងធម្មវិន័យ លោកម៉ូសេបានបង្គាប់ឲ្យយើងយកដុំថ្ម គប់ស្ត្រីប្រភេទនេះ
សម្លាប់ចោល ។ ចុះលោកគ្រូវិញ តើលោកគ្រូគិតយ៉ាងណា?» ។ [៦]ពួកគេទូលដូច្នេះ ដោយមានបំណង
រកលេសចោទប្រកាន់ព្រះអង្គ ។ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូឱនព្រះកាយចុះ ហើយយកព្រះអង្គុលីគូសវាសលើដី ។
[៧]ដោយពួកគេចេះតែសួរព្រះអង្គខ្លាំងពេក ព្រះអង្គងើបព្រះភ័ក្ត្រឡើង ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖
«ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា សុំឲ្យអ្នកដែលគ្មានបាបសោះ យកដុំថ្មគប់នាងមុនគេទៅ!» ។ [៨]បន្ទាប់មកព្រះ
អង្គឈ្ងោកព្រះភ័ក្ត្រចុះ ហើយគូសវាសលើដីសាជាថ្មី ។ [៩]ពួកគេបានឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គដូច្នេះ ក៏នាំ
គ្នាដកខ្លួនថយម្នាក់ម្ដងៗ ចាប់ផ្ដើមពីអ្នកមានវ័យចាស់ជាងគេទៅ នៅសល់តែព្រះយេស៊ូ និងស្ត្រីនោះ
ប៉ុណ្ណោះ ។ [១០]ពេលនោះ ព្រះយេស៊ូងើបព្រះភ័ក្ត្រឡើង ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅនាងថា៖ «នាងអើយ!
ពួកគេទៅណាអស់ហើយ គ្មាននរណាដាក់ទោសនាងទេឬ?» ។ [១១]នាងទូលព្រះអង្គថា៖ «គ្មានទេ
លោកម្ចាស់!» ។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅនាងថា៖ «ខ្ញុំក៏មិនដាក់ទោសនាងដែរ សុំអញ្ជើញទៅចុះ
តែពីពេលនេះតទៅ កុំប្រព្រឹត្តអំពើបាបទៀតឡើយ» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

សប្តាហ៍ពិសិដ្ឋ

ថ្ងៃអាទិត្យបុណ្យហែស្លឹក ឆ្នាំ គ

ព្រះយេស៊ូយាងចូលក្រុងយេរូសាឡឹម

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា** ១៩,២៨-៤០

២៨កាលព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលដូច្នោះហើយ ព្រះអង្គក៏យាងនាំមុខបណ្ដាជន ឡើងទៅក្រុងយេរូសា
ឡឹម ។ ២៩លុះព្រះអង្គយាងជិតដល់ភូមិបេតផាសេ និងភូមិបេតថានីដែលនៅចង្កេះភ្នំដើមអូលីវ ព្រះអង្គ
ចាត់សាវ័កពីររូបឲ្យទៅមុន ៣០ដោយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរទៅភូមិខាងមុខនោះ ពេលអ្នកទៅដល់
អ្នកនឹងឃើញកូនលាមួយ ដែលគេចងនៅទីនោះ ពុំទាន់មាននរណាជិះនៅឡើយទេ ចូរស្រាយវាដឹកម
ក ។ ៣១ប្រសិនបើមានគេសួរថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នកស្រាយវា?” ចូរឆ្លើយទៅគេថា “ព្រះអម្ចាស់ត្រូវ
ការវា”» ។ ៣២សាវ័កទាំងពីរក៏ចេញទៅ ហើយឃើញ ដូចព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលប្រាប់គេមែន ។ ៣៣
ពេលគេកំពុងស្រាយកូនលា ម្ចាស់វាសួរថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នកស្រាយលានេះ?» ៣៤សាវ័កឆ្លើយថា៖
«ព្រះអម្ចាស់ត្រូវការវា» ។ ៣៥បន្ទាប់មក អ្នកទាំងពីរដឹកកូនលា យកមកថ្វាយព្រះយេស៊ូហើយក្រាល
អាវធំរបស់ខ្លួនលើខ្នងវា ថ្វាយព្រះអង្គគង់ ។ ៣៦នៅពេលព្រះអង្គយាងទៅមុខ មនុស្សម្នាយកអាវធំរបស់
ខ្លួនមកក្រាលតាមផ្លូវ ។ ៣៧កាលព្រះយេស៊ូយាងតាមផ្លូវដែលចុះពីភ្នំដើមអូលីវ មកជិតដល់ក្រុងយេរូសា
ឡឹម មានសាវ័កច្រើនកុះករអរសប្បាយនាំគ្នាបន្លឺសំឡេង សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់អំពីការអស្ចារ្យទាំង
ប៉ុន្មាន ដែលគេបានឃើញ ។ ៣៨គេពោលថា៖ «សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់ព្រះមហាក្សត្រ ដែល
យាងមកក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់! សូមសន្តិភាពកើតពីស្ថានបរមសុខមក សូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿង
របស់ព្រះអង្គ នៅស្ថានដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត!» ។ ៣៩មានអ្នកខាងគណៈផារីស៊ីខ្លះ ដែលនៅក្នុងចំណោមបណ្ដា
ជនទូលព្រះយេស៊ូថា៖ «លោកគ្រូសូមឃាត់សិស្សរបស់លោកឲ្យនៅស្ងៀមផង!» ។ ៤០ព្រះយេស៊ូមាន
ព្រះបន្ទូលតបថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ប្រសិនបើអ្នកទាំងនេះនៅស្ងៀម ដុំថ្មមុខជាស្រែក
ជំនួសគេវិញមិនខាន» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យបុណ្យហែស្លឹក ឆ្នាំ គ

ពិធីរំលឹកទុក្ខលំបាករបស់ព្រះយេស៊ូ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ

ប- បពិត្រព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ! យើងខ្ញុំសូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ ។

គ- ព្រោះតែយើង ព្រះគ្រីស្តដាក់ខ្លួនធ្វើតាមព្រះបញ្ជា រហូតដល់សោយទិវង្គត គឺរហូតដល់សោយទិវង្គតលើឈើឆ្កាងថែមទៀតផង ។ ហេតុនេះហើយបានជាព្រះជាម្ចាស់លើកតម្កើងព្រះអង្គឡើងយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ព្រមទាំងប្រោសប្រទានឱ្យព្រះអង្គមានព្រះនាមដ៏ប្រសើរលើសអ្វីៗទាំងអស់ -ប

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរស្តីអំពីទុក្ខលំបាករបស់ព្រះយេស៊ូជាអម្ចាស់តាមសន្ត លូកា** **២២,១៤-២៣,៥៦**

ឬ យ៉ាងខ្លី លក ២៣,១-៤៩

« អ » អ្នកអានដំណើររឿង

« យ » អ្នកអានព្រះបន្ទូលព្រះយេស៊ូ

« ឆ » អ្នកអានពាក្យអ្នកដទៃទៀត

អ- [១៤]ដល់ពេលកំណត់ធ្វើពិធីជប់លៀងក្នុងឱកាសបុណ្យចម្លងហើយ ព្រះយេស៊ូរួមតុជាមួយក្រុមសាវ័ក
[១៥]ព្រមទាំងមានព្រះបន្ទូលថា៖

យ- «មុនពេលខ្ញុំរងទុក្ខលំបាក ខ្ញុំចង់បរិភោគម្ហូបអាហារក្នុងឱកាសបុណ្យចម្លងនេះ ជាមួយអ្នករាល់គ្នាណាស់! ។ [១៦]ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំនឹងមិនបរិភោគម្ហូបអាហារ បុណ្យចម្លងនេះទៀតទេ លុះត្រាតែពិធីបុណ្យនេះបានសម្រេចសព្វគ្រប់ នៅក្នុងព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់» ។

អ- [១៧]ព្រះអង្គយកពែងមួយមកកាន់ ហើយអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ រួចព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖

យ- «ចូរយកទៅចែកគ្នាពិសាចុះ ។ [១៨]ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ខ្ញុំមិនទទួលទានស្រាទំពាំងបាយជូរទៀតឡើយ លុះត្រាតែព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់មកដល់» ។

អ- [១៩]បន្ទាប់មក ព្រះអង្គយកនំប៉័ងមកកាន់ អរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ រួចព្រះអង្គកាច់ប្រទានឲ្យគេទាំងមានព្រះបន្ទូលថា៖

យ- «នេះជារូបកាយខ្ញុំ ដែលត្រូវបូជាសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ចូរធ្វើដូច្នេះ ដើម្បីនឹករំឭកដល់ខ្ញុំ» ។

អ- [២០]លុះជប់លៀងរួចហើយ ព្រះអង្គធ្វើតាមបែបដដែល ទ្រង់យកពែងមកកាន់ ទាំងមានព្រះបន្ទូល
ថា៖

យ- «នេះជាពែងនៃសម្ពន្ធមេត្រីថ្មី ចងឡើងដោយសារលោហិតខ្ញុំ ដែលត្រូវបង្ហូរសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ។
[២១]ប៉ុន្តែតោងដឹងថា អ្នកដែលនឹងបញ្ជូនខ្ញុំ ក៏នៅរួមតុជាមួយខ្ញុំដែរ ។ [២២]បុត្រមនុស្សត្រូវតែស្លាប់
តាមព្រះជាម្ចាស់បានកំណត់ទុកមក តែអ្នកដែលបញ្ជូនបុត្រមនុស្ស មុខជាត្រូវវេទនាពុំខាន» ។

អ- [២៣]ពេលនោះ ក្រុមសាវ័កសួរគ្នាទៅវិញទៅមកចង់ដឹងថា ក្នុងចំណោមពួកគេ តើនរណាមានបំណង
ប្រព្រឹត្តដូច្នេះ ។

* * *

អ- [២៤]ខណៈនោះ ក្រុមសាវ័កជជែកទាស់ទែងគ្នាចង់ដឹងថា ក្នុងចំណោមពួកគេ នរណាមានឋានៈធំ
ជាងគេ ។ [២៥]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖

យ- «ស្ដេចទាំងឡាយ តែងតែត្រួតត្រាលើប្រជារាស្ត្រ ហើយអ្នកកាន់អំណាចតែងឲ្យគេហៅខ្លួនថា អ្នក
មានគុណ ។ [២៦]រីឯអ្នករាល់គ្នាវិញ មិនត្រូវធ្វើដូច្នោះឡើយ ។ ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា អ្នកដែលធំ
ជាងគេ ត្រូវធ្វើតូចជាងគេ ហើយអ្នកដែលដឹកនាំគេ ត្រូវបម្រើគេវិញ ។ [២៧]អ្នកដែលអង្គុយនៅតុ
និងអ្នកបម្រើតុតើអ្នកណាធំជាង? ធម្មតា អ្នកអង្គុយតុ ធំជាងអ្នកបម្រើតុ ។ រីឯខ្ញុំ ខ្ញុំនៅកណ្ដាល
ចំណោមអ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំធ្វើជា អ្នកបម្រើទៅវិញ ។ [២៨]គ្រប់ពេលខ្ញុំជួបទុក្ខលំបាក អ្នករាល់គ្នាស៊ូទ្រាំ
នៅជាមួយខ្ញុំជានិច្ច ។ [២៩]ហេតុនេះហើយ បានជាខ្ញុំប្រគល់ព្រះរាជ្យឲ្យអ្នករាល់គ្នា ដូចព្រះបិតាបាន
ប្រគល់មកឲ្យខ្ញុំដែរ ។ [៣០]ក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ខ្ញុំ អ្នករាល់គ្នានឹងបរិភោគរួមតុជាមួយខ្ញុំ ហើយអ្នក
រាល់គ្នានឹងអង្គុយលើបល្ល័ង្ក ដើម្បីគ្រប់គ្រងលើកុលសម្ពន្ធទាំងដប់ពីរ នៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែល» ។
[៣១]«ស៊ីម៉ូន! ស៊ីម៉ូនអើយ! មារសាតាំងបានទាមទារសុំរែងអ្នករាល់គ្នា ដូចគេរែងអង្ករ ។ [៣២]ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ
បានអង្វរព្រះជាម្ចាស់ សូមកុំឲ្យអ្នកបាត់ជំនឿឡើយ ។ លុះដល់ពេល អ្នកប្រែចិត្តមកវិញ ចូរជួយ
បងប្អូនរបស់អ្នក ឲ្យមានជំនឿមាំមួនផង» ។

អ- [៣៣]លោកសិលាទូលព្រះអង្គថា៖

ឆ- «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! ទូលបង្គំត្រៀមខ្លួនជាស្រេច ទោះបីត្រូវជាប់ឃុំឃាំង ឬត្រូវស្លាប់ក៏ដោយ ក៏
ទូលបង្គំសុខចិត្តទៅជាមួយព្រះអង្គរហូត» ។

អ- [៣៤]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅគាត់ថា៖

យ- «សិលាអើយ! ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នកថា នៅយប់នេះមុនមាន់រងាវ អ្នកនឹងបដិសេធបីដងថា មិនស្គាល់ខ្ញុំ»
។

អ- [៣៥]បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលសួរសាវ័កថា៖

យ- «កាលដែលខ្ញុំចាត់អ្នករាល់គ្នាទៅ ដោយគ្មានថង់ប្រាក់ ថង់យាម ឬស្បែកជើង តើអ្នករាល់គ្នាមានខ្វះខាតអ្វីទេ?» ។

អ- គេទូលថា៖

ឆ- «យើងខ្ញុំគ្មានខ្វះខាតអ្វីទេ» ។

អ- [៣៦]ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៀតថា៖

យ- «ឥឡូវនេះ អ្នកណាមានថង់ប្រាក់ ត្រូវយកទៅជាមួយ ហើយអ្នកណាមានថង់យាមក៏ត្រូវយកទៅ
ជាមួយដែរ ។ រីឯអ្នកដែលគ្មានដាវ ត្រូវលក់អាវធំរបស់ខ្លួនទិញដាវមួយទៅ ។ [៣៧]ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នក
រាល់គ្នាថា ក្នុងគម្ពីរមានចែងទុកអំពីខ្ញុំថា “គេបានរាប់លោកទុកដូចជាអ្នកមានទោសឧក្រិដ្ឋ” ។
ហេតុការណ៍នោះត្រូវតែកើតមានស្របតាមគម្ពីរ» ។

អ- [៣៨]ក្រុមសាវ័កទូលព្រះអង្គថា៖

ឆ- «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! យើងមានដាវពីរ» ។

អ- ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយតបវិញថា៖

យ- «ប៉ុណ្ណឹងគ្រប់គ្រាន់ហើយ» ។

អ- [៣៩]ព្រះយេស៊ូយាងចេញពីផ្ទះនោះ ឆ្ពោះទៅភ្នំដើមអូលីវ តាមទម្លាប់របស់ព្រះអង្គ ។ សាវ័កក៏នាំគ្នា
តាមព្រះអង្គទៅដែរ ។ [៤០]កាលយាងទៅដល់ហើយ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖

យ- «ចូរអធិស្ឋាន កុំឲ្យចាញ់ការល្បួងឡើយ» ។

អ- [៤១]បន្ទាប់មកព្រះអង្គយាងទៅឆ្ងាយពីក្រុមសាវ័ក ចម្ងាយប្រហែលគេបោលដុំថ្មមួយទំហឹងដៃ ។
ព្រះអង្គលុតជង្គង់ចុះ ទូលអង្វរថា៖

យ- [៤២]«ឱព្រះបិតាអើយ! ប្រសិនបើព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យ សូមដកយកពែងនៃទុក្ខលំបាកនេះ ចេញ
ឲ្យឆ្ងាយពីទូលបង្គំទៅ ។ ប៉ុន្តែ សូមកុំឲ្យសម្រេចតាមចិត្តទូលបង្គំឡើយ គឺឲ្យសម្រេចតាមព្រះហឫទ័
យរបស់ព្រះអង្គវិញ» ។

អ- [៤៣]ពេលនោះមានទេវទូតមួយរូបចុះពីស្ថានបរមសុខ មកឲ្យព្រះអង្គឃើញ ដើម្បីលើកទឹកចិត្ត
ព្រះអង្គ ។ [៤៤]ព្រះយេស៊ូព្រួយអន្ទះអន្ទែងពន់ប្រមាណ ព្រះអង្គទូលអង្វរកាន់តែខ្លាំងឡើងៗ តំណក់
ញើសរបស់ព្រះអង្គ ដូចជាតំណក់ឈាមស្រក់ចុះដល់ដី ។ [៤៥]កាលព្រះអង្គទូលអង្វររួចហើយ ទ្រង់
ក្រោកឡើងត្រឡប់ទៅរកក្រុមសាវ័ក ឃើញគេកំពុងដេកលក់ដោយព្រួយចិត្ត ។ [៤៦]ព្រះអង្គមាន
ព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖

យ- «ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាដេកលក់ដូច្នេះ? ចូរក្រោកឡើងអធិស្ឋាន កុំឲ្យបាញ់ការល្បួង» ។

* * *

អ- [៤៧]នៅពេលព្រះអង្គកំពុងតែមានព្រះបន្ទូលនៅឡើយ ស្រាប់តែបណ្ដាជនមកដល់ នាំមុខដោយឈ្មោះយូដា ជាសាវ័កមួយរូប ក្នុងក្រុមទាំងដប់ពីរ ។ គាត់ចូលមកជិតព្រះយេស៊ូ ហើយថើបព្រះអង្គ ។ [៤៨]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖

យ- «យូដាអើយ! អ្នកធ្វើជាថើប ដើម្បីបញ្ជូនបុត្រមនុស្សឬអី?» ។

អ- [៤៩]ពួកអ្នកនៅជាមួយព្រះយេស៊ូ ឃើញហេតុការណ៍ ដែលហៀបនឹងកើតឡើង ក៏ទូលសួរព្រះអង្គថា៖

ឆ- «ព្រះអម្ចាស់! តើឲ្យយើងខ្ញុំហូតដាវកាប់គេឬ?» ។

អ- [៥០]សាវ័កម្នាក់បានកាប់អ្នកបម្រើរបស់លោកមហាបូជាចារ្យ*មួយដាវ ដាច់ស្លឹកត្រចៀកស្ដាំ ។ [៥១]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖

យ- «ប៉ុណ្ណឹងបានហើយ!» ។

អ- ព្រះអង្គក៏ពាល់ត្រចៀកបុរសនោះ ហើយប្រោសគាត់ឲ្យបានជាដូចដើមវិញ ។ [៥២]បន្ទាប់មកព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅពួកនាយកបូជាចារ្យ មេក្រុមរក្សាព្រះវិហារ និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ ដែលមកចាប់ព្រះអង្គថា៖

យ- «ខ្ញុំជាចោរព្រៃឬ បានជាអស់លោកកាន់ដាវ កាន់ដំបងមកចាប់ខ្ញុំដូច្នេះ? ។ [៥៣]ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះវិហារជាមួយអស់លោកជារៀងរាល់ថ្ងៃ តែអស់លោកពុំបានចាប់ខ្ញុំទេ ។ ឥឡូវនេះ ជាពេលរបស់អស់លោកហើយ គឺជាពេលដែលម្ចាស់នៃសេចក្ដីងងឹតបញ្ចេញអំណាច» ។

* * *

អ- [៥៤]ពួកគេចាប់ព្រះយេស៊ូ បណ្ដើរនាំចូលទៅក្នុងដំណាក់របស់លោកមហាបូជាចារ្យ ។ លោកសិលាដើរតាមព្រះអង្គពីចម្ងាយ ។ [៥៥]គេបានដុតភ្លើងនៅកណ្ដាលទីលាន ហើយអង្គុយជុំវិញ លោកសិលាក៏អង្គុយនៅកណ្ដាលចំណោមពួកគេដែរ ។ [៥៦]ស្ត្រីបម្រើម្នាក់ឃើញគាត់ អង្គុយនៅមុខពន្លឺភ្លើង ក៏សំឡឹងមើលគាត់ ហើយពោលថា៖

ឆ- «ម្នាក់នេះនៅជាមួយយេស៊ូ!» ។

អ- [៥៧]លោកសិលាប្រកែកថា៖

ឆ- «ទេនាងអើយ! ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់គាត់ទេ» ។

អ- [៥៨]មួយស្របក់ក្រោយមក មានម្នាក់ទៀតឃើញគាត់ក៏ពោលថា៖

ឆ- «អ្នកឯងជាបក្សពួកគាត់ដែរ» ។

អ- លោកសិលាឆ្លើយទៅអ្នកនោះថា៖

ឆ- «ទេ! មិនមែនខ្ញុំទេ! » ។

អ- ៥៩ប្រហែលមួយម៉ោងក្រោយមក មានម្នាក់ទៀតនិយាយបែបប្រាកដប្រជាថា៖

ឆ- «អ្នកនេះពិតនៅជាមួយយេស៊ូមែន ព្រោះគាត់ជាអ្នកស្រុកកាលីឡេដូចគ្នា» ។

អ- ៦០លោកសិលាឆ្លើយថា៖

ឆ- «ខ្ញុំមិនដឹងជាអ្នកចង់និយាយអំពីរឿងអ្វីសោះ» ។

អ- គាត់កំពុងតែនិយាយនៅឡើយ ស្រាប់តែមាន់រងាវឡើង ។ ៦១ព្រះអម្ចាស់បែរព្រះភ័ក្ត្រទតមក
លោកសិលា ។ លោកសិលាក៏នឹកឃើញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គថា "យប់នេះ មុនមាន់រងាវ អ្នក
នឹងបដិសេធបីដងថា មិនស្គាល់ខ្ញុំ" ។ ៦២លោកសិលាចាកចេញពីទីនោះ ហើយយំសោកយ៉ាងខ្លោច
ផ្សា ។

៦៣ពួកអ្នកយាមព្រះយេស៊ូចំអកដាក់ព្រះអង្គ ហើយវាយតប់ព្រះអង្គផង ។ ៦៤គេយកក្រណាត់គ្រប
ព្រះភ័ក្ត្រព្រះអង្គ ហើយសួរថា៖

ឆ- «ទាយមើល៍! អ្នកណាវាយឯង?» ។

អ- ៦៥រួចគេជេរប្រមាថព្រះអង្គជាច្រើនថែមទៀតផង ។

* * *

អ- ៦៦លុះព្រឹកឡើង ពួកព្រឹទ្ធាចារ្យរបស់ប្រជាជន ពួកនាយកបូជាចារ្យ និងពួកធម្មាចារ្យ ជួបជុំគ្នា
បង្គាប់ឲ្យគេនាំព្រះយេស៊ូចូលមកឈរនៅខាងមុខក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់របស់គេ ។ ៦៧ពួកគេសួរព្រះ
អង្គថា៖

ឆ- «ប្រាប់យើងមកមើល៍ តើអ្នកជាព្រះគ្រីស្តឬ?» ។

អ- ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយថា៖

យ- «បើខ្ញុំប្រាប់អស់លោក ក៏អស់លោកពុំជឿខ្ញុំ ៦៨ហើយបើខ្ញុំសួរអស់លោកវិញ ក៏អស់លោកមិនឆ្លើយ
នឹងខ្ញុំដែរ ។ ៦៩ប៉ុន្តែ អំណើះតទៅ បុត្រមនុស្សនឹងអង្គុយនៅខាងស្តាំព្រះជាម្ចាស់ ដ៏មានឫទ្ធានុ
ភាព» ។

អ- ៧០ពេលនោះ គេសួរព្រមគ្នាឡើងថា៖

ឆ- «បើដូច្នេះ អ្នកជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ឬ?» ។

អ- ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលតបថា៖

យ- «អស់លោកមានប្រសាសន៍ត្រូវមែន គឺខ្ញុំនេះហើយ» ។

អ- [71]គេក៏និយាយឡើងថា៖

ឆ- «យើងមិនបាច់រកសាក្សីឯណាទៀតទេ ដ្បិតយើងបានឮពាក្យរបស់អ្នកនេះផ្ទាល់តែម្ដង!» ។

ប្រសិនបើអានយ៉ាងខ្លី សូមចាប់ផ្ដើមត្រង់នេះ

អ- ២៣ [1]ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ក្រោកឡើងទាំងអស់គ្នា ហើយបញ្ជូនព្រះយេស៊ូទៅលោកពីឡាត ។ [2]គេនាំគ្នាចោទប្រកាន់ព្រះអង្គថា៖

ឆ- «យើងខ្ញុំឃើញអ្នកនេះ កំពុងតែបំបះបំបោរប្រជារាស្ត្រយើង គឺហាមគេមិនឲ្យ បង់ពន្ធថ្វាយព្រះចៅអធិរាជ ហើយគាត់អះអាងខ្លួនថាជាព្រះគ្រីស្ត គឺ"ជាស្ដេច"» ។

អ- [3]លោកពីឡាតសួរព្រះអង្គថា៖

ឆ- «តើអ្នកជាស្ដេចសាសន៍យូដាមែនឬ?» ។

អ- ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖

យ- «គឺលោកទេតើ ដែលមានប្រសាសន៍ដូច្នេះ» ។

អ- [4]លោកពីឡាតក៏ពោលទៅកាន់ពួកនាយកបូជាចារ្យ និងបណ្ដាជនថា៖

ឆ- «ខ្ញុំពុំឃើញអ្នកនេះមានទោសអ្វីឡើយ!» ។

អ- [5]ប៉ុន្តែ គេរឹតតែចោទប្រកាន់ខ្លាំងឡើងៗថា៖

ឆ- «អ្នកនេះបានបំបះបំបោរប្រជាជន ដោយបង្រៀនគេចាប់តាំងពីស្រុកកាលីឡេ រហូតមកដល់ទីនេះ» ។

* * *

អ- [6]លោកពីឡាតឮដូច្នោះក៏សួរថា៖

ឆ- «តើអ្នកនេះជាអ្នកស្រុកកាលីឡេឬ?» ។

អ- [7]កាលលោកពីឡាតដឹងថា ព្រះយេស៊ូជាអ្នកស្រុកនៅក្រោមអំណាចរបស់ព្រះបាទហេរ៉ូដ លោកក៏បញ្ជូនព្រះអង្គទៅព្រះបាទហេរ៉ូដ ដែលស្នាក់នៅក្រុងយេរូសាឡឹមពេលនោះដែរ ។ [8]ពេលឃើញព្រះយេស៊ូ ព្រះបាទហេរ៉ូដសប្បាយព្រះហឫទ័យក្រៃលែង ដ្បិតទ្រង់ចង់ជួបព្រះយេស៊ូតាំងពីយូរយារមកហើយ ព្រោះទ្រង់តែងឮគេនិយាយអំពីព្រះអង្គ ហើយសង្ឃឹមថានឹងបានឃើញព្រះយេស៊ូធ្វើការអស្ចារ្យអ្វីមួយ ។ [9]ទ្រង់ទូលសួរសំណួរជាច្រើន តែព្រះយេស៊ូពុំមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយតបទាល់តែសោះ ។ [10]ពួកមហាបូជាចារ្យ និងពួកធម្មាចារ្យ ក៏នៅទីនោះដែរ គេបានចោទប្រកាន់ព្រះ

យេស៊ូយ៉ាងខ្លាំងបំផុត ។ [១១]ព្រះបាទហេរ៉ូដ និងពួកទាហានចំអកឲ្យព្រះយេស៊ូ ព្រមទាំងជេរប្រមាថ
មើលងាយព្រះអង្គផង ។ គេយកអាវដ៏ល្អវិសេសមកពាក់ឲ្យព្រះអង្គ រួចបញ្ជូនទៅលោកពីឡាតវិ
ញ ។ [១២]កាលពីមុនព្រះបាទហេរ៉ូដ និងលោកពីឡាតជាសត្រូវនឹងគ្នា ។ ប៉ុន្តែចាប់ពីថ្ងៃនោះមក
លោកទាំងពីរត្រឡប់ទៅជាមិត្តសំឡាញ់នឹងគ្នាវិញ ។

* * *

អ- [១៣]លោកពីឡាតបានកោះហៅពួកនាយកបូជាចារ្យ ពួកមន្ត្រី និងប្រជាជនមកជួបជុំគ្នា ។ [១៤]លោក
មានប្រសាសន៍ថា៖

ឆ- «អស់លោកបាននាំបុរសនេះមកឲ្យខ្ញុំកាត់ទោស ដោយចោទប្រកាន់ថា គាត់បំបះបំបោរប្រជារា
ស្ត្រ ។ ខ្ញុំបានសួរចម្លើយគាត់នៅមុខអស់លោក តែមិនឃើញមានទោសអ្វី ដូចអស់លោកចោទ
ប្រកាន់សោះ ។ [១៥]សូម្បីតែស្ដេចហេរ៉ូដក៏មិនឃើញគាត់មានទោសអ្វីដែរ ហេតុនេះហើយ បានជា
ទ្រង់បញ្ជូនគាត់មកវិញ ។ បុរសនេះមិនបានប្រព្រឹត្តអ្វី គួរឲ្យប្រហារជីវិតឡើយ ។ [១៦]ខ្ញុំគ្រាន់តែឲ្យ
គេវាយប្រដៅគាត់រួចលែងគាត់ឲ្យទៅវិញ» ។ {[១៧]ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ក្នុងឱកាសបុណ្យចម្លង លោកពី
ឡាតត្រូវលែងអ្នកទោសម្នាក់} ។

អ- [១៨]គេស្រែកឡើងព្រមគ្នាថា៖

ឆ- «សូមសម្លាប់អ្នកនេះទៅ! លែងបារ៉ាបាសឲ្យយើងខ្ញុំវិញ!» ។

អ- [១៩]ឈ្មោះបារ៉ាបាសនេះជាប់ឃុំឃាំង ព្រោះគាត់បានបង្កចលាចលក្នុងទីក្រុង ព្រមទាំងបានសម្លាប់
មនុស្សផង ។ [២០]លោកពីឡាតចង់ដោះលែងព្រះយេស៊ូ លោកក៏មានប្រសាសន៍ទៅគេម្ដងទៀត ។
[២១]ប៉ុន្តែ គេស្រែកឡើងថា៖

ឆ- «ឆ្កាងទៅ! ឆ្កាងទៅ!» ។

អ- [២២]លោកពីឡាតមានប្រសាសន៍ទៅគេជាលើកទីបីថា៖

ឆ- «តើអ្នកនេះបានប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់អ្វី? ខ្ញុំមិនឃើញគាត់មានទោសអ្វីគួរឲ្យប្រហារជីវិតឡើយ ។
ខ្ញុំគ្រាន់តែឲ្យគេវាយប្រដៅគាត់ រួចលែងគាត់ឲ្យទៅវិញ» ។

អ- [២៣]ប៉ុន្តែ គេចេះតែស្រែកខ្លាំងឡើងៗ ទាមទារឲ្យឆ្កាងព្រះយេស៊ូ សម្រែករបស់គេមានប្រៀប
ជាង ។ [២៤]លោកពីឡាតក៏យល់ព្រម តាមពាក្យទាមទាររបស់ពួកគេ ។ [២៥]លោកដោះលែងបារ៉ា
បាស ជាអ្នកជាប់ឃុំឃាំងមកពីបានបង្កចលាចល និងបានសម្លាប់មនុស្ស ។ រីឯ ព្រះយេស៊ូវិញ
លោកប្រគល់ឲ្យគេយកទៅធ្វើតាមអំពើចិត្ត ។

* * *

អ- [២៦]នៅពេលបណ្ដើរព្រះយេស៊ូទៅ គេជួបបុរសម្នាក់ឈ្មោះស៊ីម៉ូន ជាអ្នកស្រុកគីរេន ដែលត្រឡប់
មកពីចំការ ។ គេចាប់បង្ខំគាត់ឲ្យលីឈើឆ្កាងដើរតាមក្រោយព្រះយេស៊ូ ។ [២៧]ប្រជាជនច្រើនកុះករ
ដើរតាមព្រះអង្គទៅ ព្រមទាំងមានពួកស្ត្រីគក់ទ្រូងយំសោកអាណិតព្រះអង្គផង ។ [២៨]ព្រះយេស៊ូ
ងាកមកមានព្រះបន្ទូលនឹងស្ត្រីទាំងនោះថា៖

យ- «ស្ត្រីក្រុងយេរូសាឡឹមអើយ! កុំយំសោកអាណិតខ្ញុំធ្វើអ្វី ចូរយំសោកអាណិតខ្លួននាងនិងកូននាង
វិញ [២៩]ដ្បិតនៅថ្ងៃក្រោយនឹងមានគេពោលថា “ស្ត្រីណាឥតកូន ស្ត្រីណាមិនបង្កើតកូន និងស្ត្រីណា
មិនដែលបំបៅកូន ស្ត្រីនោះពិតជាមានសុភមង្គលមែន” ។ [៣០]នៅពេលនោះ គេនឹងនិយាយទៅភ្នំថា
“ចូររលំសង្កត់ពីលើយើងខ្ញុំមក! ចូរជួយលាក់ខ្លួនយើងខ្ញុំផង!” ។ [៣១]បើគេធ្វើបាបឈើស្រស់យ៉ាង
ហ្នឹងទៅហើយ ចុះទំរាំបើឈើងាប់វិញ តើគេនឹងធ្វើបាបដល់កំរិតណាទៅ!» ។

អ- [៣២]គេបាននាំអ្នកទោសអពីរនាក់ទៀត មកសម្លាប់ជាមួយព្រះយេស៊ូដែរ ។ [៣៣]លុះមកដល់កន្លែង
មួយ ដែលគេហៅថា “ភ្នំលលាដ៍ក្បាល” គេឆ្កាងព្រះយេស៊ូនៅទីនោះ ហើយគេក៏ឆ្កាង អ្នកទោស
ទាំងពីរនាក់នោះដែរ ម្នាក់នៅខាងស្ដាំព្រះអង្គ ម្នាក់ទៀតនៅខាងឆ្វេងព្រះអង្គ ។ [៣៤]ព្រះយេស៊ូ
មានព្រះបន្ទូលថា៖

យ- «ឱ ព្រះបិតាអើយ! សូមព្រះអង្គអត់ទោសឲ្យអ្នកទាំងនេះផង ដ្បិតគេមិនដឹងថាគេកំពុងធ្វើអ្វី
ឡើយ» ។

អ- គេយកសម្លៀកបំពាក់របស់ព្រះអង្គ មកចាប់ឆ្នោតចែកគ្នា ។ [៣៥]ប្រជាជននាំគ្នាឈរមើល រីឯពួក
នាម៉ឺននិយាយចំអកមើលងាយព្រះអង្គថា៖

ឆ- «គាត់បានសង្គ្រោះមនុស្សឯទៀតៗ បើគាត់ជាព្រះគ្រីស្ដរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយជាអ្នកដែលព្រះ
អង្គបានជ្រើសរើសមែននោះ ឲ្យគាត់សង្គ្រោះខ្លួនឯងទៅ!» ។

អ- [៣៦]ពួកទាហានក៏បានចំអកដាក់ព្រះអង្គដែរ គេយកទឹកខ្មេះមកថ្វាយព្រះអង្គសោយ [៣៧]ទាំងពោល
ថា៖

ឆ- «បើអ្នកជាស្ដេចជនជាតិយូដាមែន ចូរសង្គ្រោះខ្លួនអ្នកទៅ!» ។

អ- [៣៨]នៅពីលើព្រះអង្គមានសរសេរអក្សរថា «អ្នកនេះជាស្ដេចជនជាតិយូដា» ។ [៣៩]អ្នកទោសម្នាក់
ដែលជាប់ឆ្កាងពោលប្រមាថព្រះយេស៊ូថា៖

ឆ- «បើអ្នកជាព្រះគ្រីស្ដមែន ចូរសង្គ្រោះខ្លួនអ្នកទៅ ហើយសង្គ្រោះយើងផង!» ។

អ- [៤០]ប៉ុន្តែ អ្នកទោសម្នាក់ទៀតស្ដីឲ្យអ្នកនោះថា៖

ឆ- «ឯងមិនកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ទេឬ? ឯងត្រូវគេកាត់ទោសដូចលោកដែរ ។ [៤១]គេធ្វើទោសយើង
នេះត្រូវហើយ យើងទទួលទោសតាមអំពើដែលយើងបានប្រព្រឹត្ត ។ រីឯលោកវិញ លោកមិនបាន
ធ្វើអំពើអាក្រក់អ្វីសោះ» ។
អ- [៤២]បន្ទាប់មក គាត់ទូលព្រះអង្គថា៖
ឆ- «ឱព្រះយេស៊ូអើយ! ពេលព្រះអង្គយាងមកគ្រងរាជ្យ សូមកុំភ្លេចទូលបង្គំ» ។
អ- [៤៣]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖
យ- «ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នកដឹងច្បាស់ថា ថ្ងៃនេះ អ្នកបានទៅនៅស្ថានបរមសុខជាមួយខ្ញុំ» ។

* * *

អ- [៤៤]ពេលនោះ ប្រហែលជាថ្ងៃត្រង់ ផែនដីទាំងមូលងងឹតសូន្យ រហូតដល់ម៉ោងបីរសៀល [៤៥]ព្រះ
អាទិត្យបាត់រស្មី វាំងននៅក្នុងព្រះវិហាររហែកជាពីរ ចំពាក់កណ្ដាល ។ [៤៦]ព្រះយេស៊ូបន្លឺព្រះសូរ
សៀងខ្លាំងៗថា៖
យ- «ព្រះបិតា! ទូលបង្គំសូមប្រគល់វិញ្ញាណរបស់ទូលបង្គំ ទៅក្នុងព្រះហស្តព្រះអង្គវិញក» ។
អ- ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះរួចហើយ ក៏រលត់វិញ្ញាណទៅ ។

សូមផ្អាកមួយស្របក់ ទុកឲ្យគ្រីស្តបរិស័ទស្ងឹងស្ងាធិ៍

អ- [៤៧]នាយទាហានរ៉ូម៉ាំង ដែលបានឃើញហេតុការណ៍កើតឡើង ក៏លើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ
ជាម្ចាស់ ហើយពោលថា៖
ឆ- «បុរសនេះពិតជាសុចរិតមែន!» ។
អ- [៤៨]រីឯបណ្ដាជនទាំងប៉ុន្មាន ដែលមកមើល កាលបានឃើញហេតុការណ៍ទាំងនេះ គេនាំគ្នាត្រឡប់ទៅ
វិញ ទាំងគក់ទ្រូង ។ [៤៩]អ្នកជិតដិតនឹងព្រះយេស៊ូទាំងប៉ុន្មាន ព្រមទាំងពួកស្ត្រីដែលដើរតាមព្រះអង្គ
តាំងពីស្រុកកាលីឡេមក នាំគ្នាឈរមើលហេតុការណ៍ទាំងអស់ពីចម្ងាយ ។

ប្រសិនបើអានយ៉ាងខ្លី សូមចប់ត្រឹមនេះ

អ- [៥០]មានសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់មួយរូប ឈ្មោះយ៉ូសែប ។ លោកជាអ្នកក្រុងអារីម៉ាថេ ជាក្រុង
មួយរបស់ជនជាតិយូដា ។ លោកជាមនុស្សល្អសុចរិត ហើយទន្ទឹងរង់ចាំព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជា
ម្ចាស់ ។ [៥១]លោកពុំបានយល់ស្របជាមួយគេលើការសម្រេចចិត្ត ធ្វើគុតព្រះយេស៊ូទេ ហើយក៏មិន
បានចូលរួមក្នុងអំពើដែលគេប្រព្រឹត្តនោះដែរ ។ [៥២]លោកបានទៅជួបលោកពីឡាត សុំយកព្រះសព

ព្រះយេស៊ូ ។ [៥៣]លោកយកព្រះសពព្រះយេស៊ូចុះពីឈើឆ្កាង ហើយរុំនឹងក្រណាត់ជាឱប រួចដាក់ក្នុង
រូងថ្មមួយ ដែលគេដាប់ធ្វើជាផ្នូរ ។ ផ្នូរនេះពុំទាន់មានដាក់សពណាមួយនៅឡើយទេ ។ [៥៤]ថ្ងៃនោះ
ជាថ្ងៃរៀបចំបុណ្យចម្លង ហើយថ្ងៃសប្ប័ទជិតមកដល់ ។ [៥៥]ពួកស្ត្រីៗដែលមកតាមព្រះអង្គតាំងពី
ស្រុកកាលីឡេ ក៏ទៅជាមួយលោកយ៉ូសែបដែរ ។ នាងបានឃើញផ្នូរ ហើយឃើញរបៀបដែលគេ
ដាក់ព្រះសពព្រះយេស៊ូផង ។ [៥៦]បន្ទាប់មក ស្ត្រីទាំងនោះវិលត្រឡប់ទៅវិញ រៀបចំគ្រឿងក្រអូប
និងទឹកអប់ ។ នៅថ្ងៃសប្ប័ទ នាងនាំគ្នាឈប់សម្រាក តាមធម្មវិន័យចែងទុក ។

[— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។]

ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ពិសិដ្ឋ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម យហ ១៣,៣៤**

ប- បពិត្រព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ! យើងខ្ញុំសូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងតបស់ព្រះអង្គ ។

គ- ព្រះអង្គប្រទានវិន័យថ្មីឱ្យយើងខ្ញុំ "គឺត្រូវស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចខ្ញុំបានស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាដែរ" ។ -ប

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរស្ដីអំពីទុក្ខលំបាករបស់ព្រះយេស៊ូជាអម្ចាស់តាមសន្ត យ៉ូហាន **១៣,១-១៥**

[១]នៅមុនថ្ងៃបុណ្យចម្លង ព្រះយេស៊ូជ្រាបថា ដល់ពេលកំណត់ ដែលព្រះអង្គត្រូវឆ្លងពីលោកនេះ ឆ្ពោះ
ទៅព្រះបិតាហើយ ។ ដោយព្រះអង្គស្រឡាញ់សាវ័ករបស់ព្រះអង្គ ដែលរស់នៅក្នុងលោកនេះ ទ្រង់ក៏
ស្រឡាញ់គេរហូតដល់ទីបំផុត ។

[២]ពេលនោះ ព្រះយេស៊ូ និងក្រុមសាវ័កកំពុងបរិភោគអាហារ មារសាតាំងបានធ្វើឲ្យយូដាអ៊ីស្ការីយ៉ុត
ជាកូនលោកស៊ីម៉ូន មានគំនិតនាំគេមកចាប់ព្រះអង្គ ។ [៣]ព្រះយេស៊ូជ្រាបថា ព្រះបិតាបានប្រគល់អ្វីៗទាំង
អស់មកក្រោមអំណាចព្រះអង្គ ហើយជ្រាបថា ព្រះអង្គយាងមកពីព្រះជាម្ចាស់ និងយាងទៅឯព្រះជា
ម្ចាស់វិញ ។ [៤]ព្រះអង្គក្រោកឡើង ដោះព្រះពស្ត្រចេញ យកក្រមាមកក្រវាត់ចង្កេះ ។ [៥]បន្ទាប់មក ព្រះ
អង្គចាក់ទឹកក្នុងជើងមួយ រួចចាប់ផ្ដើមលាងជើងក្រុមសាវ័ក ព្រមទាំងយកក្រមាពីចង្កេះមកជូតផង ។ [៦]
ពេលព្រះអង្គហៀបនឹងលាង ជើងឲ្យលោកស៊ីម៉ូនសិលា លោកទូលព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ មិន
សមនឹងព្រះអង្គលាងជើងឲ្យទូលបង្គំសោះ!» ។ [៧]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល ទៅគាត់ថា៖ «ពេលនេះ
អ្នកមិនទាន់ដឹងថា ខ្ញុំកំពុងធ្វើអ្វីឡើយ ថ្ងៃក្រោយអ្នកមុខតែយល់ជាមិនខាន» ។ [៨]លោកសិលាទូលព្រះ
អង្គថា៖ «ទេ! ព្រះអង្គមិនត្រូវលាងជើងទូលបង្គំជាដាច់ខាត!» ។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់
ថា៖ «ប្រសិនបើខ្ញុំមិនលាងជើងអ្នកទេ នោះអ្នកមិនអាចរួមជាមួយខ្ញុំតទៅទៀតបានឡើយ» ។ [៩]លោក
ស៊ីម៉ូនក៏ទូលព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ! បើដូច្នេះ សូមកុំលាងតែជើងប៉ុណ្ណោះ សូមលាងទាំងដៃ
ទាំងក្បាលផង» ។ [១០]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «អ្នក ដែលបានងូតទឹករួច មិនបាច់លាងខ្លួនទេ
គឺលាងតែជើង ដ្បិតខ្លួនគេស្អាតបរិសុទ្ធទាំងមូលហើយ ។ អ្នករាល់គ្នាបានស្អាតបរិសុទ្ធ តែមិនមែនគ្រប់
គ្នាទេ» ។ [១១]ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា "អ្នករាល់គ្នាមិនមែនបរិសុទ្ធគ្រប់គ្នា" ដូច្នេះ មកពីព្រះអង្គជ្រាប
អំពីអ្នក ដែលហៀបនឹងនាំគេមកចាប់ព្រះអង្គ ។

[១២]កាលព្រះយេស៊ូលាងជើងឲ្យគេរួចហើយ ព្រះអង្គស្លៀកពាក់ឡើងវិញ យាងមកគុទាំងមានព្រះ
បន្ទូលសួរទៅគេថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាយល់អំពីកិច្ចការដែលខ្ញុំបានធ្វើ ចំពោះអ្នករាល់គ្នានេះឬទេ?
[១៣]អ្នករាល់គ្នាហៅខ្ញុំថា ព្រះគ្រូ និងព្រះអម្ចាស់ នោះត្រូវមែន គឺខ្ញុំហ្នឹងហើយ! ។ [១៤]បើខ្ញុំជា ព្រះអម្ចាស់
និងជាព្រះគ្រូបានលាងជើងឲ្យអ្នករាល់គ្នាទៅហើយ អ្នករាល់គ្នាក៏ត្រូវតែលាងជើងឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមក
ដែរ ។ [១៥]ខ្ញុំបានធ្វើជាគំរូឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្ត ដូចខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តដល់អ្នករាល់គ្នា» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃសុក្រពិសិដ្ឋ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ

ព្រះអង្គបានដាក់ខ្លួន ធ្វើតាមព្រះបញ្ជា រហូតដល់សោយទិវង្គត
គឺរហូតដល់សោយទិវង្គតលើឈើឆ្កាងថែមទៀតផង ។
ហេតុនេះហើយ បានជាព្រះជាម្ចាស់លើកតម្កើងព្រះអង្គឡើងយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត
ព្រមទាំងប្រោសប្រទានឲ្យព្រះអង្គមានព្រះនាមប្រសើរលើស អ្វីៗទាំងអស់ ។

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរស្តីអំពីទុក្ខលំបាករបស់ព្រះយេស៊ូជាអម្ចាស់តាមសន្ត យ៉ូហាន **១៨,១-១៩,៤២**

« អ » អ្នកអានដំណើររឿង
« យ » អ្នកអានព្រះបន្ទូលព្រះយេស៊ូ
« ឆ » អ្នកអានពាក្យអ្នកដទៃទៀត

អ- បន្ទាប់ពីជប់លៀងរួចហើយ ១៨[១]ព្រះយេស៊ូយាងទៅខាងនាយជ្រោះកេដ្រូនជាមួយក្រុមសាវ័ក ។
នៅទីនោះ មានសួនឧទ្យានមួយ ព្រះអង្គយាងចូលទៅក្នុងសួនឧទ្យាននោះជាមួយក្រុមសាវ័ក ។ [២]រី
ឯយូដាជាអ្នកក្បត់ ព្រះអង្គក៏ស្គាល់កន្លែងនោះដែរ ព្រោះជាកន្លែង ដែលព្រះយេស៊ូ និងក្រុមសាវ័
កធ្លាប់ជួបជុំគ្នាជាញឹកញាប់ ។ [៣]ដូច្នេះ យូដានាំកងទាហាន និងកងរក្សាព្រះវិហារចូលមក ទាំង
កាន់ចន្លុះ កាន់គោម កាន់អាវុធផង ។ ពួកនាយកបូជាចារ្យ និងពួកខាងគណៈផារីស៊ី បានចាត់អ្នក
ទាំងនោះឲ្យមក ។ [៤]ព្រះយេស៊ូឈ្វេងយល់ហេតុការណ៍ទាំងប៉ុន្មាន ដែលត្រូវកើតដល់ព្រះអង្គ ព្រះ
អង្គក៏យាងទៅមុខ ហើយមានព្រះបន្ទូលសួរគេថា៖

យ- «អ្នករាល់គ្នាមករកនរណា?» ។

អ- [៥]គេទូលព្រះអង្គថា៖

ឆ- «រកឈ្មោះយេស៊ូជាអ្នកភូមិណាសារ៉ែត» ។

អ- ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖

យ- «គឺខ្ញុំហ្នឹងហើយ» ។

អ- រីឯយូដាស ជាអ្នកក្បត់ព្រះអង្គក៏នៅជាមួយពួកគេដែរ ។ [៦]កាលព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា
“គឺខ្ញុំហ្នឹងហើយ” ដូច្នេះ គេថយក្រោយ ហើយដួលដាច់ផ្ងារទាំងអស់គ្នា ។ [៧]ព្រះយេស៊ូមានព្រះ
បន្ទូលសួរគេម្តងទៀតថា៖

យ- «អ្នករាល់គ្នាមករកនរណា ?»

អ- គេទូលថា៖

ឆ- «រកឈ្មោះយេស៊ូ ជាអ្នកភូមិណាសារ៉ែត» ។

អ- [៨]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល ទៅគេថា៖

យ- «ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំហ្នឹងហើយ បើអ្នករាល់គ្នាមករកខ្ញុំ ទុកឲ្យអ្នកទាំងនេះចេញទៅចុះ» ។

អ- [៩]ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ ស្របតាមសេចក្ដី ដែលព្រះអង្គបានថ្លែងទុកមកថា "អស់អ្នក ដែល
ព្រះអង្គប្រទានមកទូលបង្គំ ឥតមាននរណាម្នាក់ត្រូវវិនាសឡើយ" ។ [១០]លោកស៊ីម៉ូន សិលាមានដាវ
មួយ គាត់ហូតកាប់អ្នកបំរើម្នាក់របស់លោកមហាបូជាចារ្យដាច់ស្លឹកត្រចៀកស្ដាំ អ្នកបំរើនោះ
ឈ្មោះម៉ាល់ឃូស ។ [១១]ព្រះយេស៊ូមាន ព្រះបន្ទូលទៅលោកសិលាថា៖

យ- «ស៊កដាវទៅក្នុងស្រោមវិញទៅ តើអ្នកមិនចង់ឲ្យខ្ញុំផឹកពីពែងនៃទុក្ខលំបាក ដែលព្រះបិតាប្រទានមកខ្ញុំទេឬ? » ។

អ- [១២]ពួកទាហាន និងមេបញ្ជាការរបស់គេ ព្រមទាំងកងរក្សាព្រះវិហារ*របស់ជនជាតិយូដា នាំគ្នា
ចាប់ព្រះយេស៊ូហើយចងព្រះអង្គ ។ [១៣]គេនាំព្រះអង្គទៅជួបលោកហាណ្ណាមុនគេ ព្រោះលោកត្រូវ
ជាឪពុកក្មេករបស់លោកកៃផាស ដែលកាន់តំណែងជាមហាបូជាចារ្យនៅឆ្នាំនោះ [១៤]គឺលោកកៃ
ផាសនេះហើយ ដែលបានឲ្យយោបល់ទៅជនជាតិយូដាថា "គួរឲ្យមនុស្សតែម្នាក់ស្លាប់ ជា
ប្រយោជន៍ដល់ប្រជារាស្ត្រ" ។

✻ ✻ ✻

អ- [១៥]លោកស៊ីម៉ូនសិលាដើរតាមព្រះយេស៊ូជាមួយសាវ័ក*ម្នាក់ទៀត លោកមហាបូជាចារ្យស្គាល់សាវ័ក
ម្នាក់នោះ ហេតុនេះហើយបានជាគាត់អាចចូលជាមួយព្រះយេស៊ូ ទៅទីធ្លាខាងក្នុងដំណាក់របស់
លោកមហាបូជាចារ្យ ។ [១៦]រីឯលោកសិលាវិញ គាត់ឈរនៅខាងក្រៅក្បែរមាត់
ទ្វារ ។ សាវ័កដែលលោកមហាបូជាចារ្យស្គាល់នោះ ក៏ចេញមកនិយាយជាមួយស្ត្រីម្នាក់ជាអ្នកយាម
ទ្វារ ហើយនាំលោកសិលាចូលទៅខាងក្នុងដែរ ។ [១៧]ស្ត្រីបំរើជាអ្នក យាមទ្វារនិយាយទៅកាន់លោក
សិលាថា៖

ឆ- «អ្នកឯងជាសាវ័ករបស់អ្នកនោះដែរ មែនឬ ? » ។

អ- លោកសិលាតបថា៖

ឆ- «ទេ ! មិនមែនទេ ! » ។

អ- [១៨]ពួកអ្នកបំរើរបស់លោក មហាបូជាចារ្យ និងកងរក្សាព្រះវិហារនាំគ្នាបង្កាត់ភ្លើងអាំង ព្រោះពេល
នោះរងាណាស់ ។ លោកសិលាក៏នៅអាំងភ្លើងជាមួយពួកគេដែរ ។

* * *

អ- [១៩]លោកមហាបូជាចារ្យសួរព្រះយេស៊ូអំពីក្រុមសាវ័ក*របស់ព្រះអង្គ និងអំពីសេចក្ដីដែលព្រះអង្គប
ង្រៀន ។ [២០]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅលោកវិញថា៖

យ- «ខ្ញុំបាននិយាយ ដោយបេញមុខប្រាប់មនុស្សលោក ខ្ញុំតែងបង្រៀននៅក្នុងធម្មសាលា និងនៅក្នុង
ព្រះវិហារ ជាកន្លែង ដែលជនជាតិយូដាទាំងអស់ជួបជុំគ្នា គឺឥតនិយាយក្នុងទីលាក់កំបាំងទេ ។ [២១]
ហេតុដូចម្ដេចបានជា លោកសួរខ្ញុំ ? សូមលោកសួរអស់អ្នកដែលបានឮសេចក្ដីខ្ញុំនិយាយនោះទៅ
ដ្បិតគេសុទ្ធតែដឹងអំពីអ្វីៗ ដែលខ្ញុំបាននិយាយ» ។

អ- [២២]ពេលឮព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលដូច្នោះ ទាហានម្នាក់ក្នុងកងរក្សាព្រះវិហារដែលឈរនៅក្បែរ
នោះ ទះកំផ្លៀងព្រះអង្គទាំងពោលថា៖

ឆ- «ម្ដេចក៏អ្នកឯងហ៊ានឆ្លើយរបៀបនេះទៅលោកមហាបូជាចារ្យ ! » ។

អ- [២៣]ព្រះយេស៊ូមាន ព្រះបន្ទូលតបទៅទាហាននោះវិញថា៖

យ- «បើខ្ញុំនិយាយខុសឆ្គង សុំប្រាប់មើល៍! តើមានឆ្គងត្រង់ណា ! តែបើខ្ញុំនិយាយត្រឹមត្រូវ ម្ដេចក៏អ្នក
វាយខ្ញុំ ? » ។

អ- [២៤]ពេលនោះ លោកហាណ្ណាបញ្ជូនព្រះអង្គទាំងជាប់ចំណង ទៅលោកកៃផាស ជាមហាបូជាចារ្យ ។

* * *

អ- [២៥]លោកស៊ីម៉ូនសិលាអាំងភ្លើងនៅទីនោះ ។ មានគេសួរលោកថា៖

ឆ- «អ្នកឯងជាសាវ័ករបស់អ្នកនោះដែរមែនឬ ? » ។

អ- លោកសិលាប្រកែកថា៖

ឆ- «ទេ ! មិនមែនទេ ! » ។

អ- [២៦]មានអ្នកបំរើរបស់មហាបូជាចារ្យម្នាក់ ត្រូវជាបងប្អូននឹងអ្នកដែលលោកសិលាកាប់ដាច់ស្លឹកត្រ
ចៀក ពោលថា៖

ឆ- «ខ្ញុំក៏បានឃើញអ្នកឯងនៅក្នុងសួនជាមួយគាត់ដែរ ! » ។

អ- [២៧]លោកសិលាប្រកែកសាជាថ្មីម្ដងទៀត ។ រំពេចនោះ ស្រាប់តែមាន់រងាវឡើង ។

* * *

អ- [២៨]បន្ទាប់មក គេបណ្តើរព្រះយេស៊ូចេញពីដំណាក់លោកកៃផាស ទៅបន្ទាយរបស់លោកទេសាភិបាល ។ ពេលនោះ ភ្លឺស្រាងៗហើយ ។ ជនជាតិយូដាពុំបានចូលក្នុងបន្ទាយទេ ព្រោះគេខ្លាចមានបាបនាំឲ្យធ្វើពិធីជប់លៀងក្នុងឱកាសបុណ្យចម្លងមិនបាន ។ [២៩]ដូច្នេះ លោកពីឡាតចេញមកជួបពួកគេសួរថា៖

ឆ- «តើអ្នករាល់គ្នាចោទប្រកាន់អ្នកនេះអំពីរឿងអ្វី ? » ។

អ- [៣០]គេជំរាបលោកថា៖

ឆ- «ប្រសិនបើគាត់មិនបានប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតទេ យើងខ្ញុំនាំគាត់មកជូនលោកធ្វើអ្វី ! » ។

អ- [៣១]លោកពីឡាតមានប្រសាសន៍ ទៅគេថា៖

ឆ- «ចូរអ្នករាល់គ្នាយកគាត់ទៅវិនិច្ឆ័យទោស តាមវិន័យរបស់អ្នករាល់គ្នាទៅ !» ។

អ- ជនជាតិយូដាជំរាបទៅលោកវិញថា៖

ឆ- «យើងខ្ញុំគ្មានសិទ្ធិប្រហារជីវិតអ្នកណាសោះឡើយ» ។

អ- [៣២]គេនិយាយដូច្នេះ ស្របតាមសេចក្តី ដែលព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលអំពីរបៀបព្រះអង្គត្រូវសោយទិវង្គត ។ [៣៣]លោកពីឡាតចូលទៅក្នុងបន្ទាយវិញ រួចហៅព្រះយេស៊ូមកសួរថា៖

ឆ- «តើអ្នកជាស្តេចរបស់ជនជាតិយូដាមែនឬ ? » ។

អ- [៣៤]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖

យ- «លោកមានប្រសាសន៍ដូច្នេះ តើមកពីគំនិតរបស់លោកផ្ទាល់ ឬមានអ្នកផ្សេងទៀតជំរាបលោក ?» ។

អ- [៣៥]លោកពីឡាតតបវិញថា៖

ឆ- «ខ្ញុំមិនមែនជាជនជាតិយូដាទេ! គឺជនជាតិរបស់អ្នក និងពួកនាយកបូជាចារ្យទេតើ ដែលបានបញ្ជូនអ្នកមកខ្ញុំ តើអ្នកបានធ្វើអ្វី ? » ។

អ- [៣៦]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖

យ- «រាជ្យរបស់ខ្ញុំមិនមែននៅក្នុងលោកនេះទេ ។ ប្រសិនបើរាជ្យរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងលោកនេះមែន ពួកបំរើរបស់ខ្ញុំមុខជានាំគ្នាតយុទ្ធមិនឲ្យគេបញ្ជូនខ្ញុំទៅ ក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់សាសន៍យូដាបានឡើយ ។ ប៉ុន្តែ រាជ្យរបស់ខ្ញុំ មិនមែននៅលោកនេះទេ» ។

អ- [៣៧]លោកពីឡាតទូលសួរព្រះអង្គថា៖

ឆ- «បើដូច្នេះ តើអ្នកជាស្តេចមែនឬ ? » ។

អ- ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖

យ- «លោកទេតើ ដែលមានប្រសាសន៍ថា ខ្ញុំជាស្ដេច ។ ខ្ញុំកើតមក ហើយខ្ញុំមកក្នុងលោកនេះ ដើម្បីផ្ដល់សក្ខីភាពអំពីសេចក្ដីពិត អ្នកណាកើតពីសេចក្ដីពិត អ្នកនោះនឹងស្ដាប់សំឡេងខ្ញុំ» ។

អ- [៣៨]លោកពីឡាតទូលព្រះអង្គថា៖

ឆ- «អ្វីទៅសេចក្ដីពិតនោះ ? » ។

* * *

អ- លោកពីឡាតមានប្រសាសន៍ដូច្នោះហើយ លោកក៏ចេញទៅជួបជនជាតិយូដាជាថ្មីម្ដងទៀតប្រាប់ថា៖

ឆ- «ខ្ញុំពុំឃើញអ្នកនេះមានទោសអ្វីសោះឡើយ ។ [៣៩]តាមទំនៀមទម្លាប់របស់អ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំត្រូវដោះលែងអ្នកទោសម្នាក់ក្នុងឱកាសបុណ្យចម្លង ។ តើអ្នករាល់គ្នាចង់ឲ្យខ្ញុំដោះលែងស្ដេចយូដាឬទេ? » ។

អ- [៤០]ពេលនោះ គេនាំគ្នាស្រែកឡើងសាជាថ្មីថា៖

ឆ- «កុំដោះលែងអ្នកនេះឡើយ សូមដោះលែងបារ៉ាបាសវិញ» ។

អ- រីឯឈ្មោះបារ៉ាបាសនេះជាចោរព្រៃ ។ ១៩ [១]ពេលនោះ លោកពីឡាតបង្គាប់ឲ្យទាហានយកព្រះយេស៊ូទៅវាយនឹងរំពាត់ ។ [២]ពួកទាហានយកបន្លាមកក្រងធ្វើជាមកុដបំពាក់ព្រះសិរសាព្រះអង្គ ហើយយកអាវពណ៌ក្រហមទុំមកពាក់ឲ្យព្រះអង្គដែរ ។ [៣]បន្ទាប់មក គេនាំគ្នាចូលទៅជិតព្រះអង្គទាំងពោលថា៖

ឆ- «ស្ដេចយូដាអើយ! សូមថ្វាយបង្គំ»

អ- ហើយក៏ទះកំផ្លៀងព្រះអង្គ ។

* * *

អ- [៤]លោកពីឡាតចេញទៅជួបជនជាតិយូដាសាជាថ្មី មានប្រសាសន៍ទៅគេថា៖

ឆ- «មើល៍! ខ្ញុំនាំគាត់មកខាងក្រៅ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ខ្ញុំពុំឃើញអ្នកនេះមានទោសអ្វីសោះ» ។

អ- [៥]ពេលនោះ ព្រះយេស៊ូយាងចេញមក ទាំងពាក់ភួងបន្លាជាមកុដ និងពាក់អាវពណ៌ក្រហមទុំផង ។ លោកពីឡាតមានប្រសាសន៍ទៅគេថា៖

ឆ- «មើល៍! មនុស្សហ្នឹងហើយ ! » ។

អ- [៦]កាលពួកនាយកបូជាចារ្យ និងកងរក្សាព្រះវិហារ*ឃើញព្រះអង្គគេនាំគ្នាស្រែកឡើងថា៖

ឆ- «ឆ្កាងទៅ ! ឆ្កាងទៅ ! » ។

អ- លោកពីឡាតមានប្រសាសន៍ថា៖

ឆ- «ចូរអ្នករាល់គ្នាយកគាត់ទៅឆ្កាងខ្លួនឯងទៅ ដ្បិតខ្ញុំពុំឃើញអ្នកនេះមានទោសអ្វីសោះ» ។

អ- [៧]ជនជាតិយូដាជំរាបលោក ពីឡាតថា៖

ឆ- «យើងខ្ញុំមានវិន័យហើយតាមវិន័យនោះ ជននេះត្រូវតែស្លាប់ ព្រោះគាត់តាំងខ្លួនជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់» ។

អ- [៨]កាលលោកពីឡាតឮដូច្នោះ លោករឹតតែភ័យខ្លាចថែមទៀត ។ [៩]លោកចូលទៅក្នុងបន្ទាយវិញ
សួរព្រះយេស៊ូថា៖

ឆ- «អ្នកមកពីណា ? » ។

អ- ព្រះយេស៊ូពុំបានឆ្លើយតបទៅលោកវិញសោះ ។ [១០]ហេតុនេះលោកពីឡាតសួរព្រះអង្គថា៖

ឆ- «ម្ដេចក៏អ្នកមិននិយាយមកខ្ញុំដូច្នេះ ? អ្នកមិនដឹងថាខ្ញុំមានអំណាចដោះលែងអ្នកក៏បាន ឬឆ្កាងអ្នកក៏បានទេឬ ? » ។

អ- [១១]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅគាត់ថា៖

យ- «ប្រសិនបើមិនបានទទួលអំណាចពីស្ថានលើមកទេ លោកគ្មានអំណាចលើខ្ញុំឡើយ ហេតុនេះហើយបានជាអ្នក ដែលចាប់បញ្ជូនខ្ញុំមកលោក មានបាបធ្ងន់ជាង លោកទៅទៀត» ។

អ- [១២]តាំងពីពេលនោះមក លោកពីឡាតរកមធ្យោបាយដោះលែងព្រះយេស៊ូ ប៉ុន្តែ ជនជាតិយូដានាំគ្នាស្រែកឡើងថា៖

ឆ- «បើលោកដោះលែងជននេះ លោកមិនមែនជាមិត្តសម្លាញ់របស់ព្រះចៅអធិរាជឡើយ ដ្បិតអ្នកណាតាំងខ្លួនជាស្ដេច អ្នកនោះប្រឆាំងនឹងព្រះចៅអធិរាជ ! » ។

អ- [១៣]កាលលោកពីឡាតឮពាក្យនេះ លោកនាំព្រះយេស៊ូទៅខាងក្រៅ ឲ្យគង់លើវេទិកាសំរាប់កាត់ក្ដី
នៅត្រង់កន្លែងមួយឈ្មោះ "លានក្រាលថ្ម" ដែលគេហៅជាភាសាហេប្រឺថា "កាប្បាថា" [១៤]ពេល
នោះ ជាថ្ងៃ ដែលគេរៀបចំបុណ្យចម្លង ហើយប្រមាណជាពេលថ្ងៃត្រង់ ។ លោកពីឡាតមាន
ប្រសាសន៍ទៅកាន់ជនជាតិយូដាថា៖

ឆ- «នេះនែ៎ ! ស្ដេចរបស់អ្នករាល់គ្នា!» ។

អ- [១៥]ប៉ុន្តែ ជនជាតិយូដាស្រែកឡើងថា៖

ឆ- «សម្លាប់ចោលទៅ ! ឆ្កាងទៅ ! » ។

អ- លោកពីឡាតសួរពួកគេថា៖

ឆ- «ឲ្យខ្ញុំឆ្កាងស្ដេចរបស់អ្នករាល់គ្នាឬ ? » ។

អ- ពួកនាយកបូជាចារ្យឆ្លើយឡើងថា៖

ឆ- «ក្រៅពីព្រះចៅអធិរាជ យើងខ្ញុំគ្មានស្ដេចឯណាទៀតឡើយ» ។

អ- ១៦ពេលនោះ លោកពីឡាតប្រគល់ព្រះយេស៊ូទៅឲ្យគេឆ្កាង ។ គេនាំគ្នាចាប់ព្រះយេស៊ូយកទៅ ។

* * *

អ- ១៧ព្រះយេស៊ូលីឈើឆ្កាង ដោយផ្ទាល់ព្រះអង្គ ចេញពីទីក្រុងឆ្ពោះទៅកន្លែងមួយឈ្មោះ "ទួលលលាដ៍ក្បាល"
ដែលគេហៅជាភាសាហេប្រឺថា "កុលកូថា" ១៨គេឆ្កាងព្រះអង្គនៅទីនោះ ។ គេឆ្កាង
អ្នកទោសពីរនាក់ទៀតនៅសងខាងព្រះអង្គដែរ ព្រះយេស៊ូនៅកណ្ដាល ។ ១៩លោកពីឡាតឲ្យគេ
សរសេរប្រកាសបោះភ្ជាប់នឹងឈើឆ្កាង ។ នៅលើប្រកាសនោះ មានសរសេរថា «យេស៊ូអ្នកភូមិណាសារ៉ែតជាស្ដេចយូដា» ។
២០ជនជាតិយូដាជាច្រើន បានមើលប្រកាសនោះ ដ្បិតកន្លែង ដែលគេ
ឆ្កាងព្រះយេស៊ូនៅក្បែរទីក្រុង ហើយប្រកាសនោះសរសេរជាអក្សរហេប្រឺ ឡាតាំង និងក្រិក ។
២១ពួកនាយកបូជាចារ្យ របស់ជនជាតិយូដាជំរាបលោកពីឡាតថា៖

ឆ- «សូមកុំសរសេរថា "ស្ដេចយូដា" ដូច្នេះ តែសរសេរថា "អ្នកនេះនិយាយថា ខ្ញុំជាស្ដេចយូដា" វិញ» ។

អ- ២២លោកពីឡាតមានប្រសាសន៍តបថា៖

ឆ- «ខ្ញុំសរសេរយ៉ាងណាហើយ ត្រូវទុកយ៉ាងនោះទៅ ! » ។

* * *

អ- ២៣ក្រោយពីបានឆ្កាងព្រះយេស៊ូរួចហើយ ពួកទាហានយកសម្លៀកបំពាក់របស់ព្រះអង្គ មកធ្វើជា
បួនចំណែកចែកគ្នាម្នាក់មួយចំណែកៗ ។ រីឯអាវវែងរបស់ព្រះអង្គវិញ ជាអាវធ្វើពីក្រណាត់តែមួយ
ផ្ទាំង គ្មានថ្នេរសោះ តាំងពីលើដល់ក្រោម ។ ដូច្នេះ គេនិយាយគ្នាថា៖

ឆ- ២៤«កុំហែកអាវនេះធ្វើអ្វី យើងចាប់ឆ្នោតវិញ ដើម្បីឲ្យដឹងថាអាវនេះនឹងបានទៅលើអ្នកណា» ។

អ- ពួកទាហានធ្វើដូច្នេះ ស្របតាមសេចក្ដី ដែលមានចែងទុកក្នុងគម្ពីរមកថា៖ «គេបានយកសម្លៀក
បំពាក់របស់ទូលបង្គំចែកគ្នា ហើយចាប់ឆ្នោតយកអាវវែងរបស់ទូលបង្គំ» ។ ២៥មាតាព្រះយេស៊ូ ប្អូន
ស្រីមាតាព្រះអង្គ នាងម៉ារី ជាភរិយាលោកក្លូប៉ាស និងនាងម៉ារី ជាអ្នកស្រុកម៉ាដាឡា ឈរក្បែរ
ឈើឆ្កាងរបស់ព្រះអង្គ ។ ២៦ព្រះយេស៊ូឃើញមាតា ព្រមទាំងសាវ័ក ដែលព្រះអង្គស្រឡាញ់ នោះ
ឈរនៅជិត ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅមាតាថា៖

យ- «អ្នកអើយ ! នេះហើយកូនរបស់អ្នក» ។

អ- ២៧បន្ទាប់មក ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅសាវ័កថា៖

យ- «នេះហើយម្ដាយរបស់អ្នក» ។
អ- តាំងពីពេលនោះមក សាវ័កនោះយកគាត់មកនៅជាមួយ ។

* * *

អ- [២៨]បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូជ្រាបថា ព្រះអង្គបានបង្ហើយកិច្ចការទាំងអស់ចប់សព្វគ្រប់ ព្រះអង្គមាន
ព្រះបន្ទូលថា៖
យ- «ខ្ញុំស្រេកទឹក»
អ- ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ ដើម្បីឲ្យបានស្របតាមសេចក្ដីគ្រប់ប្រការ ដែលមានចែងទុកក្នុងគម្ពី
រ ។ [២៩]នៅទីនោះ មានក្រឡមួយមានទឹកខ្មេះពេញ ។ ពួកទាហានយកសារាយស្ងួត ជ្រលក់ទឹកខ្មេះ
ជោក រួចរុំនៅចុងត្រែងមួយដើម រុញទៅដល់ព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះអង្គ ។ [៣០]កាលព្រះយេស៊ូសោយ
ទឹក ខ្មេះហើយ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖
យ- «ខ្ញុំបានសំរេចសព្វគ្រប់អស់ហើយ!» ។
អ- ព្រះអង្គក៏ឱនព្រះសិរសាចុះ ហើយប្រគល់វិញ្ញាណទៅ ។

គ្រីស្តបរិស័ទអោនខ្លួន អធិដ្ឋានមួយរយៈពេល

អ- [៣១]ថ្ងៃនោះជាថ្ងៃរៀបចំបុណ្យចម្លង ជនជាតិយូដាមិនចង់ឲ្យមានសាកសពជាប់នឹងឈើឆ្កាងនៅថ្ងៃស
ប្ប័ទ*ឡើយ ព្រោះថ្ងៃសប្ប័ទនោះ ជាថ្ងៃបុណ្យធំ ។ ហេតុនេះហើយបានជាគេសុំលោកពីឡាត
ចេញបញ្ជាទៅទាហាន ឲ្យបំបាក់ជើងអ្នកជាប់ឆ្កាង ហើយយកសាកសពចុះមក ។ [៣២]ពួកទាហាន
នាំគ្នាមកវាយបំបាក់ជើងអ្នកទោសទីមួយ និងអ្នកទោសទីពីរ ដែលជាប់លើឈើឆ្កាងជាមួយព្រះអ
ង្គ ។ [៣៣]លុះមកដល់ព្រះយេស៊ូ គេឃើញព្រះអង្គសោយទិវង្គតផុតទៅហើយ គេមិនបំបាក់ព្រះបាទា
ព្រះអង្គទេ [៣៤]ប៉ុន្តែ ទាហានម្នាក់យកលំពែងចាក់ត្រង់ចន្លោះឆ្អឹងជំនីរព្រះអង្គ ស្រាប់តែមានទឹក និង
លោហិតហូរចេញមកមួយរំពេច ។ [៣៥]សាវ័កម្នាក់ ដែលបាន ឃើញ ធ្វើជាបន្ទាល់អំពីហេតុការណ៍
នេះ ហើយសក្ខីភាពរបស់គាត់ពិតប្រាកដមែន ។ ព្រះអង្គដឹងថាសាវ័កនោះនិយាយសេចក្ដីពិត
ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាជឿដែរ ។ [៣៦]ហេតុការណ៍នេះកើតឡើង ស្របតាមសេចក្ដីដែលមានចែងទុក
ក្នុងគម្ពីរមកថា៖ «គ្មានឆ្អឹងណាមួយរបស់លោកត្រូវបាក់បែកឡើយ» ។ [៣៧]មានអត្ថបទគម្ពីរមួយ
ទៀតចែងថា៖ «គេនាំគ្នាមើលអ្នកដែលគេចាក់ទម្លុះ» ។

* * *

អ- [៣៨]បន្ទាប់មក លោកយ៉ូសែប ជាអ្នកស្រុកអរីម៉ាថេ បានទៅសុំច្បាប់លោកពីឡាត យកព្រះសពព្រះ
យេស៊ូ ។ លោកយ៉ូសែបនេះក៏ជាសាវ័ក របស់ព្រះយេស៊ូដែរតែមិនហ៊ានចេញមុខទេ ព្រោះខ្លាចជន

ជាតិយូដា ។ លោកពីឡាតអនុញ្ញាតឲ្យ ហើយលោកយ៉ូសែបក៏មកដោះព្រះសពយកទៅ ។ ៣៩រីឯ
លោកនីកូដេម ដែលមកគាល់ព្រះយេស៊ូទាំងយប់កាលពីមុន ក៏បានមកដែរ ។ លោកយកជ័រល្វីង
ទេស លាយនឹងគ្រឿងក្រអូបប្រមាណជាកន្លះហាបមកផង ។ ៤០លោកទាំងពីរយកព្រះសពព្រះ
យេស៊ូមករុំនឹងសំពត់ស្ដេប អប់គ្រឿងក្រអូបតាមទំនៀមទម្លាប់ពិធីបញ្ចុះសពរបស់ជនជាតិយូដា ។
៤១នៅកន្លែងគេឆ្កាងព្រះយេស៊ូមានសួនឧទ្យានមួយ ក្នុងសួននោះមានផ្នូរមួយថ្មី ពុំទាន់ដែលដាក់សព
ណានៅឡើយ ។ ៤២គេដាក់ព្រះយេស៊ូនៅក្នុងផ្នូរនោះ ព្រោះនៅជិតស្រាប់ ដ្បិតថ្ងៃនោះជាថ្ងៃ
រៀបចំបុណ្យចម្លង ។

រដូវបុណ្យចម្លង

ថ្ងៃអាទិត្យបុណ្យចម្លង រាត្រីបុណ្យចម្លង ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! សូមលើកតម្កើងព្រះយេស៊ូៗ ដែលទ្រង់បានឈ្នះ
សេចក្ដីស្លាប់ ចូរយើងទទួលដោយសប្បាយ ជីវិតថ្មីពីព្រះអម្ចាស់ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា ២៤,១-១២

១នៅថ្ងៃអាទិត្យ ពេលព្រលឹមស្រាងៗ ស្ត្រីៗនាំគ្នាទៅផ្នូរ ដោយយកគ្រឿងក្រអូបដែលគេបាន
រៀបចំទុក ទៅជាមួយផង ។ ២ពួកនាងសង្កេតឃើញថា ថ្មបានរមៀលចេញពីមាត់ផ្នូរហើយ ។ ៣នាងក៏
នាំគ្នាចូលទៅក្នុងផ្នូរ តែពុំឃើញព្រះសពរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូទេ ។ ៤ស្ត្រីទាំងនោះ មិនដឹងជាត្រូវគិត
យ៉ាងណា ស្រាប់តែមានបុរសពីរនាក់ស្លៀកពាក់ភ្លឺចិញ្ចែងចិញ្ចាច មកឈរជិតនាង ។ ៥នាងភ័យខ្លាចជា
ខ្លាំង ហើយឱនមុខចុះ ។ បុរសទាំងពីរនាក់នោះនិយាយមកកាន់នាងថា៖ «ហេតុអ្វីបានជានាងនាំគ្នា
មករកព្រះអង្គ ដែលមានព្រះជន្មរស់ នៅក្នុងចំណោមមនុស្សស្លាប់ដូច្នេះ? ៦ព្រះអង្គមិនគង់នៅទីនេះទេ
ព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសព្រះអង្គ ឲ្យមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញហើយ! ចូរនឹកចាំអំពីព្រះបន្ទូលដែលព្រះអង្គ
បានប្រាប់អ្នករាល់គ្នា កាលនៅស្រុកកាលីឡេថា ៧"បុត្រមនុស្សនឹងត្រូវគេបញ្ជូន ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃ
របស់មនុស្សបាប គេនឹងឆ្កាងព្រះអង្គ តែបីថ្ងៃក្រោយមក ព្រះអង្គមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ"» ។ ៨ពួក
នាងក៏នឹកឃើញ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូ ។ ៩ពួកនាងនាំគ្នាត្រឡប់មកពីផ្នូរវិញ រៀបរាប់ហេតុការណ៍
ទាំងនោះប្រាប់ក្រុមសាវ័កទាំងដប់មួយនាក់ ព្រមទាំងអ្នកឯទៀតៗដែរ ។ ១០ស្ត្រីទាំងនោះ មាននាងម៉ារី
ជាអ្នកស្រុកម៉ាដាឡា នាងយ៉ូហាណា និងនាងម៉ារីជាម្ដាយរបស់យ៉ាកុប ។ ស្ត្រីឯទៀតៗ ដែលបានទៅ
ជាមួយនាងទាំងនោះ ក៏រៀបរាប់ហេតុការណ៍ ប្រាប់ក្រុមគ្រីស្តទូតដែរ ១១ពួកគេពុំជឿពាក្យសំដីនាងទេ
ព្រោះគេថា នាងទាំងនោះនិយាយរឿងផ្ដេសផ្ដាស ។ ១២ប៉ុន្តែ លោកសិលាស្ទុះរត់ទៅផ្នូរ គាត់ឱនមើល
ទៅឃើញតែក្រណាត់រុំព្រះសពប៉ុណ្ណោះ គាត់វិលត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ទាំងងឿងឆ្ងល់ អំពីហេតុការណ៍
ដែលកើតមាននោះ ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យបុណ្យចម្លង អភិបូជានៅពេលថ្ងៃ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម យហ ១៣,៣៤**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ព្រះគ្រីស្តដែលជាយញ្ញបូជារបស់យើងក្នុងឱកាសបុណ្យចម្លង បានបូជាព្រះជន្មរួចស្រេចទៅហើយ! យើងនាំគ្នាបរិភោគយ៉ាងសប្បាយ នៅពិធីជប់លៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់! **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត យ៉ូហាន **២០,១-៩**

១នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ កាលនៅងងឹតនៅឡើយ នាងម៉ារី ជាអ្នកស្រុកម៉ាដាឡា ចេញដំណើរឆ្ពោះទៅ
ផ្នូរ ហើយឃើញថា មានគេយកថ្មពីមាត់ផ្នូរដុតទៅហើយ ។ ២នាងក៏រត់មកជំរាបលោកស៊ីម៉ូនសិលា
និងសាវ័កម្នាក់ទៀតដែលព្រះយេស៊ូស្រឡាញ់ថា៖ «គេយកព្រះអម្ចាស់ចេញពីផ្នូរបាត់ហើយ យើងមិន
ដឹងជាគេយកដាក់ឯណាទេ!» ។ ៣លោកសិលានិងសាវ័កម្នាក់ទៀតនោះ ក៏ចេញទៅផ្នូរ ។ ៤សាវ័កទាំង
ពីររត់ទៅជាមួយគ្នាតែសាវ័កម្នាក់នោះរត់លឿនជាងលោកសិលា ទៅដល់ផ្នូរមុន ។ ៥គាត់ឈ្ងោកមើល
ទៅឃើញ សំពត់ស្បង់ តែគាត់មិនបានចូលទៅក្នុងផ្នូរឡើយ ។ ៦លោកស៊ីម៉ូនសិលារត់តាមក្រោយ មក
ដល់ គាត់ចូលទៅក្នុងផ្នូរ ហើយសម្លឹងមើលសំពត់ស្បងនៅទីនោះ ៧ព្រមទាំងក្រណាត់ដែលគេ គ្របព្រះ
សិរសាព្រះអង្គ មូរទុកដោយឡែក គឺមិននៅជាមួយសំពត់ស្បងទេ ។ ៨ពេលនោះ សាវ័កដែលទៅដល់
ផ្នូរមុន ក៏ចូលទៅខាងក្នុងដែរ គាត់បានឃើញហើយជឿ ។ ៩កាលណោះ ក្រុមសាវ័កពុំទាន់យល់អត្ថន័យ
គម្ពីរដែលចែងទុកមកថា ព្រះយេស៊ូត្រូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនៅឡើយទេ ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ២ ក្នុងរដូវបុណ្យចម្លង ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម យហ ២០,២៩**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! លោកថូម៉ាសបានឃើញព្រះអម្ចាស់ហើយបានជឿ ។
អ្នកជឿដោយឥតបានឃើញ ពិតជាមានសុភមង្គលហើយ! **អាលេលូយ៉ា!**

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត យ៉ូហាន** **២០,១៩-៣១**

[១៩]នៅល្ងាចថ្ងៃអាទិត្យក្រោយព្រះយេស៊ូសោយទិវង្គត ក្រុមសាវ័កនៅក្នុងផ្ទះ ខ្ទាស់ទ្វារយ៉ាងជាប់
ព្រោះខ្លាចជនជាតិយូដា ។ ស្រាប់តែព្រះយេស៊ូយាងមកឈរនៅកណ្ដាលចំណោមពួកគេ ហើយមានព្រះ
បន្ទូលថា៖ «សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយសេចក្ដីសុខសាន្ត!» ។ [២០]ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ
ទាំងបង្ហាញស្នាមរបួសនៅព្រះហស្ត និងនៅត្រង់ឆ្អឹងជំនីរឲ្យគេឃើញផង ។ ក្រុមសាវ័កសប្បាយចិត្តជា
ខ្លាំង ដោយបានឃើញព្រះអម្ចាស់ ។ [២១]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេសាជាថ្មីថា៖ «សូមឲ្យអ្នករាល់
គ្នាបានប្រកបដោយសេចក្ដីសុខសាន្ត! ដូចព្រះបិតាបានចាត់ខ្ញុំឲ្យមកយ៉ាងណា ខ្ញុំចាត់អ្នករាល់គ្នាឲ្យទៅ
យ៉ាងនោះដែរ» ។

[២២]បន្ទាប់ពីមានព្រះបន្ទូលហើយ ព្រះអង្គផ្លុំលើពួកគេ ទាំងមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរទទួលព្រះ
វិញ្ញាណ! ។ [២៣]បើអ្នករាល់គ្នាលើកលែងទោសអ្នកណាឲ្យរួចពីបាប ព្រះជាម្ចាស់ក៏នឹងលើកលែងទោស
អ្នកនោះឲ្យរួចពីបាបដែរ ។ ផ្ទុយទៅវិញ បើអ្នករាល់គ្នាប្រកាន់ទោសអ្នកណា អ្នកនោះមុខជាត្រូវជាប់
ទោសមិនខាន» ។

[២៤]កាលព្រះយេស៊ូយាងមកនោះ លោកថូម៉ាសហៅឌីឌីម ជាសាវ័កម្នាក់ក្នុងចំណោមសាវ័កទាំងដប់
ពីរ មិនបាននៅជាមួយពួកគេទេ ។ [២៥]សាវ័កឯទៀតៗប្រាប់គាត់ថា៖ «យើងបានឃើញព្រះអម្ចាស់» ។
ប៉ុន្តែ គាត់និយាយទៅពួកគេវិញថា៖ «បើខ្ញុំមិនឃើញស្នាមដែកគោលនៅបាតដៃ មិនបានដាក់ម្រាមដៃ
ក្នុងស្នាមដែកគោល ហើយបើខ្ញុំមិនបានដាក់ដៃត្រង់ឆ្អឹងជំនីររបស់លោកទេ ខ្ញុំមិនជឿជាដាច់ខាត» ។
[២៦]ប្រាំបីថ្ងៃក្រោយមក ក្រុមសាវ័កជួបជុំគ្នានៅក្នុងផ្ទះសាជាថ្មី លោកថូម៉ាសក៏នៅជាមួយដែរ ។
ពេលនោះ ទ្វារផ្ទះនៅខ្ទាស់ជាប់ ព្រះយេស៊ូយាងមកឈរនៅកណ្ដាលចំណោមពួកគេទាំងមានព្រះបន្ទូល
ថា៖ «សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយសេចក្ដីសុខសាន្ត!» ។ [២៧]បន្ទាប់មក ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូល
ទៅលោកថូម៉ាសថា៖ «មើលដៃខ្ញុំនេះចូរដាក់ម្រាមដៃអ្នកមក ហើយដាក់ដៃអ្នកត្រង់ឆ្អឹងជំនីរខ្ញុំ ។ ចូរ

ជឿទៅ! កុំរឹងរូសមិនព្រមជឿដូច្នេះ! » ។ [២៨]លោកថូម៉ាសទូលព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអង្គពិតជាព្រះអម្ចាស់
និងជាព្រះរបស់ទូលបង្គំមែន! » ។ [២៩]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «អ្នកជឿមកពីអ្នកបាន
ឃើញខ្ញុំ អ្នកណាជឿដោយឥតបានឃើញសោះ អ្នកនោះមានសុភមង្គលហើយ! » ។

[៣០]ព្រះយេស៊ូបានធ្វើទីសំគាល់ជាច្រើនទៀតឲ្យក្រុមសាវ័កឃើញ តែគ្មានកត់ត្រាទុកក្នុងសៀវភៅនេះ
ទេ ។ [៣១]រីឯសេចក្ដីដែលមានកត់ត្រាមកនេះ គឺក្នុងគោលបំណងឲ្យអ្នករាល់គ្នាជឿថា ព្រះយេស៊ូពិតជា
ព្រះគ្រីស្ដនិងពិតជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយឲ្យអ្នករាល់គ្នាដែលជឿ មានជីវិតដោយរួមជាមួយ
ព្រះអង្គ ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៣ ក្នុងរដូវបុណ្យចម្លង ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ព្រះគ្រីស្ដមានព្រះជន្មគង់នៅ ។ ព្រះអង្គបានបង្កើតពិភពលោក ។ ព្រះអង្គសង្គ្រោះមនុស្សលោក! **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត យ៉ូហាន **២១,១-១៩ (ឬយ៉ាងខ្លី ២១,១-១៤)**

[១]ព្រះយេស៊ូបានបង្ហាញខ្លួនឲ្យក្រុមសាវ័កឃើញម្ដងទៀត នៅមាត់សមុទ្រទីបេរីយ៉ាដ គឺព្រះអង្គ
បង្ហាញឲ្យគេឃើញដូចតទៅ៖

[២]លោកសិលា លោកថូម៉ាសហៅឌីឌីម លោកណាថាណាអែល ពីភូមិកាណាក្នុងស្រុកកាលីឡេ កូន
ទាំងពីររបស់លោកសេបេដេ និងសាវ័ករបស់ព្រះយេស៊ូពីរនាក់ទៀតនៅជុំគ្នា ។ [៣]លោកសិលា និយាយ
ទៅកាន់សាវ័កឯទៀតៗថា៖ «ខ្ញុំទៅរកត្រី» ។ គេពោលតបមកគាត់វិញថា៖ «យើងទៅជាមួយដែរ»
។ គេក៏នាំគ្នាចេញទៅ ហើយចុះទូកទាំងអស់គ្នា ប៉ុន្តែ នៅយប់នោះ គេឥតបានត្រីសោះ ។ [៤]ព្រលឹម
ឡើង ព្រះយេស៊ូឈរនៅមាត់ច្រាំង ប៉ុន្តែ ក្រុមសាវ័កមិនដឹងថាជាព្រះអង្គទេ ។ [៥]ព្រះយេស៊ូមានព្រះ
បន្ទូលទៅគេថា៖ «កូនចៅអើយ! មានអ្វីបរិភោគឬទេ?» ។ គេទូលព្រះអង្គថា៖ «គ្មានទេ» ។ [៦]ព្រះ
អង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ចូរទម្លាក់អួនខាងស្ដាំទូកទៅ មុខជាបានត្រីមិនខាន» ។ គេក៏ទម្លាក់អួន
ហើយពុំអាចលើកអួនឡើងវិញបានឡើយ ព្រោះមានត្រីច្រើនពេក ។ [៧]ពេលនោះ សាវ័កដែលព្រះយេស៊ូ
ស្រឡាញ់ និយាយទៅលោកសិលាថា៖ «ព្រះអម្ចាស់ទេតើ!» ។ កាលលោកស៊ីម៉ូនសិលាឮថា "ព្រះ
អម្ចាស់" ដូច្នេះ គាត់ក៏ស្លៀកពាក់ ដ្បិតគាត់នៅខ្លួនទទេ រួចលោតទៅក្នុងទឹក ។ [៨]សាវ័កឯទៀតៗនាំគ្នា
ចូលទូកទៅមាត់ច្រាំង ទាំងទាញអួន ដែលមានត្រីពេញទៅជាមួយផង ព្រោះគេមិននៅឆ្ងាយពីច្រាំង
ប៉ុន្មានទេ គឺប្រមាណជាពីររយហត្ថប៉ុណ្ណោះ ។ [៩]គេឡើងទៅលើគោកឃើញរងើកភ្លើង មានដាក់ត្រី និង
នំបុ័ងអាំងពីលើផង ។ [១០]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «សុំយកត្រី ដែលអ្នករាល់គ្នាទើបនឹងចាប់
បានមកណេះ!» ។ [១១]លោកស៊ីម៉ូនសិលា ចុះទៅក្នុងទូក ទាញអួន ដែលមានត្រីពេញមកដាក់លើគោក
គឺមានត្រីធំៗចំនួនមួយរយហាសិបបី ។ ទោះបីមានត្រីច្រើនយ៉ាងនេះក៏ដោយ ក៏អួនមិនធ្លាយដែរ ។ [១២]
ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «នាំគ្នាមកបរិភោគទៅ» ។ គ្មានសាវ័កណាម្នាក់ហ៊ានសួរព្រះអង្គថា

“លោកជានរណា” ឡើយ ដ្បិតគេដឹងថាជាព្រះអម្ចាស់ទាំងអស់គ្នា ។ ១៣ព្រះយេស៊ូយាងទៅជិតពួកគេ
ទ្រង់យកនំបុ័ងមកប្រទានឲ្យគេ ហើយយកត្រីមកប្រទានឲ្យគេដែរ ។

១៤តាំងពីព្រះអង្គតើនឡើងពីចំណោមមនុស្សស្លាប់មក នេះជាលើកទីបីហើយ ដែលព្រះយេស៊ូសំដែង
ព្រះអង្គ ឲ្យក្រុមសាវ័កឃើញ ។

១៥លុះគេបានបរិភោគរួចរាល់ហើយ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលសួរលោកសិលាថា៖ «ស៊ីម៉ូន កូន
លោកយ៉ូហានអើយ! តើអ្នកស្រឡាញ់ខ្ញុំ ជាងអ្នកទាំងនេះស្រឡាញ់ខ្ញុំឬ?» ។ គាត់ទូលព្រះអង្គថា៖
«ព្រះអម្ចាស់! ព្រះអង្គជ្រាបស្រាប់ហើយថា ខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះអង្គ» ។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់
ថា៖ «សុំថែរក្សាកូនចៀមរបស់ខ្ញុំផង!» ។ ១៦ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលសួរគាត់ជាលើកទីពីរថា៖ «ស៊ីម៉ូន
កូនលោកយ៉ូហានអើយ! តើអ្នកស្រឡាញ់ខ្ញុំឬទេ?» ។ លោកសិលាទូលថា៖ «ព្រះអម្ចាស់! ព្រះអង្គ
ជ្រាបស្រាប់ហើយថា ខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះអង្គ» ។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «សុំឃ្វាលហ្វូង
ចៀមរបស់ខ្ញុំផង!» ។ ១៧ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលសួរគាត់ជាលើកទីបីថា៖ «ស៊ីម៉ូន កូនលោកយ៉ូហាន
អើយ! តើអ្នកស្រឡាញ់ខ្ញុំឬទេ» ។ លោកសិលាព្រួយចិត្ត ព្រោះព្រះអង្គសួរគាត់ដល់ទៅបីលើកថា
“អ្នកស្រឡាញ់ខ្ញុំឬទេ” ដូច្នេះ ។ លោកទូលតបទៅព្រះអង្គថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! ព្រះអង្គជ្រាប
អ្វីៗសព្វគ្រប់ទាំងអស់ ព្រះអង្គជ្រាបស្រាប់ហើយថា ខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះអង្គហើយ» ។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះ
បន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «សុំថែរក្សាហ្វូងចៀមរបស់ខ្ញុំផង ។ ១៨ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នកដឹងច្បាស់ថា កាលអ្នកនៅ
ក្មេង អ្នកក្រវាត់ចង្កេះខ្លួនឯង ហើយអ្នកទៅណាតាមតែចិត្តអ្នកចង់ ។ លុះដល់អ្នកចាស់ អ្នកនឹងលើកដៃ
ឡើង ហើយមានម្នាក់ទៀតក្រវាត់ចង្កេះឲ្យអ្នក ទាំងនាំអ្នកទៅកន្លែងដែលអ្នកមិនចង់ទៅថែមទៀត
ផង» ។ ១៩ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ បង្ហាញអំពីរបៀប ដែលលោកសិលាស្លាប់ ដើម្បីសំដែងសិរី
រុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ។ បន្ទាប់មក ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «សុំអញ្ជើញមកតាមខ្ញុំ!»
។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៤ ក្នុងរដូវបុណ្យចម្លង ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ តាម យហ ១០,១៤-១៥

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ព្រះយេស៊ូជាគង្វាលដ៏ល្អប្រសើរ! ព្រះអង្គស្គាល់ចៀម
របស់ព្រះអង្គ ហើយចៀមក៏ស្គាល់ព្រះអង្គដែរ ។ ព្រះអង្គស៊ូប្ដូរជីវិតដើម្បីចៀមរបស់
ព្រះអង្គ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ដ យ៉ូហាន ១០,២៧-៣០

ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ជនជាតិយូដាថា៖ « ខ្ញុំជាគង្វាលដ៏ល្អ ។ [២៧]ចៀមរបស់ខ្ញុំ តែង
ស្ដាប់សំឡេងខ្ញុំ ខ្ញុំស្គាល់ចៀមទាំងនោះ ហើយចៀមទាំងនោះមកតាមខ្ញុំ ។ [២៨]ខ្ញុំឲ្យគេមានជីវិតអស់កល្ប
ជានិច្ច គេមិនវិនាសអន្ដរាយឡើយ ហើយគ្មាននរណាអាចឆក់យកគេពីដៃខ្ញុំ ជាដាច់ខាត ។ [២៩]ព្រះបិតា
ដែលបានប្រទានចៀមទាំងនោះមកឲ្យខ្ញុំ ទ្រង់មានអំណាចធំលើសអ្វីៗទាំងអស់ គ្មាននរណាអាចឆក់យក
គេពីព្រះហស្ដព្រះបិតាបានឡើយ ។ [៣០]ខ្ញុំនិងព្រះបិតា ជាអង្គតែមួយ» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៥ ក្នុងរដូវបុណ្យចម្លង ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ តាម ១ យហ ៤,៨.១១

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ព្រះជាម្ចាស់ជាសេចក្តីស្រឡាញ់ ។ យើងត្រូវស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចព្រះអង្គសរឡាញ់យើង ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត យ៉ូហាន ១៣,៣១-៣៣ក.៣៤-៣៥

ព្រះយេស៊ូកំពុងជប់លៀងសាវ័កជាលើកចុងក្រោយបង្អស់ ។ [៣១]កាលយូដាចេញផុតទៅ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ឥឡូវនេះ បុត្រមនុស្សបានសំដែងសិរីរុងរឿងហើយ ហើយព្រះជាម្ចាស់ក៏បានសំដែងសិរីរុងរឿងក្នុងបុត្រមនុស្សដែរ ។ [៣២]បើព្រះជាម្ចាស់បាន សំដែងសិរីរុងរឿងក្នុងបុត្រមនុស្ស ព្រះអង្គក៏នឹងសំដែងសិរីរុងរឿងរបស់បុត្រមនុស្ស ក្នុងព្រះអង្គផ្ទាល់ដែរ ហើយព្រះអង្គនឹងសំដែងសិរីរុងរឿងរបស់បុត្រមនុស្សក្នុងពេលឆាប់ៗ ខាងមុខនេះ ។

[៣៣]ម្នាលកូនចៅអើយ! ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាតែមួយរយៈពេលដ៏ខ្លីទៀត ។ [៣៤]ខ្ញុំឲ្យវិន័យថ្មីដល់អ្នករាល់គ្នា គឺត្រូវស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ។ អ្នករាល់គ្នាត្រូវស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចខ្ញុំបានស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាដែរ ។ [៣៥]បើអ្នកស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក មនុស្សទាំងអស់មុខជាដឹងថា អ្នករាល់គ្នាពិតជាសាវ័ករបស់ខ្ញុំមែន» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៦ ក្នុងរដូវបុណ្យចម្លង ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ តាម យហ ១៤,២៩.២៧

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ព្រះអម្ចាស់ដែលមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ គង់នៅជាមួយកូនចៅរបស់ព្រះអង្គ ។ ព្រះអង្គប្រទានសេចក្ដីសុខសាន្ដឲ្យគេជ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ដ យ៉ូហាន ១៤,២៣-២៩

នៅពេលកំណត់ដែលព្រះយេស៊ូត្រូវឆ្លងពីលោកនេះ ឆ្ពោះទៅព្រះបិតា [២៣]ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ក្រុមសាវ័ក ថា៖ «អ្នកណាស្រឡាញ់ខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងប្រតិបត្តិតាមពាក្យខ្ញុំ ។ ព្រះបិតាខ្ញុំនឹងស្រឡាញ់អ្នកនោះ ហើយព្រះបិតានិងខ្ញុំ ក៏នឹងមកតាំងលំនៅ នៅក្នុងអ្នកនោះដែរ ។ [២៤]អ្នកណាមិនស្រឡាញ់ ខ្ញុំ អ្នកនោះមិនប្រតិបត្តិតាមពាក្យខ្ញុំឡើយ ។ ពាក្យដែលអ្នករាល់គ្នាឮខ្ញុំនិយាយ មិនមែនជាពាក្យរបស់ខ្ញុំទេ គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបិតា ដែលបានចាត់ខ្ញុំឲ្យមក ។

[២៥]ខ្ញុំបានប្រាប់សេចក្ដីទាំងនេះឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹង ក្នុងពេលដែលខ្ញុំស្ថិតនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា នៅឡើយ ។ [២៦]ប៉ុន្ដែ ព្រះអង្គដែលជួយការពារ គឺព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ដែលព្រះបិតាចាត់ឲ្យមកក្នុងនាមខ្ញុំ នឹងបង្រៀនសេចក្ដីទាំងអស់ដល់អ្នករាល់គ្នា ព្រមទាំងរំឭកអ្វីៗ ដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាផង ។

[២៧]ខ្ញុំទុកសេចក្ដីសុខសាន្ដឲ្យអ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំផ្ដល់សេចក្ដីសុខសាន្ដរបស់ខ្ញុំ ឲ្យអ្នករាល់គ្នា ។ សេចក្ដីសុខសាន្ដ ដែលខ្ញុំផ្ដល់ឲ្យនេះ មិនដូចសេចក្ដីសុខសាន្ដ ដែលមនុស្សលោកឲ្យទេ ។ ចូរកុំរន្ធត់ចិត្ដ កុំភ័យខ្លាចឲ្យសោះ ។ [២៨]អ្នករាល់គ្នាបានឮខ្ញុំនិយាយរួចមក ហើយថា ខ្ញុំនឹងចាកចេញទៅ រួចខ្ញុំមករកអ្នករាល់គ្នាវិញ ។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ខ្ញុំ អ្នករាល់គ្នាមុខតែសប្បាយចិត្ដ ដោយខ្ញុំទៅឯព្រះបិតា ដ្បិតព្រះបិតាមានឋានៈធំជាងខ្ញុំ ។ [២៩]ខ្ញុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងឥឡូវនេះ មុនហេតុការណ៍ទាំងនោះកើតឡើង ។ លុះដល់ហេតុការណ៍ទាំងនោះកើតឡើង អ្នករាល់គ្នានឹងជឿ» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

បុណ្យព្រះអម្ចាស់យាងឡើងស្ថានបរមសុខ ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ព្រះអម្ចាស់យាងឡើង ប្រជាជនស្រែកជ័យឃោសន៍ ។
ព្រះអង្គយាងឡើងទៅទីដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា** ២៤,៤៦-៥៣

ព្រះយេស៊ូដែលមានព្រះជន្មថ្មី បង្ហាញព្រះអង្គឲ្យក្រុមសាវ័ក ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖
៤៦«ហេតុការណ៍នេះកើតឡើង ស្របតាមសេចក្តីដែលមានចែងទុកក្នុងគម្ពីរមែន គឺព្រះគ្រីស្តត្រូវរងទុក្ខ
លំបាក ហើយនៅថ្ងៃទីបី ត្រូវតើនឲ្យភ្ញាក់ឡើងពីចំណោមមនុស្សស្លាប់ ។ ៤៧ អ្នករាល់គ្នាត្រូវប្រកាសក្នុង
ព្រះនាមព្រះអង្គ ឲ្យមនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍កែប្រែចិត្តគំនិត ដើម្បីឲ្យបានរួចពីបាប គឺត្រូវប្រកាសចាប់
តាំងពីក្រុងយេរូសាឡឹមតទៅ ។ ៤៨អ្នករាល់គ្នាជាសាក្សីអំពីហេតុការណ៍ទាំងនេះ ។ ៤៩ខ្ញុំនឹងចាត់ព្រះ
វិញ្ញាណមកសណ្ឋិតលើអ្នករាល់គ្នា តាមព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ព្រះបិតាខ្ញុំ ។ អ្នករាល់គ្នាត្រូវនៅក្នុងក្រុង
យេរូសាឡឹមនេះ រហូតដល់ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានឫទ្ធានុភាព» ។

៥០បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូនាំក្រុមសាវ័កចេញពីទីក្រុងឆ្ពោះទៅភូមិបេថានី ។ ពេលទៅដល់ ព្រះអង្គ
លើកព្រះហស្តឡើង ហើយប្រទានពរឲ្យគេ ។ ៥១នៅពេលដែលព្រះអង្គកំពុងតែប្រទានពរ ព្រះជាម្ចាស់
លើកយកព្រះអង្គចេញពីគេឡើងទៅ ។

៥២ក្រោយពីបានក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះអង្គរួចហើយ គេក៏វិលត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ ប្រកប
ដោយអំណរដ៏លើសលប់ ។ ៥៣គេនៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយនាំគ្នាលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ ជានិច្ចនិរន្តរ៍ ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៧ ក្នុងរដូវបុណ្យចម្លង ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ តាម យហ ១៤,១៨

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ព្រះអម្ចាស់មិនបោលអ្នករាល់គ្នាឲ្យនៅកំព្រាឡើយ! ព្រះអង្គនឹងយាងមករកអ្នករាល់គ្នាវិញ ។ នៅពេលនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងមានអំណរសប្បាយ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត យ៉ូហាន** ១៧,២០-២៦

នៅពេលកំណត់ដែលព្រះយេស៊ូត្រូវឆ្លងពីលោកនេះ ឆ្ពោះទៅព្រះបិតា ព្រះអង្គងើបព្រះភ័ក្ត្រទតទៅលើមេឃ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖
[20]«ទូលបង្គំមិនអង្វរព្រះអង្គឲ្យតែអ្នកទាំងនេះប៉ុណ្ណោះទេ គឺអង្វរឲ្យអស់អ្នកជឿលើទូលបង្គំ តាមរយៈពាក្យដែលអ្នកទាំងនេះថ្លែងប្រាប់ផងដែរ
[21]សូមឲ្យគេទាំងអស់គ្នារួមជាអង្គតែមួយ ។ ឱព្រះបិតាអើយ! ព្រះអង្គស្ថិតនៅជាប់នឹងទូលបង្គំ ហើយទូលបង្គំស្ថិតនៅជាប់នឹងព្រះអង្គយ៉ាងណា សូមឲ្យគេរួមគ្នាជាអង្គតែមួយនៅក្នុងយើងយ៉ាងនោះដែរ ដើម្បីឲ្យមនុស្សលោកជឿថា ព្រះអង្គបានចាត់ទូលបង្គំឲ្យមកមែន ។
[22]រីឯ សិរីរុងរឿងដែលព្រះអង្គប្រទានមកទូលបង្គំ ទូលបង្គំបានប្រគល់ទៅឲ្យគេហើយ ដើម្បីឲ្យគេរួមគ្នាជាអង្គតែមួយ ដូចយើងជាអង្គតែមួយដែរ
[23]គឺឲ្យទូលបង្គំនៅក្នុងគេ ហើយព្រះអង្គនៅក្នុងទូលបង្គំ ដើម្បីឲ្យគេរួមគ្នាជាអង្គតែមួយពិតប្រាកដមែន ។ ដូច្នេះ មនុស្សលោកទទួលស្គាល់ថា ព្រះអង្គបានចាត់ទូលបង្គំឲ្យមក ព្រមទាំងទទួលស្គាល់ថា ព្រះអង្គស្រឡាញ់គេ ដូចព្រះអង្គស្រឡាញ់ទូលបង្គំដែរ ។
[24]ឱព្រះបិតាអើយ! ទូលបង្គំចង់ឲ្យអស់អ្នកដែលព្រះអង្គប្រទានមកទូលបង្គំបាន នៅជាមួយទូលបង្គំ ឯកន្លែងដែលទូលបង្គំនៅនោះដែរ ដើម្បីឲ្យគេឃើញសិរីរុងរឿងដែលព្រះអង្គប្រទានមកទូលបង្គំ ព្រោះព្រះអង្គបានស្រឡាញ់ទូលបង្គំតាំងពីមុនកំណើតពិភពលោកមកម្ល៉េះ ។
[25]ឱព្រះបិតាដ៏សុចរិតអើយ! មនុស្សលោកពុំបានស្គាល់ព្រះអង្គទេ រីឯទូលបង្គំវិញ ទូលបង្គំស្គាល់ព្រះអង្គ ហើយអ្នកទាំងនេះក៏ទទួលស្គាល់ថា ព្រះអង្គបានចាត់ទូលបង្គំឲ្យមកមែន ។
[26]ទូលបង្គំបានសំដែងព្រះនាមព្រះអង្គឲ្យគេស្គាល់ ហើយទូលបង្គំនឹងសំដែងឲ្យគេរឹតតែស្គាល់ថែមទៀត ដើម្បីឲ្យសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គចំពោះទូលបង្គំ ស្ថិតនៅក្នុងគេ ហើយទូលបង្គំក៏ស្ថិតនៅក្នុងគេដែរ» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

បុណ្យលើកតម្កើងព្រះវិញ្ញាណយាងមក ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ឱ! ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ! សូមយាងមក!
សូមជ្រួតជ្រាបចិត្តគំនិតអ្នកបម្រើព្រះអង្គ!
សូមប្រោសប្រទានសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គឲ្យយើងខ្ញុំផង! ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ដ យ៉ូហាន** **១៤,១៥-១៦.២៣-២៦**

នៅពេលកំណត់ដែលព្រះយេស៊ូត្រូវឆ្លងពីលោកនេះឆ្ពោះទៅព្រះបិតា ព្រះហង្គមានព្រះបន្ទូលទៅ
កាន់ក្រុមសាវ័កថា៖ [១៥]«ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ខ្ញុំ អ្នករាល់គ្នាពិតជាកាន់តាមវិន័យរបស់ខ្ញុំ [១៦]ខ្ញុំ
នឹងអង្វរព្រះបិតា ហើយទ្រង់ប្រទានព្រះអង្គដែលជួយការពារ ឲ្យគង់នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា ជាដរាបត
រៀងទៅ ។ [២៣]អ្នកណាស្រឡាញ់ខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងប្រតិបត្តិតាមពាក្យខ្ញុំ ។ ព្រះបិតាខ្ញុំនឹងស្រឡាញ់អ្នកនោះ
ហើយព្រះបិតានិងខ្ញុំ ក៏នឹងមកតាំងលំនៅ នៅក្នុងអ្នកនោះដែរ ។ [២៤]អ្នកណាមិនស្រឡាញ់ខ្ញុំ អ្នកនោះមិន
ប្រតិបត្តិតាមពាក្យខ្ញុំឡើយ ។ ពាក្យដែលអ្នករាល់គ្នាឮខ្ញុំនិយាយ មិនមែនជាពាក្យរបស់ខ្ញុំទេ គឺជាព្រះ
បន្ទូលរបស់ព្រះបិតា ដែលបានចាត់ខ្ញុំឲ្យមក ។

[២៥]ខ្ញុំបានប្រាប់សេចក្ដីទាំងនេះឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹង ក្នុងពេលដែលខ្ញុំស្ថិតនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នានៅឡើយ
[២៦]ប៉ុន្តែព្រះហង្គដែលជួយការពារ គឺព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ដែលព្រះបិតាចាត់ឲ្យមកក្នុងនាមខ្ញុំ នឹងបង្រៀន
សេចក្ដីទាំងអស់ដល់អ្នករាល់គ្នា ព្រមទាំងរំឭកអ្វីៗ ដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាផង» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

រដូវធម្មតា

បុណ្យលើកតម្កើងព្រះត្រៃឯក ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ តាម វវ ១,៨

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! សូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងនៃព្រះបិតា ព្រះបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ គឺព្រះជាអម្ចាស់ដែលមានព្រះជន្មគង់នៅសព្វថ្ងៃ គង់នៅពីដើម ហើយកំពុងតែយាងមក ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត យ៉ូហាន** ១៦,១២-១៥

នៅពេលកំណត់ដែលព្រះយេស៊ូត្រូវឆ្លងពីលោកនេះឆ្ពោះទៅព្រះបិតា ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ក្រុមសាវ័កថា៖ «[១២]ខ្ញុំមានសេចក្តីឯទៀតៗជាច្រើន ដែលត្រូវនិយាយប្រាប់អ្នករាល់គ្នា តែអ្នករាល់គ្នាពុំអាចទទួលនៅពេលនេះបានទេ ។ [១៣]កាលណាព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិតយាងមកដល់ ព្រះអង្គនឹងណែនាំអ្នករាល់គ្នាឲ្យស្គាល់សេចក្តីពិតគ្រប់ជំពូក ដ្បិតសេចក្តីផ្សេងៗដែលព្រះអង្គថ្លែង មិនចេញមកពីព្រះអង្គផ្ទាល់ទេ គឺព្រះអង្គថ្លែងតែសេចក្តីណា ដែលទ្រង់ព្រះសណ្តាប់ឮ ព្រមទាំងមានព្រះបន្ទូលប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹង អំពីហេតុការណ៍ ដែលត្រូវកើតមាននៅថ្ងៃមុខផង ។ [១៤]ព្រះអង្គនឹងសំដែងសិរីរុងរឿងរបស់ខ្ញុំ ព្រោះព្រះអង្គទទួលសេចក្តីទាំងអស់ពីខ្ញុំ យកមកប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ។ [១៥]អ្វីៗទាំងប៉ុន្មាន ដែលព្រះបិតាមាន សុទ្ធតែជារបស់ខ្ញុំទាំងអស់ ។ ហេតុនេះហើយបានជាខ្ញុំពោលថា ព្រះអង្គទទួលសេចក្តីទាំងអស់ពីខ្ញុំ យកមកប្រាប់អ្នករាល់គ្នា» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

បុណ្យព្រះកាយ និងព្រះលោហិត ដ៏វិសុទ្ធបំផុតរបស់ព្រះគ្រីស្ត ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ យហ ៦,៥១-៥២

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! បពិត្រព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ! ព្រះអង្គពិតជាអាហារ
ដែលផ្តល់ជីវិត ចុះមកពីស្ថានបរមសុខ ។ អ្នកណាបរិភោគអាហារនេះ
នឹងរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា ៩,១១-១៧

[១១]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល អំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ឲ្យបណ្តាជនស្តាប់ ព្រមទាំងប្រោសអ្នក
ជំងឺឲ្យបានជាផង ។ [១២]ដល់ថ្ងៃជិតលិច សាវ័កទាំងដប់ពីរនាក់ចូលទៅទូលព្រះអង្គថា៖ «សូមព្រះអង្គ
ប្រាប់ឲ្យបណ្តាជនចេញទៅរកម្ហូបអាហារ រកកន្លែងស្នាក់តាមផ្ទះ តាមភូមិជិតៗនេះទៅ ព្រោះទីនេះ
ស្ងាត់ណាស់» ។ [១៣]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបវិញថា៖ «ចូរអ្នករាល់គ្នាយកម្ហូបអាហារឲ្យគេបរិភោគ
ទៅ» ។ ក្រុមសាវ័កទូលព្រះអង្គថា៖ «យើងខ្ញុំមាននំប៉័ងតែប្រាំដុំ និងត្រីងៀតពីរកន្ទុយប៉ុណ្ណោះ! ធ្វើ
ម្តេចនឹងគ្រាន់! មានតែទៅទិញអាហារ សម្រាប់ប្រជាជនទាំងនេះ!» ។ [១៤]នៅទីនោះមានមនុស្សប្រុស
ប្រមាណប្រាំពាន់នាក់ ។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់សាវ័កថា៖ «ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រាប់គេឲ្យអង្គុយ
ចុះជាក្រុមៗ ក្នុងមួយក្រុមហាសិបនាក់» ។ [១៥]ក្រុមសាវ័កក៏ធ្វើតាម គឺប្រាប់គេឲ្យអង្គុយចុះទាំងអស់គ្នា ។
[១៦]ព្រះយេស៊ូយកនំប៉័ងទាំងប្រាំដុំ និងត្រីពីរកន្ទុយនោះ មកកាន់ ទ្រង់ងើបព្រះភ័ក្ត្រឡើងលើ សរសើរ
តម្កើងព្រះជាម្ចាស់ ហើយកាច់ប្រទានឲ្យសាវ័ក ដើម្បីឲ្យគេចែកបណ្តាជនបរិភោគ ។ [១៧]គេបានបរិភោគ
ឆ្អែតគ្រប់ៗគ្នា រួចប្រមូលនំប៉័ង ដែលនៅសល់បានពេញដប់ពីរល្អី ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ២ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម វវ ១៩,៧-៩**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! យើងនាំគ្នាត្រេកអរសប្បាយឡើង ព្រោះតែសម្ពន្ធមេត្រីថ្មី
អ្នកណាដែលព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅឲ្យមកចូលរួមក្នុងពិធីជប់លៀងមង្គលការកូនចៀម
អ្នកនោះពិតជាមានសុភមង្គលហើយ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត យ៉ូហាន **២,១-១១**

១មានគេរៀបពិធីមង្គលការ នៅភូមិកាណា ក្នុងស្រុកកាលីឡេ ។ មាតាព្រះយេស៊ូនៅទីនោះ ២ហើយ
គេក៏បានយាងព្រះយេស៊ូ និងអញ្ជើញក្រុមសាវ័ករបស់ព្រះអង្គទៅចូលរួមក្នុងពិធីមង្គលការនោះដែរ ។ ៣
ពេលនោះគេខ្វះស្រាទំពាំងបាយជូរ ។ មាតាព្រះយេស៊ូទូលព្រះអង្គថា៖ «គេអស់ស្រាទំពាំងបាយជូរ
ហើយ!» ។ ៤ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅមាតាថា៖ «អ្នកអើយ! កុំរវល់នឹងរឿងនេះអី ពេលកំណត់
របស់ខ្ញុំ ពុំទាន់មកដល់នៅឡើយទេ» ។ ៥មាតារបស់ព្រះអង្គប្រាប់ទៅពួកអ្នកបំរើ ថា៖ «អ្វីៗដែល
លោកប្រាប់អោយធ្វើ ចូរធ្វើទៅ!» ។ ៦នៅទីនោះមានពាងប្រាំមួយ ដែលជនជាតិយូដាដាក់ទឹក សំរាប់
ធ្វើពិធីជំរះកាយ ។ ពាងនីមួយៗមានចំណុះប្រមាណជាពីរបីអំរែក ។ ៧ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅអ្នក
បំរើ ថា៖ «សុំដងទឹកមកចាក់អោយពេញពាងទាំងនេះទៅ» ។ គេក៏ដងទឹកចាក់ពេញពាង ។ ៨ព្រះ
អង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ឥឡូវនេះ សុំដងយកទៅជូនលោកចៅមហាទៅ» ។ គេក៏ដងយកទៅជូន ។
៩លោកចៅមហាភ្លក់ទឹកដែលបានប្រែមកជាស្រាទំពាំងបាយជូរ ។ គាត់មិនដឹងថា គេបានស្រានេះមកពី
ណាឡើយ មានតែពួកអ្នកបំរើ ដែលបានដងទឹកមកចាក់ពាង ទើបដឹង ។ ១០គាត់ហៅកូនកំឡោះមក
និយាយថា៖ «អ្នកជងទាំងពួងតែងយកស្រាទំពាំងបាយជូរឆ្ងាញ់ មកជូនភ្ញៀវជាមុន លុះភ្ញៀវពិសា
ច្រើនហើយ ទើបគេយកស្រាមិនសូវឆ្ងាញ់មកជូនតាមក្រោយ ។ រីឯអ្នកវិញ ម្ដេចក៏ទុកស្រាឆ្ងាញ់មកទល់
ឥឡូវដូច្នេះ!» ។

១១នេះជាទីសំគាល់ដំបូងបង្អស់ ដែលព្រះយេស៊ូបានធ្វើនៅភូមិកាណា ក្នុងស្រុកកាលីឡេ ។ ព្រះអង្គ
បានសំដែងសិរីរុងរឿង របស់ព្រះអង្គ ហើយក្រុមសាវ័កក៏បានជឿលើព្រះអង្គ ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៣ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម លក ៤,១៨**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ព្រះអម្ចាស់ចាត់ព្រះយេស៊ូជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គ
ឲ្យនាំដំណឹងល្អទៅប្រាប់ជនក្រីក្រ និងឲ្យមកប្រកាសប្រាប់ជនជាប់ឃុំឃាំងថា
គេនឹងមានសេរីភាព ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **១,១-៤;៤,១៤-២១**

[១]សូមជម្រាបមកឯកឧត្តមថេអូភីល សូមជ្រាប! មនុស្សជាច្រើនខិតខំយកចិត្តទុកដាក់ កត់ត្រាទុកនូវ
ហេតុការណ៍ទាំងអំបាលម៉ាន ដែលកើតមានក្នុងចំណោមយើងខ្ញុំ ។ [២]អស់អ្នកដែលបានឃើញផ្ទាល់នឹង
ភ្នែកតាំងពីដំបូងរៀងមក ហើយទទួលមុខងារបម្រើព្រះបន្ទូល បានរៀបរាប់ហេតុការណ៍ទាំងនោះ
បន្តមកយើងខ្ញុំ ។ [៣]ខ្ញុំបានពិនិត្យហេតុការណ៍ទាំងនោះ តាំងពីដើមរៀងមកយ៉ាងហ្មត់ចត់ ហើយខ្ញុំក៏យល់
ឃើញថា គួរតែកត់ត្រាទុកតាមលំដាប់លំដោយ ផ្ញើមកជូនលោក ។ [៤]ខ្ញុំធ្វើដូច្នេះ ក្នុងគោលបំណង ចង់
ឲ្យលោកជ្រាបថា សេចក្ដីប្រៀនប្រដៅទាំងប៉ុន្មាន ដែលលោកបានទទួល ពិតជាត្រឹមត្រូវមែន ។

[១៤]ព្រះយេស៊ូយាងត្រឡប់ទៅស្រុកកាលីឡេវិញ ប្រកបដោយឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះវិញ្ញាណ ព្រះនាម
ព្រះអង្គល្បីល្បាញ ពាសពេញតំបន់នោះ ។ [១៥]ព្រះអង្គបង្រៀនអ្នកស្រុកក្នុងធម្មសាលារបស់ជនជាតិយូ
ដា ។ គេលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងព្រះអង្គគ្រប់ៗគ្នា ។

[១៦]ព្រះយេស៊ូយាងទៅភូមិណាសារ៉ែត ជាភូមិដែលព្រះអង្គគង់នៅកាលពីកុមារ ។ នៅថ្ងៃសប្ប័ទ ព្រះ
អង្គយាងទៅធម្មសាលា តាមទម្លាប់របស់ព្រះអង្គ ។ ព្រះអង្គក្រោកឈរឡើងដើម្បីអានគម្ពីរ ។ [១៧]គេ
យកគម្ពីររបស់ព្យាការីអេសាយមកថ្វាយព្រះអង្គ ព្រះអង្គបើកគម្ពីរឃើញអត្ថបទមួយដែលមានចែង
ថា៖ [១៨]«ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះអម្ចាស់សណ្ឋិតលើខ្ញុំ ដ្បិតព្រះអង្គចាក់ប្រេងអភិសេកខ្ញុំ ឲ្យនាំដំណឹងល្អ
ទៅប្រាប់ជនក្រីក្រ ។ ព្រះអង្គចាត់ខ្ញុំឲ្យមកប្រកាសប្រាប់ជនជាប់ជាឈ្លើយថា គេនឹងមានសេរីភាព
ហើយប្រាប់មនុស្សខ្វាក់ថា គេនឹងមើលឃើញវិញ ។ ព្រះអង្គចាត់ខ្ញុំឲ្យមករំដោះ អស់អ្នកដែលត្រូវគេ
សង្កត់សង្កិន [១៩]ព្រមទាំងប្រកាសអំពីឆ្នាំដែលព្រះអម្ចាស់ សម្តែងព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា» ។

[២០]លុះអានចប់ហើយ ព្រះយេស៊ូបិទគម្ពីរប្រគល់ទៅអ្នកថែរក្សា រួចទ្រង់គង់ចុះវិញ ។ មនុស្សគ្រប់ៗ
គ្នានៅក្នុងធម្មសាលា សំឡឹងមើលព្រះអង្គ ។ [២១]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ហេតុការណ៍ដែលមាន
ចែងទុកក្នុងគម្ពីរ ដូចអ្នករាល់គ្នាទើបនឹងស្ដាប់អំបាញមិញ បានកើតជារូបរាងនៅថ្ងៃនេះហើយ» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៤ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម ទន ៦៧,៣**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! មនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍នឹងទទួលស្គាល់
ការសង្គ្រោះនៃព្រះរបស់យើង ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **៤,២១-៣០**

ព្រះយេស៊ូយាងចូលក្នុងធម្មសាលានៅក្រុងណាសារ៉ែត ។ ក្រោយពីព្រះអង្គអានគម្ពីរព្យាការីអេ
សាយរួចហើយ [២១]ព្រះអង្គចាប់ផ្ដើមមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ហេតុការណ៍ដែលមានចែងទុកក្នុងគម្ពីរ ដូច
អ្នករាល់គ្នាទើបនឹងស្ដាប់អំបាញមិញ បានកើតជារូបរាងនៅថ្ងៃនេះហើយ» ។ [២២]ឮដូច្នេះ គេស្ញើច
សរសើរព្រះយេស៊ូគ្រប់ៗគ្នា ទាំងនឹកឆ្ងល់អំពីព្រះបន្ទូលស្ដីអំពីការប្រណីសន្ដោស ដែលហូរចេញពីព្រះឱស្ឋ
របស់ព្រះអង្គ ។ គេពោលថា៖ «អ្នកនេះមិនមែនជាកូនរបស់ជាងយ៉ូសែបទេឬ?» ។ [២៣]ព្រះយេស៊ូមាន
ព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ប្រហែលជាអ្នករាល់គ្នាចង់យកសុភាសិត ដែលចែងថា "គ្រូពេទ្យអើយ ចូរ
មើលជំងឺរបស់ខ្លួនឲ្យជាសិនទៅ!" មកផ្ចាញ់ផ្ចាលខ្ញុំទេដឹង! ឬមួយអ្នករាល់គ្នាចង់និយាយមកខ្ញុំទៀតថា
យើងឮគេនិយាយអំពីកិច្ចការទាំងអស់ដែលអ្នកធ្វើនៅក្រុងកាផានុម ចូរធ្វើការដដែលនៅទីនេះ ជា
ស្រុកកំណើតរបស់អ្នកឲ្យយើងឃើញផង! ។

[២៤]ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា មិនដែលមានព្យាការីណាម្នាក់ ត្រូវគេគោរពនៅក្នុងស្រុក
កំណើតរបស់ខ្លួនឡើយ ។ [២៥]ខ្ញុំសុំបញ្ជាក់ថា នៅជំនាន់លោកអេលី មេឃរាំងអស់រយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះ
បណ្ដាលឲ្យមានទុរ្ភិក្សយ៉ាងខ្លាំងពេញទាំងស្រុក ។ នៅស្រុកអ៊ីស្រាអែល មានស្ត្រីមេម៉ាយជាច្រើន ។
[២៦]ក៏ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់ពុំបានចាត់ព្យាការីអេលី ឲ្យទៅជួយស្ត្រីមេម៉ាយណាម្នាក់ នៅស្រុកអ៊ីស្រាអែល
ឡើយ គឺព្រះអង្គបានចាត់លោក ឲ្យទៅជួយស្ត្រីមេម៉ាយម្នាក់ ដែលរស់នៅភូមិសារិបតា ក្នុងក្រុងស៊ីដូន
វិញ ។ [២៧]នៅជំនាន់ព្យាការីអេលីសេ មានមនុស្សឃ្លង់ជាច្រើនក្នុងស្រុកអ៊ីស្រាអែល ប៉ុន្តែ គ្មានអ្នកណា
ម្នាក់បានជាសះឡើយ គឺមានតែលោកណាម៉ាន់ ជាជនជាតិស៊ីរីម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ» ។

[២៨]កាលបានឮព្រះបន្ទូលទាំងនេះ អ្នកនៅក្នុងធម្មសាលាទាំងប៉ុន្មាន ខឹងព្រះយេស៊ូគ្រប់ៗគ្នា ។ [២៩]គេ
ក្រោកឡើង ចាប់ប្រអូសប្រទាញព្រះយេស៊ូ ចេញពីភូមិដែលសង់លើកំពូលភ្នំ នាំឆ្ពោះទៅមាត់ជ្រោះ
បម្រុងនឹងប្រានព្រះអង្គទម្លាក់ទៅក្រោម ។ [៣០]ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គយាងចេញពីកណ្ដាលចំណោមគេបាត់ទៅ ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៥ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម មថ ៤,១៩**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់ហៅ៖

«សូមអញ្ជើញមកតាមខ្ញុំ! ។ ខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យអ្នកនេសាទមនុស្សវិញ» ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **៥,១-១១**

[១]ថ្ងៃមួយ ព្រះយេស៊ូគង់នៅមាត់បឹងកេនេសារ៉ែត មានបណ្ដាជនជាច្រើនប្រជ្រៀតគ្នានៅជុំវិញព្រះ
អង្គ ដើម្បីស្ដាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ។ [២]ព្រះអង្គទតឃើញទូកពីរចតនៅមាត់ច្រាំង រីឯអ្នក
នេសាទនាំគ្នាចុះទៅលាងអួនរបស់គេ ។ [៣]ព្រះយេស៊ូយាងចុះទៅក្នុងទូករបស់លោកស៊ីម៉ូន រួចទ្រង់សុំឲ្យ
គាត់ចេញទូកទៅឆ្ងាយពីច្រាំងបន្តិច ។ ព្រះអង្គគង់បង្រៀនបណ្ដាជនពីក្នុងទូកនោះ ។ [៤]លុះព្រះអង្គ
បង្រៀនគេចប់ហើយ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់លោកស៊ីម៉ូនថា៖ «ចូរបង្អួសទូកទៅទឹកជ្រៅ រួចនាំគ្នា
ទម្លាក់អួនចុះ» ។ [៥]លោកស៊ីម៉ូនតបទៅព្រះយេស៊ូវិញថា៖ «លោកគ្រូ! យើងខ្ញុំបានអូសអួនពេញមួយ
យប់ហើយ អត់បានត្រីសោះ ប៉ុន្តែ បើលោកគ្រូមានប្រសាសន៍ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងទម្លាក់អួនតាមពាក្យរបស់
លោកគ្រូ» ។ [៦]គេក៏ទម្លាក់អួនទៅក្នុងទឹកជាប់ត្រីយ៉ាងច្រើន ស្ទើរតែធ្លាយអួន ។ [៧]គេបក់ដៃហៅមិត្តភក្តិ
ដែលនៅក្នុងទូកមួយទៀត ឲ្យមកជួយ ។ ពួកនោះមកដល់ ជួយចាប់ត្រីដាក់ពេញទូកទាំងពីរ ស្ទើរតែ
នឹងលិច ។ [៨]ពេលលោកស៊ីមូនសិលាឃើញដូច្នោះ គាត់ក្រាបទៀបព្រះបាទាព្រះយេស៊ូ ទូលព្រះអង្គថា៖
«ព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមយាងឲ្យឆ្ងាយពីទូលបង្គំទៅ ព្រោះទូលបង្គំជាមនុស្សបាប» ។

[៩]លោកស៊ីម៉ូននិយាយដូច្នេះ ព្រោះគាត់ និងអស់អ្នកដែលនៅជាមួយ ភ័យស្ញប់ស្ញែងជាខ្លាំង នៅ
ពេលបានឃើញត្រីច្រើនយ៉ាងនេះ ។ [១០]រីឯលោកយ៉ាកុប និងលោកយ៉ូហាន ជាកូនលោកសេបេដេ ដែល
នេសាទរួមជាមួយលោកស៊ីម៉ូន ក៏មានចិត្តដូច្នោះដែរ ។ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅលោកស៊ីម៉ូន
ថា៖ «កុំខ្លាចអី! អំណើះតទៅ អ្នកនឹងនេសាទមនុស្សវិញ» ។

[១១]ពេលទូកទៅដល់មាត់ច្រាំងវិញ គេបោះបង់អ្វីៗទាំងអស់ចោល រួចនាំគ្នាដើរតាមព្រះយេស៊ូទៅ ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៦ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **លក ១,២៣**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ចូរមានអំណរសប្បាយឡើ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នា
ទទួលរង្វាន់យ៉ាងធំនៅស្ថានបរមសុខ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា** **៦,១៧.២០-២៦**

[១៧]ព្រះយេស៊ូយាងចុះពីលើភ្នំ ជាមួយសាវ័កទាំងដប់ពីរនាក់ ព្រះអង្គប្រថាប់នៅត្រង់កន្លែងមួយរាប
ស្មើ ។ នៅទីនោះមានសាវ័កជាច្រើនអនេក និងមហាជនមកពីស្រុកយូដា ពីក្រុងយេរូសាឡឹម ពីក្រុង
ទីរ៉ូស និងក្រុងស៊ីដូននៅតាមមាត់សមុទ្រ មករង់ចាំព្រះអង្គយ៉ាងកកកុញ ។

[២០]ព្រះយេស៊ូងើបព្រះភ័ក្ត្រ ទតមើលសាវ័ករបស់ព្រះអង្គ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «អ្នករាល់គ្នា
ដែលជាជនក្រខ្សត់អើយ! អ្នកមានសុភមង្គល ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានទទួលព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់
ហើយ ។ [២១]អ្នករាល់គ្នាដែលកំពុងតែស្រេកឃ្លានឥឡូវនេះអើយ! អ្នកមានសុភមង្គលហើយ ដ្បិតអ្នក
រាល់គ្នានឹងបានឆ្អែត ។ អ្នករាល់គ្នាដែលកំពុងតែយំសោកឥឡូវនេះអើយ! អ្នកមានសុភមង្គលហើយ
ដ្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងបានត្រេកអរ ។ [២២]ប្រសិនបើមានគេស្អប់លែងរាប់រកអ្នករាល់គ្នា ប្រសិនបើគេត្មះ
តិះដៀល បង្ខូចឈ្មោះអ្នករាល់គ្នា ព្រោះតែបុត្រមនុស្ស អ្នករាល់គ្នាមានសុភមង្គលហើយ ។ [២៣]នៅគ្រា
នោះ ចូរមានអំណរសប្បាយឡើង ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាទទួលរង្វាន់យ៉ាងធំនៅស្ថានបរមសុខ ។ កាលពីជំនាន់
មុន បុព្វបុរសរបស់គេ ក៏បានប្រព្រឹត្តចំពោះពួកព្យាការីដូច្នោះដែរ ។

[២៤]ចំណែកឯអ្នករាល់គ្នាដែលជាអ្នកមានអើយ! អ្នកពិតជាវេទនាមែន ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានទទួល
ការសំរាលទុក្ខរួចស្រេចហើយ ។ [២៥]អ្នករាល់គ្នាដែលឆ្អែតឥឡូវនេះអើយ! អ្នកពិតជាវេទនាមែន! ដ្បិត
អ្នករាល់គ្នានឹងស្រេកឃ្លានជាពុំខាន ។ អ្នករាល់គ្នាដែលកំពុងតែត្រេកអរឥឡូវនេះអើយ! អ្នកពិតជា
វេទនាមែន! ព្រោះអ្នករាល់គ្នានឹងកាន់ទុក្ខ ហើយយំសោកជាពុំខាន ។ [២៦]អ្នករាល់គ្នាដែលមនុស្សទាំង
អស់កោតសរសើរអើយ! អ្នកពិតជាវេទនាមែន ព្រោះបុព្វបុរសរបស់គេក៏បានប្រព្រឹត្ត ចំពោះពួកព្យា
ការីក្លែងក្លាយ ដូច្នោះដែរ!» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៧ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ តាម យហ ១៣,៣៤

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានវិន័យថ្មីដល់យើង
គឺត្រូវស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចខ្ញុំបានស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាដែរ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា** ៦,២៧-៣៨

ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលមកកាន់បណ្ដាជនថា៖ ២៧«ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ដែលកំពុងស្ដាប់ខ្ញុំថា ចូរ
ស្រឡាញ់ខ្មាំងសត្រូវរបស់ខ្លួន និងធ្វើអំពើល្អដល់អស់អ្នកដែលស្អប់អ្នករាល់គ្នា ២៨ត្រូវជូនពរដល់អស់អ្នក
ដែលប្រទេចផ្ដាសាអ្នករាល់គ្នា និងអង្វរព្រះជាម្ចាស់ សូមទ្រង់ប្រទានពរដល់អស់អ្នកដែលបៀតបៀន
អ្នករាល់គ្នា ។ ២៩ប្រសិនបើមានគេទះកំផ្លៀងអ្នកម្ខាង ចូរបែរឲ្យគេទះម្ខាងទៀតចុះ ។ ប្រសិនបើគេយក
អាវធំរបស់អ្នក ចូរឲ្យគេយកអាវក្នុងថែមទៀតទៅ ។ ៣០បើមានអ្នកណាសុំអ្វីពីអ្នក ចូរឲ្យគេទៅ ហើយ
បើគេរឹបអូសយកអ្វីដែលជារបស់អ្នក ចូរកុំទារពីគេវិញឡើយ ។ ៣១បើអ្នករាល់គ្នា ចង់ឲ្យគេប្រព្រឹត្ត
ចំពោះខ្លួនបែបណា ត្រូវប្រព្រឹត្តចំពោះគេបែបនោះដែរ ។ ៣២បើអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់តែមនុស្ស ដែល
ស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នា តើនឹងមានគុណបំណាច់អ្វី? សូម្បីតែមនុស្សបាបក៏ចេះស្រឡាញ់គ្នាគេដែរ
៣៣ហើយបើអ្នករាល់គ្នាធ្វើអំពើល្អតែជាមួយមនុស្សណា ដែលធ្វើអំពើល្អដល់អ្នករាល់គ្នា តើនឹងមានគុណ
បំណាច់អ្វី? សូម្បីតែមនុស្សបាបក៏ចេះធ្វើអំពើល្អដល់គ្នាគេដែរ ។ ៣៤បើអ្នករាល់គ្នាឲ្យគេខ្ចីដោយសង្ឃឹម
ថានឹងបានសំណងវិញ តើនឹងមានគុណបំណាច់អ្វី? សូម្បីតែមនុស្សបាបក៏ឲ្យគ្នាគេខ្ចីដើម្បីទទួលសំណង
ដូចដើមវិញដែរ ។ ៣៥ចូរស្រឡាញ់ខ្មាំងសត្រូវរបស់ខ្លួន ហើយធ្វើល្អដល់គេ ព្រមទាំងឲ្យគេខ្ចីដោយកុំ
នឹកសង្ឃឹម ចង់បានអ្វីវិញឲ្យសោះ ពេលនោះអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលរង្វាន់យ៉ាងធំ អ្នករាល់គ្នានឹងបាន ទៅ
ជាកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ដ្បិតព្រះអង្គក៏មានព្រះហឫទ័យសប្បុរសចំពោះជនអកតញ្ញូ និង
ជនកំណាចដែរ ។ ៣៦ចូរមានចិត្តមេត្តាករុណា ដូចព្រះបិតារបស់អ្នករាល់គ្នាដែលមានព្រះហឫទ័យមេត្តា
ករុណា» ។ ៣៧«កុំថ្កោលទោសអ្នកដទៃឲ្យសោះ នោះព្រះជាម្ចាស់ក៏មិនថ្កោលទោសអ្នករាល់គ្នាដែរ ។ កុំ
ផ្ដន្ទាទោសអ្នកដទៃឲ្យសោះ នោះព្រះជាម្ចាស់ក៏មិនផ្ដន្ទាទោសអ្នករាល់គ្នាដែរ ។ ត្រូវលើកលែងទោសឲ្យ
អ្នកដទៃ នោះព្រះជាម្ចាស់នឹងលើកលែងទោសឲ្យអ្នករាល់គ្នា ។ ៣៨ចូរធ្វើអំណោយដល់អ្នកដទៃ នោះ
ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានអំណោយ ដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ ទ្រង់នឹងប្រទានមកយ៉ាងបរិបូណ៌ហូរហៀរ ។ព្រះ
ជាម្ចាស់នឹងវាល់ឲ្យអ្នក តាមរង្វាល់ដែលអ្នកវាល់ឲ្យអ្នកដទៃ» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៨ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ តាម ភល ២,១៥-១៨

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ចូរកាន់តាមព្រះបន្ទូលដែលផ្ដល់ជីវិត! ។
បងប្អូននឹងភ្លឺ ដូចពន្លឺដែលបំភ្លឺមនុស្សលោក ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា** ៦,៣៩-៤៥

[៣៩]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល ជាពាក្យប្រស្នាទៅគេទៀតថា៖ «មនុស្សខ្វាក់ពុំអាចនាំមនុស្សខ្វាក់ម្នាក់ទៀតបានឡើយ ។ បើធ្វើដូច្នោះ មុខជាធ្លាក់រណ្ដៅទាំងពីរនាក់មិនខាន ។ [៤០]ពុំដែលមានសិស្សណាធំជាងគ្រូឡើយ ប៉ុន្តែ សិស្សដែលបានទទួលចំណេះសព្វគ្រប់ អាចស្មើនឹងគ្រូបាន ។ [៤១]ហេតុអ្វីបានជា អ្នកមើលឃើញល្អងធូលី នៅក្នុងភ្នែករបស់បងប្អូនអ្នក តែមើលមិនឃើញធ្នឹម នៅក្នុងភ្នែករបស់អ្នកផ្ទាល់ដូច្នេះ? ។ [៤២]បើអ្នកមើលធ្នឹមនៅក្នុងភ្នែករបស់អ្នកមិនទាំងឃើញផង ម្ដេចក៏ហ៊ាននិយាយទៅបងប្អូនថា "ទុកឲ្យខ្ញុំផ្ដិតយកល្អងធូលីនេះចេញពីភ្នែកអ្នក?" ។ មនុស្សមានពុតអើយ! ចូរយកធ្នឹមចេញពីភ្នែកអ្នកជាមុនសិន ទើបអ្នកមើលឃើញច្បាស់ ល្មមនឹងផ្ដិតយកល្អងធូលី ចេញពីភ្នែករបស់បងប្អូនអ្នកបាន» ។

[៤៣]ដើមឈើល្អ មិនដែលឲ្យផ្លែអាក្រក់ឡើយ ឯដើមឈើអាក្រក់វិញ ក៏មិនដែលឲ្យផ្លែល្អដែរ [៤៤]ដ្បិតគេស្គាល់ដើមឈើបានដោយសារផ្លែវា ។ ពុំដែលមាននរណាបេះផ្លែស្វាយ ឬផ្លែទំពាំងបាយជូរពីគុម្ពបន្លាឡើយ ។ [៤៥]មនុស្សល្អតែងប្រព្រឹត្តអំពើល្អ ព្រោះចិត្តរបស់គេល្អ រីឯមនុស្សអាក្រក់តែងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ ព្រោះចិត្តរបស់គេអាក្រក់ ដ្បិតមាត់របស់មនុស្ស តែងស្រដីចេញមកនូវសេចក្ដីណា ដែលមានពេញហូរហៀរនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់ខ្លួន» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៩ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ ខ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ យហ ៣,១៦

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់មនុស្សលោកខ្លាំងណាស់ ហេតុនេះហើយបានជាព្រះអង្គប្រទានព្រះបុត្រាតែមួយរបស់ព្រះអង្គមក ដើម្បីឲ្យអស់អ្នកដែលជឿលើព្រះបុត្រាមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា ៧,១-១០

[១]កាលព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលឲ្យប្រជាជនស្ដាប់ចប់សព្វគ្រប់ហើយ ព្រះអង្គក៏យាងចូលទៅក្រុងកា
ផានុម ។ [២]នៅក្រុងនោះ មានអ្នកបម្រើសំណព្វចិត្ត របស់នាយទាហានរ៉ូម៉ាំងម្នាក់មានជំងឺជាទម្ងន់ ជិត
ស្លាប់ ។ [៣]ពេលនាយទាហាននោះឮគេនិយាយអំពីព្រះយេស៊ូ គាត់ក៏ចាត់ចាស់ទុំនៃជនជាតិយូដាខ្លះ ឲ្យ
ទៅយាងព្រះអង្គមកប្រោសអ្នកបម្រើរបស់គាត់ ។ [៤]ចាស់ទុំទាំងនោះទៅគាល់ព្រះយេស៊ូ ទទូចអង្វរព្រះ
អង្គថា៖ «នាយទាហាននោះជាមនុស្សម្នាក់ ដែលគួរតែលោកប្រោសប្រណីដល់គាត់ [៥]ព្រោះគាត់
ស្រឡាញ់ជាតិសាសន៍របស់យើង ថែមទាំងបានសង់ធម្មសាលាឲ្យយើងផង» ។ [៦]ព្រះយេស៊ូយាងទៅ
ជាមួយចាស់ទុំទាំងនោះ ។ លុះយាងជិតដល់ហើយ នាយទាហានចាត់មិត្តភក្តិរបស់គាត់ឲ្យមកទូលថា៖
«លោកម្ចាស់! មិនបាច់អញ្ជើញចូលផ្ទះខ្ញុំប្របាទទេ ដ្បិតខ្ញុំប្របាទមានឋានៈទន់ទាបណាស់ មិនសមនឹង
ទទួលលោកក្នុងផ្ទះខ្ញុំប្របាទឡើយ ។ [៧]ហេតុនេះហើយ បានជាខ្ញុំប្របាទមិនហ៊ានមកជួបលោកផ្ទាល់ ។
សូមលោកមេត្តាមានប្រសាសន៍តែមួយម៉ាត់ នោះអ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំប្របាទនឹងជាសះស្បើយមិនខាន ។ [៨]ខ្ញុំ
ប្របាទជាអ្នកនៅក្រោមបញ្ជាគេ ហើយក៏មានកូនទាហានជាច្រើននៅក្រោមបញ្ជាខ្ញុំប្របាទដែរ ។ បើខ្ញុំ
ប្របាទបញ្ជាអ្នកណាម្នាក់ឲ្យទៅ គេប្រាកដជាទៅ បើប្រាប់ម្នាក់ទៀតឲ្យមក គេនឹងមក ។ ពេលខ្ញុំ
ប្របាទប្រាប់អ្នកបម្រើឲ្យធ្វើការអ្វីមួយ គេនឹងធ្វើតាម» ។ [៩]កាលព្រះយេស៊ូទ្រង់ព្រះសណ្ដាប់ពាក្យទាំង
នេះហើយ ព្រះអង្គស្ងើចសរសើរនាយទាហាននោះណាស់ ។ ព្រះអង្គងាកទៅរកបណ្ដាជនដែលដើរតាម
ព្រះអង្គ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំមិនដែលឃើញនរណាមានជំនឿបែបនេះឡើយ ទោះបីនៅស្រុក
អ៊ីស្រាអែលក៏គ្មានផង» ។ [១០]មិត្តភក្តិដែលនាយទាហានចាត់ឲ្យមក ក៏វិលត្រឡប់ទៅវិញ ឃើញអ្នក
បម្រើបានជាសះស្បើយ ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ១០ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម លក ៧,១៦**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! មានព្យាការីដ៏ប្រសើរឧត្ដមម្នាក់បានមករស់នៅក្នុងចំណោមយើង ហើយព្រះជាម្ចាស់យាងមករំដោះប្រជារាស្ដ្ររបស់ព្រះអង្គ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ដ លូកា **៧,១១-១៧**

១១ព្រះយេស៊ូយាងឆ្ពោះទៅភូមិមួយ ឈ្មោះណាអ៊ីន ។ សាវ័ករបស់ព្រះអង្គ និងបណ្ដាជនជាច្រើន ក៏ធ្វើ
ដំណើរទៅជាមួយព្រះអង្គដែរ ។ ១២ពេលព្រះអង្គយាងមកជិតដល់ទ្វារកំពែងក្រុង មានគេដង្ហែសពយក
ទៅបញ្ចុះ ។ បុគ្គលដែលស្លាប់នោះ ជាកូនប្រុសតែមួយរបស់ស្ដ្រីមេម៉ាយម្នាក់ ។ អ្នកស្រុកជាច្រើនបាន
មកជួយដង្ហែសពជាមួយគាត់ ។ ១៣កាលព្រះអម្ចាស់ឃើញស្ដ្រីមេម៉ាយនោះ ព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យ
អាណិតអាសូរគាត់យ៉ាងខ្លាំង ។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «សូមកុំយំអី!» ។ ១៤ព្រះអង្គយាង
ចូលទៅជិត ទ្រង់ពាល់មឈូស ពួកអ្នកសែងក៏នាំគ្នាឈប់ ។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «អ្នកកំលោះ
អើយ! ចូរក្រោកឡើង» ។ ១៥រំពេចនោះ បុគ្គលដែលស្លាប់ក៏ក្រោកអង្គុយ ហើយចាប់ផ្ដើមនិយាយស្ដី ។
ព្រះយេស៊ូប្រគល់អ្នកកំលោះទៅម្ដាយវិញ ។ ១៦គេស្ញែងខ្លាចទាំងអស់គ្នា ហើយលើកតម្កើងសិរីរុងរឿង
របស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយពោលថា៖ «មានព្យាការីដ៏ប្រសើរឧត្ដមម្នាក់ បានមករស់នៅក្នុងចំណោម
យើង ហើយព្រះជាម្ចាស់យាងមករំដោះប្រជារាស្ដ្ររបស់ព្រះអង្គ» ។

១៧ពាក្យដែលគេនិយាយអំពីព្រះយេស៊ូ បានលេចឮពាសពេញក្នុងស្រុកយូដា និងតំបន់ជិតខាងទាំង
មូល ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ១១ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ ទន ១៣០,៧

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ព្រះជាម្ចាស់ប្រកបដោយព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា ព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យរំដោះអ្នកជាប់ចិត្ត! ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា ៧,៣៦-៨,៣ (ឬយ៉ាងខ្លី ៧,៣៦-៥០)

[៣៦]មានបុរសម្នាក់ខាងគណៈផារីស៊ី បានយាងព្រះយេស៊ូទៅសោយព្រះស្ងោយ ព្រះអង្គក៏យាងទៅផ្ទះ
បុរសនោះ ហើយគង់រួមតុជាមួយគាត់ ។ [៣៧]នៅក្រុងនោះ មានស្ត្រីម្នាក់មានកេរ្តិ៍ឈ្មោះមិនល្អ ។ ពេល
ឮថា ព្រះយេស៊ូគង់នៅក្នុងផ្ទះអ្នកខាងគណៈផារីស៊ីនោះ នាងយកដបថ្មកែវដាក់ប្រេងក្រអូបចូលមក ។
[៣៨]នាងនៅពីក្រោយព្រះយេស៊ូក្រាបទៀបព្រះបាទាព្រះអង្គ នាងយំសម្រក់ទឹកភ្នែកជោកព្រះបាទាព្រះ
យេស៊ូ ហើយយកសក់មកជូត ។ បន្ទាប់មកនាងថើប រួចយកប្រេងក្រអូបមកចាក់ពីលើផង ។ [៣៩]ពេល
បុរសម្ចាស់ផ្ទះឃើញដូច្នោះ គាត់រិះគិតក្នុងចិត្តថា៖ «បើលោកនេះពិតជាព្យាការីមែន ច្បាស់ជាលោក
ជ្រាបថា ស្ត្រីដែលពាល់លោកនេះ ជាស្ត្រីប្រភេទណាពុំខាន គឺនាងជាមនុស្សបាប» ។ [៤០]ព្រះយេស៊ូមាន
ព្រះបន្ទូលទៅបុរស ខាងគណៈផារីស៊ីនោះថា៖ «លោកស៊ីម៉ូន ខ្ញុំចង់និយាយរឿងមួយជាមួយលោក» ។
លោកស៊ីម៉ូនទូលតបទៅព្រះអង្គថា៖ «សូមលោកគ្រូមានប្រសាសន៍មកចុះ» ។ [៤១]ព្រះយេស៊ូមានព្រះ
បន្ទូលថា៖ «មានមនុស្សពីរនាក់ជំពាក់ប្រាក់គេ ម្នាក់ជំពាក់ប្រាំរយ ម្នាក់ទៀតហាសិប ។ [៤២]ដោយអ្នក
ទាំងពីរគ្មានប្រាក់សង ម្ចាស់ប្រាក់ក៏លុបបំណុលចោល ឈប់ទារពីអ្នកទាំងពីរនោះទៅ ។ ក្នុងចំណោមអ្នក
ទាំងពីរ តើអ្នកណាស្រឡាញ់ម្ចាស់បំណុលជាង?» ។ [៤៣]លោកស៊ីម៉ូនទូលឆ្លើយថា៖ «តាមយោបល់ខ្ញុំ គឺ
អ្នកដែលជំពាក់ប្រាក់ច្រើនជាង» ។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅលោកស៊ីម៉ូនថា៖ «លោកមាន
យោបល់ត្រឹមត្រូវមែន» ។ [៤៤]បន្ទាប់មក ព្រះអង្គបែរទៅរកស្ត្រីនោះ រួចមានព្រះបន្ទូលទៅលោកស៊ីម៉ូន
ថា៖ «សូមមើលស្ត្រីនេះចុះ! ខ្ញុំចូលមកក្នុងផ្ទះលោក តែលោកពុំបានយកទឹកមកលាងជើងខ្ញុំទេ រីឯនាង
វិញ នាងបានសម្រក់ទឹកភ្នែកជោកជើងខ្ញុំ ព្រមទាំងយកសក់នាងមកជូតទៀតផង ។ [៤៥]លោកមិនបាន
ថើបខ្ញុំទេ រីឯនាងវិញ តាំងពីខ្ញុំចូលមក នាងចេះតែថើបជើងខ្ញុំ ឥតឈប់ឈរសោះឡើយ ។ [៤៦]លោកមិន
បានយកប្រេង មកលាបក្បាលខ្ញុំទេ រីឯនាងវិញ នាងបានចាក់ប្រេងក្រអូបលាបជើងខ្ញុំ ។ [៤៧]ហេតុនេះ
ហើយ ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យលោកដឹងថា នាងសម្ដែងសេចក្ដីស្រឡាញ់ជាខ្លាំងយ៉ាងនេះ ព្រោះព្រះជាម្ចាស់បាន

ប្រោសឲ្យនាងរួចពីបាបជាច្រើន ។ រីឯអ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់លើកលែងទោសឲ្យតិច ក៏សម្តែងសេចក្តី
ស្រឡាញ់តិចដែរ» ។ ៤៨ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅស្ត្រីនោះថា៖ «ខ្ញុំអត់ទោសឲ្យនាងបានរួចពីបាប
ហើយ» ។ ៤៩អស់អ្នកដែលអង្គុយរួមតុជាមួយ រិះគិតក្នុងចិត្តរៀងៗខ្លួនថា៖ «តើលោកនេះមានឋានៈអ្វី
បានជាហ៊ានអត់ទោសឲ្យមនុស្សរួចពីបាបដូច្នេះ ? » ។ ៥០ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅនាងទៀតថា៖
«ជំនឿរបស់នាងបានសង្គ្រោះនាងហើយ សូមអញ្ជើញទៅវិញដោយសុខសាន្តចុះ» ។

១បន្ទាប់មកទៀត ព្រះយេស៊ូយាងទៅតាមក្រុង តាមភូមិនានា ទាំងប្រកាសដំណឹងល្អអំពីព្រះរាជ្យ
របស់ព្រះជាម្ចាស់ ។ ក្រុមសាវ័កទាំងដប់ពីររូប ទៅជាមួយព្រះអង្គ ២ហើយមានស្ត្រីខ្លះទៀត ដែលព្រះ
អង្គបានប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ និងបណ្តេញខ្មោចចេញ ក៏តាមទៅជាមួយដែរ គឺមាននាងម៉ារី ជាអ្នកស្រុក
ម៉ាដាឡា ដែលព្រះអង្គបានដេញខ្មោចប្រាំពីរចេញពីនាង ៣នាងយ៉ូហាណា ភរិយារបស់យូសា ជាមហា
តលិករបស់ព្រះបាទហេរ៉ូដ នាងស៊ូសាណា ព្រមទាំងស្ត្រីឯទៀតៗជាច្រើន ដែលបានចំណាយធនធាន
របស់ខ្លួន ដើម្បីទំនុកបម្រុងព្រះយេស៊ូ និងសាវ័ករបស់ព្រះអង្គ ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ១២ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ តាម ១ ករ ១,២៣-២៤

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! យើងប្រកាសអំពីព្រះគ្រីស្តដែលសោយទិវង្គតនៅលើឈើឆ្កាង ។
មនុស្សលោកយល់ឃើញថា ជារឿងលេលា ។
ប៉ុន្តែ ព្រះគ្រីស្តមានឫទ្ធានុភាព និងជាព្រះប្រាជ្ញាញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា ៩,១៨-២៤

[១៨]ថ្ងៃមួយ ពេលព្រះយេស៊ូនៅអធិស្ឋានដាច់ឡែកពីបណ្ដាជន ពួកសាវ័កក៏នៅជាមួយព្រះអង្គដែរ ។
ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលសួរគេថា៖ «តើមហាជនទាំងឡាយថាខ្ញុំជានរណា?» ។ [១៩]ក្រុមសាវ័កទូលឆ្លើយ
ថា៖ «អ្នកខ្លះថា លោកគ្រូ ជាលោកយ៉ូហានបាទីស្ដ អ្នកខ្លះថា លោកជាព្យាការីអេលី ហើយអ្នកខ្លះ
ទៀតថា លោកជាព្យាការីម្នាក់ពីសម័យបុរាណ ដែលរស់ឡើងវិញ» ។ [២០]ព្រះយេស៊ូសួរទៀតថា៖ «ចុះ
អ្នករាល់គ្នាវិញ តើអ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំជានរណាដែរ?» ។ លោកសិលាទូលព្រះអង្គថា៖ «លោកជាព្រះ
គ្រីស្ដ ដែលព្រះជាម្ចាស់ចាត់ឲ្យមក» ។ [២១]ព្រះយេស៊ូក៏ហាមប្រាមគេ មិនឲ្យនិយាយប្រាប់អ្នកណាជាដាច់
ខាត ។

[២២]ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៀតថា៖ «បុត្រមនុស្សត្រូវរងទុក្ខវេទនាយ៉ាងខ្លាំង ។ ពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ ពួក
នាយកបូជាចារ្យ ពួកធម្មាចារ្យនឹងបោះបង់លោកចោល ថែមទាំងសម្លាប់លោកទៀតផង ។ ប៉ុន្តែបីថ្ងៃ
ក្រោយមក លោកនឹងរស់ឡើងវិញ» ។

[២៣]បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់បណ្ដាជនថា៖ «បើអ្នកណាចង់មកតាមក្រោយខ្ញុំ
ត្រូវលះបង់ខ្លួនឯងចោល ត្រូវលីឈើឆ្កាងរបស់ខ្លួនរៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយមកតាមខ្ញុំចុះ [២៤]ដ្បិតអ្នកណាចង់
បានរួចជីវិត អ្នកនោះនឹងបាត់បង់ជីវិតពុំខាន ប៉ុន្តែ អ្នកណាបាត់បង់ជីវិតព្រោះតែខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងបានរួច
ជីវិតវិញ» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ១៣ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ ១ សម ៣,៩ ; យហ ៦,៦៩

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! នៅថ្ងៃនេះ ព្រះអម្ចាស់ត្រាស់ហៅយើង!
យើងនាំគ្នាដើរតាមមាគ៌ានៃដំណឹងល្អរបស់ព្រះអង្គ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា ៩,៥១-៦២

[៥១]ជិតដល់ថ្ងៃកំណត់ ដែលព្រះយេស៊ូត្រូវយាងចាកចេញពីលោកនេះទៅ ព្រះអង្គសម្រេចព្រះហឫ
ទ័យយាងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម [៥២]ព្រះអង្គចាត់អ្នកខ្លះឲ្យទៅមុន ។ អ្នកទាំងនោះ ចេញដំណើរទៅដល់
ភូមិមួយរបស់អ្នកស្រុកសាម៉ារី ដើម្បីរៀបចំកន្លែងថ្វាយព្រះអង្គ ។ [៥៣]ប៉ុន្តែ អ្នកស្រុកពុំព្រមទទួលព្រះអង្គ
ឲ្យស្នាក់ឡើយ ព្រោះព្រះអង្គយាងឆ្ពោះទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ។ [៥៤]សាវ័កយ៉ាកុប និងយ៉ូហានឃើញ
ដូច្នោះ ក៏ទូលព្រះអង្គថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! តើព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យឲ្យយើងខ្ញុំហៅរន្ទះភ្លើង
មកបាញ់កំទេចអ្នកទាំងនេះឬ?» ។ [៥៥]ព្រះយេស៊ូបែរទៅរកគេ ហើយស្ដីបន្ទោសគេយ៉ាងខ្លាំង ។
[៥៦]បន្ទាប់មក ព្រះអង្គយាងឆ្ពោះទៅកាន់ភូមិមួយផ្សេងទៀតជាមួយសាវ័ក ។

[៥៧]កាលព្រះយេស៊ូកំពុងយាងតាមផ្លូវជាមួយសាវ័ក មានបុរសម្នាក់ទូលព្រះអង្គថា៖ «ខ្ញុំប្របាទសុខ
ចិត្តទៅតាមលោក ទោះបីលោកអញ្ជើញទៅទីណាក៏ដោយ» ។ [៥៨]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅគាត់
វិញថា៖ «សត្វកញ្ជ្រោងមានរូងរបស់វា បក្សាបក្សីក៏មានសំបុករបស់វាដែរ ប៉ុន្តែ បុត្រមនុស្សគ្មានទី
ជម្រកសម្រាកសោះឡើយ» ។ [៥៩]ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅម្នាក់ទៀតថា៖ «សុំអញ្ជើញមកតាមខ្ញុំ» ។
ប៉ុន្តែ អ្នកនោះទូលព្រះអង្គថា៖ «សូមលោកមេត្តាអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំប្របាទទៅបញ្ចុះសពឪពុកសិន» ។
[៦០]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅគាត់វិញថា៖ «ទុកឲ្យមនុស្សស្លាប់បញ្ចុះសពគ្នាគេចុះ ។ រីឯអ្នកវិញ
ចូរទៅផ្សាយដំណឹងអំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់» ។ [៦១]មានម្នាក់ទៀតទូលព្រះអង្គថា៖ «លោក
ម្ចាស់! ខ្ញុំប្របាទសុខចិត្តទៅតាមលោកដែរ ប៉ុន្តែ សូមអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំប្របាទទៅជម្រាបលាក្រុមគ្រួសារ
សិន» ។ [៦២]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់វិញថា៖ «អ្នកណាកាន់នង្គ័ល ហើយបែរជាងាកមើល
ក្រោយ អ្នកនោះគ្មានសារប្រយោជន៍អ្វីដល់ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ឡើយ» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ១៤ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម ទន ១៩,៥**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! គេប្រកាសព្រះបន្ទូលពាសពេញលើផែនដីទាំងមូល
ដំណឹងល្អលាន់ឮរហូតដល់ជើងមេឃ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **១០,១-១២.១៧-២០ (ឬយ៉ាងខ្លី ១០,១-៩)**

[១]ព្រះអម្ចាស់ជ្រើសយកសាវ័កចិតសិបពីររូបទៀត ហើយចាត់គេពីរៗនាក់ ឲ្យទៅតាមភូមិ តាមស្រុក
នានា ដែលព្រះអង្គបម្រុងនឹងយាងទៅ ។ [២]ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ស្រូវដែលត្រូវប្រមូលមាន
ច្រើនណាស់ តែអ្នកប្រមូលមានតិចពេក ។ ហេតុនេះ ចូរអង្វរម្ចាស់ស្រែឲ្យបាត់អ្នកប្រមូលមកក្នុងស្រែរបស់
លោក ។ [៣]ចូរនាំគ្នាទៅចុះ! ខ្ញុំចាត់អ្នករាល់គ្នាឲ្យទៅ ដូចឲ្យកូនចៀមទៅកណ្តាលហ្វូងចចក ។ [៤]កុំយក
ថង់ប្រាក់ ថង់យាម ឬ ស្បែកជើងទៅជាមួយឡើយ ហើយក៏កុំជម្រាបសួរអ្នកណាតាមផ្លូវដែរ ។ [៥]ពេល
អ្នករាល់គ្នាចូលទៅក្នុងផ្ទះណាមួយ មុនដំបូងត្រូវពោលថា "សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានសេចក្តីសុខសាន្ត
ដល់មនុស្សក្នុងផ្ទះនេះ" ។ [៦]បើនៅក្នុងផ្ទះនោះ មានមនុស្សណាចូលចិត្តសេចក្តីសុខសាន្ត នោះគេនឹងបាន
សុខសាន្ត ដូចពាក្យអ្នករាល់គ្នាជាមិនខាន ។ បើគ្មានអ្នកណាចូលចិត្តសេចក្តីសុខសាន្តទេ សេចក្តីសុខសាន្ត
នឹងវិលត្រឡប់មកអ្នករាល់គ្នាវិញ ។ [៧]ចូរស្នាក់នៅផ្ទះនោះ ហើយបរិភោគម្ហូបអាហារដែលគេជូនអ្នក
រាល់គ្នាចុះ ព្រោះអ្នកធ្វើការតែងតែទទួលប្រាក់ឈ្នួល ។ មិនត្រូវចេញពីផ្ទះមួយទៅនៅផ្ទះមួយទៀត
ឡើយ ។ [៨]បើអ្នករាល់គ្នាចូលទៅភូមិណា ហើយមានគេទទួលអ្នករាល់គ្នា ត្រូវបរិភោគម្ហូបអាហារដែល
គេរៀបជូនចុះ ។ [៩]ត្រូវប្រោសអ្នកជំងឺក្នុងភូមិនោះឲ្យបានជា ហើយប្រាប់អ្នកភូមិថា៖ "ព្រះរាជ្យរបស់
ព្រះជាម្ចាស់ នៅជិតអ្នករាល់គ្នាហើយ" ។

[១០]ប៉ុន្តែ កាលបើអ្នករាល់គ្នាចូលទៅភូមិណាមួយ ហើយគេមិនព្រមទទួលអ្នករាល់គ្នាទេ ត្រូវចេញទៅ
ប្រកាសតាមទីផ្សារថា៖ [១១]"សូម្បីតែធូលីដីដែលជាប់ជើងយើង ក៏យើងរលាស់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាវិញដែរ
ប៉ុន្តែ សូមជ្រាបថាព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ មកជិតបង្កើយហើយ" ។ [១២]ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នៅ
ថ្ងៃដែលព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យទោស អ្នកក្រុងសូដុមទទួលទោសស្រាលជាងអ្នកភូមិនោះ ។

[១៧]ក្រុមសាវ័កទាំងចិតសិបពីរនាក់ត្រឡប់មកវិញទាំងត្រេកអរ ហើយទូលព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់
អើយ! ដោយសារព្រះនាមព្រះអង្គ សូម្បីតែខ្មោចក៏ចុះចូលក្រោមអំណាចយើងខ្ញុំដែរ» ។ [១៨]ព្រះអង្គ

មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ខ្ញុំឃើញមារសាតាំងធ្លាក់ចុះពីលើមេឃមក ដូចផ្លេកបន្ទោរ ។ [១៩]ខ្ញុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានអំណាច ដើរជាន់ពស់ និងខ្យាដំរី ព្រមទាំងបង្ក្រាបឫទ្ធិអំណាចគ្រប់យ៉ាងរបស់មារសត្រូវផង គ្មានអ្វីអាចធ្វើទុក្ខអ្នករាល់គ្នាបានឡើយ [២០]ប៉ុន្តែ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ កុំត្រេកអរនឹងឃើញខ្មោចចុះចូលអ្នករាល់គ្នា គឺត្រូវត្រេកអរដោយអ្នករាល់គ្នាមានឈ្មោះកត់ទុកនៅស្ថានបរមសុខវិញ» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ១៥ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម ១ យហ ៥,២១**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! នេះជាវិន័យថ្មី អ្នកស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់
ក៏ត្រូវស្រឡាញ់បងប្អូនដែរ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា** **១០,២៥-៣៧**

[២៥]ពេលនោះ មានធម្មាចារ្យម្នាក់ទូលសួរព្រះយេស៊ូ ក្នុងគោលបំណងចង់ចាប់កំហុសព្រះអង្គថា៖
«លោកគ្រូ! តើខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីឲ្យបានទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច?» ។ [២៦]ព្រះយេស៊ូមានព្រះ
បន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «តើក្នុងធម្មវិន័យមានចែងទុកមកដូចម្ដេចខ្លះ? ពេលលោកអាន តើលោកយល់
យ៉ាងណា?» ។ [២៧]គាត់ទូលឆ្លើយទៅព្រះយេស៊ូថា៖ «ត្រូវស្រឡាញ់ ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នក ឲ្យ
អស់ពីចិត្តគំនិត អស់ពីស្មារតី អស់ពីកម្លាំង និងអស់ពីប្រាជ្ញា ហើយត្រូវស្រឡាញ់បងប្អូនឯទៀតៗ ឲ្យ
បានដូចស្រឡាញ់ខ្លួនឯងដែរ» ។ [២៨]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «លោកឆ្លើយត្រឹមត្រូវល្អ
ណាស់ សុំធ្វើដូច្នេះទៅ នោះលោកនឹងមានជីវិតអស់កល្បជាមិនខាន» ។ [២៩]ប៉ុន្តែ ធម្មាចារ្យនោះចង់
បង្ហាញថា សំណួររបស់គាត់ជាសំណួរត្រឹមត្រូវ គាត់ក៏សួរព្រះយេស៊ូទៀតថា៖ «តើនរណាជាបងប្អូន
របស់ខ្ញុំ?» ។ [៣០]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «មានបុរសម្នាក់ធ្វើដំណើរចុះពីក្រុងយេរូសាឡឹម ឆ្ពោះ
ទៅក្រុងយេរីខូ ។ គាត់ធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់ពួកចោរ វាប្លន់គាត់ ថែមទាំងវាយដំគាត់ឲ្យរបួសជា
ទម្ងន់ រួចនាំគ្នារត់បាត់អស់ទៅ ទុកគាត់ចោលនៅស្ដូកស្ដឹងបាត់ស្មារតី មិនដឹងខ្លួន ។ [៣១]ពេលនោះមាន
បូជាចារ្យម្នាក់ ធ្វើដំណើរចុះតាមផ្លូវនោះ ។ គាត់ឃើញបុរសនោះ ក៏ដើរវាងហួសទៅ ។ [៣២]មានម្នាក់ពី
ក្រុមលេវី ដើរមកដល់កន្លែងនោះដែរ ។ គាត់ឃើញបុរសនោះ ក៏ដើរវាងហួសទៅ ។ [៣៣]គាប់ជួនជាមាន
អ្នកស្រុកសាម៉ារីម្នាក់ ធ្វើដំណើរមកតាមផ្លូវនោះដែរ គាត់ឃើញបុរសនោះ គាត់មានចិត្តអាណិតអាសូរ
ពន់ពេកណាស់ ។ [៣៤]គាត់ចូលទៅជិតអ្នករបួស យកប្រេងនិងស្រាចាក់ពីលើមុខរបួស រុំរបួសឲ្យ រួចគាត់
លើកអ្នករបួសដាក់លើជំនិះរបស់គាត់ នាំទៅផ្ទះសំណាក់ ហើយថែទាំអ្នករបួសនោះ ។ [៣៥]ស្អែកឡើងគាត់
យកប្រាក់ប្រគល់ឲ្យម្ចាស់ផ្ទះសំណាក់ ទាំងផ្ដាំថា "សូមថែទាំបុរសនេះផង ប្រសិនបើអ្នកចំណាយលើសពី
ប្រាក់នេះ ពេលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ ខ្ញុំនឹងជូនបង្គ្រប់" ។ [៣៦]ក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងបីនាក់ តើលោកយល់
ថា អ្នកណាចាត់ទុកខ្លួនជា បងប្អូននឹងបុរស ដែលធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់ពួកចោរប្លន់នោះ?» ។
[៣៧]ធម្មាចារ្យ ឆ្លើយថា៖ «គឺអ្នក ដែលមានចិត្តមេត្តាករុណាចំពោះគាត់» ។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅ
គាត់ ថា៖ «សុំលោកអញ្ជើញទៅចុះ ហើយប្រព្រឹត្តឲ្យបានដូចអ្នកនោះទៅ» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ១៦ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម វវ ៣,២០**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! អ្នកណាឮសំឡេងរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយបើកទ្វារថ្វាយព្រះអង្គ
អ្នកនោះមានសុភមង្គលហើយ! ព្រោះគេបានរកឃើញសេចក្ដីសុខសាន្ត និងអំណរសប្បាយ ។
អាលេលូយ៉ា!

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **១០,៣៨-៤២**

៣៨ព្រះយេស៊ូកំពុងធ្វើដំណើរ ជាមួយក្រុមសាវ័ក ។ ព្រះអង្គយាងចូលក្នុងភូមិមួយ ។ មានស្ត្រីម្នាក់
ឈ្មោះម៉ាថា បានទទួលព្រះអង្គឲ្យស្នាក់ក្នុងផ្ទះនាង ។ ៣៩នាងមានប្អូនស្រីម្នាក់ ឈ្មោះម៉ារី អង្គុយនៅ
ទៀបព្រះបាទាព្រះអម្ចាស់ ស្ដាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ។ ៤០រីឯនាងម៉ាថាវិញ នាងមានកិច្ចការ រវល់ជា
ច្រើន ដើម្បីបម្រើព្រះអង្គ ។ នាងចូលមកទូលថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! ប្អូនខ្ញុំម្ចាស់ ទុកឲ្យខ្ញុំម្ចាស់
បម្រើព្រះអង្គតែម្នាក់ឯង តើព្រះអង្គមិនអើពើទេឬ? សូមទ្រង់ប្រាប់ឲ្យនាងមកជួយខ្ញុំម្ចាស់ផង» ។
៤១ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅនាងថា៖ «ម៉ាថា! ម៉ាថាអើយ! នាងមានកង្វល់ ហើយរវល់នឹងកិច្ចការ
ច្រើនណាស់ ៤២ប៉ុន្តែ មានកិច្ចការតែមួយគត់ ដែលចាំបាច់! នាងម៉ារីបានជ្រើសយកចំណែកដ៏ល្អវិសេស
នោះហើយ មិនត្រូវយកចេញពីនាងទេ» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ១៧ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម រម ៨,១៥**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! យើងបានទទួលព្រះវិញ្ញាណដែលធ្វើឲ្យយើងទៅជាបុត្រធីតារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ។ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណនេះ យើងបន្លឺសំឡេងឡើងថា «អប្បា!» ឱព្រះបិតា! ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **១១,១-១៣**

[១]មានមួយថ្ងៃ ព្រះយេស៊ូអធិស្ឋាននៅកន្លែងមួយ ។ កាលព្រះអង្គអធិស្ឋានរួចហើយ មានសាវ័កម្នាក់
ទូលព្រះអង្គថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! សូមបង្រៀនយើងខ្ញុំ ឲ្យចេះអធិស្ឋាន ដូចលោកយ៉ូហានបាន
បង្រៀនសិស្សរបស់លោកនោះផង» ។ [២]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ពេលអ្នករាល់គ្នាអធិ
ស្ឋាន ត្រូវពោលថា៖ ឱព្រះបិតាអើយ! សូមសម្ដែងព្រះបារមីឲ្យមនុស្សលោកស្គាល់ព្រះនាមព្រះអង្គ សូម
ឲ្យព្រះរាជ្យព្រះអង្គបានមកដល់ ។ [៣]សូមប្រទានអាហារដែលយើងខ្ញុំត្រូវការ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។ [៤]សូម
អត់ទោសយើងខ្ញុំឲ្យរួចពីបាប ដ្បិតយើងខ្ញុំអត់ទោសឲ្យអស់អ្នក ដែលបានប្រព្រឹត្តខុសនឹងយើងខ្ញុំ ។ សូម
កុំបណ្ដោយឲ្យយើងខ្ញុំចាញ់ការល្បួងឡើយ» ។

[៥]ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេទៀតថា៖ «ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា បើម្នាក់មានមិត្តសំឡាញ់មករក
ទាំងពាក់កណ្ដាលអធ្រាត្រ ហើយពោលថា "សំឡាញ់អើយ! ឲ្យគ្នាខ្ចីនំបុ័ងបីដុំសិនមក [៦]ព្រោះមានមិត្ត
ភក្ដិទើបនឹងធ្វើដំណើរមកដល់ ហើយគ្មានអ្វីទទួលគេសោះ" ។ [៧]អ្នកនៅក្នុងផ្ទះឆ្លើយមកវិញថា "កុំ
រំខានគ្នាធ្វើអ្វី គ្នាបានខ្ទាស់ទ្វារទៅហើយ ម្យ៉ាងទៀត កូនចៅគ្នាកំពុងដេកលក់ គ្នាមិនអាចក្រោកទៅ
យកនំបុ័ង ឲ្យសំឡាញ់ឯងបានទេ" ។ [៨]ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ម្ចាស់ផ្ទះប្រាកដជាក្រោកទៅយកនំបុ័ង
ព្រមទាំងអ្វីៗ ដែលមិត្តសំឡាញ់របស់គាត់ត្រូវការមិនខាន ។ គាត់ក្រោកទៅយកដូច្នេះ មិនមែនមកពី
គាត់យោគយល់ដល់មិត្តសំឡាញ់ទេ គឺមកពីមិត្តសំឡាញ់នោះចេះតែរំខានមិនឈប់ ។ [៩]រីឯខ្ញុំវិញ ខ្ញុំសុំ
ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ចូរសូមនោះព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានឲ្យ ចូរស្វែងរក គង់តែនឹងឃើញ ចូរគោះទ្វារ
នោះព្រះអង្គនឹងបើកឲ្យអ្នករាល់គ្នាជាពុំខាន [១០]ដ្បិតអ្នកណាសុំ អ្នកនោះរមែងតែងតែទទួល អ្នកណា
ស្វែងរករមែងតែងតែឃើញ ហើយគេតែងតែបើកទ្វារឲ្យអ្នកដែលគោះ ។ [១១]ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា
បើកូនសុំត្រី មិនដែលមានឪពុកណាយកពស់អសិរពិសឲ្យវាទេ [១២]បើកូនសុំពងមាន់ក៏មិនដែលមានឪពុក

ណាយកខ្យាដំរីឲ្យវាដែរ ។ [១៣]សូម្បីតែអ្នករាល់គ្នាដែលជាមនុស្សអាក្រក់ ក៏ចេះឲ្យរបស់ល្អៗទៅកូន ចុះចំណង់បើព្រះបិតា ដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខ តើព្រះអង្គនឹងប្រទានព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ឲ្យអស់អ្នកដែលទូលសូមពីព្រះអង្គយ៉ាងណាទៅទៀត» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ១៨ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **មថ ៥,៣**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! អ្នកណាដាក់ចិត្តជាអ្នកក្រខ្សត់ អ្នកនោះមានសុភមង្គល! ដ្បិតពួកគេបានទទួលព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខហើយ! ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **១២,១៣-២១**

[១៣]ក្នុងចំណោមបណ្ដាជន មានបុរសម្នាក់ទូលព្រះយេស៊ូថា៖ «លោកគ្រូ! សូមលោកប្រាប់បងខ្ញុំ ឲ្យ
យកកេរមត៌កមកចែកខ្ញុំផង» ។ [១៤]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅបុរសនោះថា៖ «តើនរណាបានតែង
តាំងខ្ញុំ ឲ្យធ្វើជាចៅក្រម ចែកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នករាល់គ្នា?» ។ [១៥]បន្ទាប់មក ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូល
ទៅបណ្ដាជនថា៖ «ចូរប្រយ័ត្ន កុំលោភលន់ចង់បានទ្រព្យសម្បត្តិឲ្យសោះ ។ ទោះបីមនុស្សមានសម្បត្តិ
បរិបូណ៌យ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ជីវិតគេមិនអាស្រ័យនៅលើទ្រព្យសម្បត្តិឡើយ» ។ [១៦]ព្រះអង្គមានព្រះ
បន្ទូលជាពាក្យប្រស្នាទៅគេថា៖ «មានបុរសម្នាក់ជាសេដ្ឋី ដីធ្លីរបស់គាត់បានផ្ដល់ភោគផលយ៉ាង
បរិបូណ៌ ។ [១៧]គាត់រិះគិតក្នុងចិត្តថា "ខ្ញុំគ្មានកន្លែងដាក់ភោគផលទាំងអស់របស់ខ្ញុំទេ តើខ្ញុំត្រូវធ្វើដូច
ម្ដេច?" ។ [១៨]គាត់គិតទៀតថា "ខ្ញុំត្រូវតែធ្វើយ៉ាងនេះ គឺរុះជង្រុកទាំងប៉ុន្មានរបស់ខ្ញុំចោល ហើយសង់
ជង្រុកឲ្យធំៗជាង រួចខ្ញុំប្រមូលស្រូវ ព្រមទាំងភោគផលទាំងអស់ដាក់ក្នុងជង្រុកថ្មីនោះ ។ [១៩]បន្ទាប់មក
ខ្ញុំនឹងនិយាយប្រាប់ខ្លួនខ្ញុំថា ឱខ្ញុំអើយ! មានសម្បត្តិយ៉ាងច្រើនបរិបូណ៌ បម្រុងទុកចិញ្ចឹមជីវិតសម្រាប់
ច្រើនឆ្នាំ ខ្ញុំត្រូវសម្រាកគិតតែស៊ីផឹកសប្បាយទៅ!" ។ [២០]ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់សេដ្ឋី
នោះថា៖ "នែ៎ មនុស្សឆោតល្ងង់អើយ! យប់នេះ យើងនឹងផ្ដាច់ជីវិតអ្នកហើយ ដូច្នេះទ្រព្យសម្បត្តិ
ដែលអ្នកបានប្រមូលទុកសម្រាប់ខ្លួនអ្នក នឹងបានទៅជារបស់នរណាវិញ?" ។ [២១]អ្នកណាប្រមូល
ទ្រព្យសម្បត្តិទុកសម្រាប់តែខ្លួនឯង ហើយគ្មានសម្បត្តិសួគ៌នៅក្នុងខ្លួន អ្នកនោះប្រៀបបីដូចជាសេដ្ឋីនោះ
ដែរ» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ១៩ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ មថ ២៤,៤២-៤៤

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ចូរប្រុងស្មារតី ហើយត្រៀមខ្លួនជានិច្ច ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាពុំដឹងថា បុត្រមនុស្សនឹងមកដល់នៅពេលណាឡើយ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **១២,៣២-៤៨ (ឬយ៉ាងខ្លី ១២,៣៥-៤០)**

ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលមកកាន់សាវ័កថា៖ [៣២]«កុំខ្លាចអី ក្រុមដ៏តូចរបស់ខ្ញុំអើយ! ព្រះបិតារបស់
អ្នករាល់គ្នា សព្វព្រះហឫទ័យប្រទានព្រះរាជ្យមកឲ្យអ្នករាល់គ្នាហើយ ។ [៣៣]ចូរលក់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់
អ្នករាល់គ្នា យកប្រាក់ចែកជាទានដល់ជនក្រីក្រចុះ ។ ចូរប្រមូលទ្រព្យដែលមិនចេះពុក ជាសម្បត្តិដែល
មិនចេះរលាយ ទុកសម្រាប់ខ្លួននៅស្ថានបរមសុខ ជាស្ថានដែលគ្មានចោរប្លន់ ឬកណ្ដៀរស៊ីឡើយ ។
[៣៤]ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នករាល់គ្នានៅកន្លែងណា ចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាក៏នៅកន្លែងនោះដែរ» ។

ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលមកកាន់សាវ័កថា៖ [៣៥]«ចូរប្រុងប្រៀបខ្លួន ហើយទុកឲ្យចង្កៀងរបស់អ្នក
រាល់គ្នានៅឆេះ ។ [៣៦]ចូរប្រព្រឹត្តឲ្យបានដូចពួកអ្នកបម្រើ ដែលរង់ចាំម្ចាស់វិលត្រឡប់មកពីជប់លៀងវិញ
គឺនៅពេលមកដល់លោកគោះទ្វារអ្នកបម្រើទៅបើកជូនភ្លាម ។ [៣៧]ពេលម្ចាស់ត្រឡប់មកដល់ឃើញអ្នក
បម្រើណានៅរង់ចាំលោក អ្នកបម្រើនោះមានសុភមង្គលហើយ ។ ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា
លោកនឹងឲ្យអ្នកបម្រើអង្គុយបរិភោគ ហើយលោករៀបចំខ្លួនបម្រើគេវិញ ។ [៣៨]បើលោកវិលមកវិញនៅ
ពាក់កណ្ដាលអធ្រាត្រ ឬជិតភ្លឺ ហើយឃើញអ្នកបម្រើទាំងនោះនៅរង់ចាំដូច្នេះ ពួកគេប្រាកដជាមាន
សុភមង្គល ។ [៣៩]អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា បើម្ចាស់ផ្ទះដឹងចោរចូលមកប្លន់ថ្មើរណា គាត់នឹងមិនបណ្ដោយ
ឲ្យវាចូលមកក្នុងផ្ទះគាត់បានឡើយ ។ [៤០]រីឯអ្នករាល់គ្នាវិញ ចូរត្រៀមខ្លួនជានិច្ច ដ្បិតបុត្រមនុស្ស*នឹង
មកដល់ នៅវេលាដែលអ្នករាល់គ្នាពុំបានគិត» ។

[៤១]លោកសិលាទូលសួរព្រះយេស៊ូថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! តើព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលជាពាក្យប្រស្នា
នេះ សម្រាប់ប្រៀនប្រដៅយើងខ្ញុំតែប៉ុណ្ណោះ ឬមួយសម្រាប់ប្រៀនប្រដៅមនុស្សគ្រប់ៗរូបដែរ?» ។
[៤២]ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «បើអ្នកបម្រើណាមានចិត្តស្មោះត្រង់ ហើយប៉ិនប្រសប់ ម្ចាស់
មុខជាផ្ទុកផ្ដាក់ ឲ្យគាត់មើលខុសត្រូវលើអ្នកបម្រើឯទៀតៗ ក្នុងការចែកម្ហូបអាហារឲ្យគេ តាមពេល
កំណត់ជាមិនខាន ។ [៤៣]ពេលម្ចាស់ត្រឡប់មកដល់ផ្ទះវិញ ឃើញអ្នកបម្រើកំពុងបំពេញកិច្ចការរបស់ខ្លួន

ដូច្នេះ អ្នកបម្រើនោះប្រាកដជាមានសុភមង្គល ។ [៤៤]ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា ម្ចាស់មុខជា
ផ្ទុកផ្ដាក់ ឲ្យគាត់មើលខុសត្រូវលើទ្រព្យសម្បត្តិទាំងប៉ុន្មានរបស់លោកថែមទៀតផង ។ [៤៥]ផ្ទុយទៅវិញ
ប្រសិនបើអ្នកបម្រើនឹកក្នុងចិត្តថា “ម្ចាស់អញក្រមកដល់ណាស់” គាត់ក៏វាយអ្នកបម្រើទាំងប្រុសទាំងស្រី
ឯទៀតៗ ហើយស៊ីផឹកស្រវឹង ។ [៤៦]ពេលម្ចាស់វិលត្រឡប់មកដល់ផ្ទះវិញ នៅថ្ងៃដែលអ្នកបម្រើនោះមិន
បានរង់ចាំ ឬនៅពេលដែលគាត់មិនដឹង លោកនឹងធ្វើទោសគាត់ជាទម្ងន់ ហើយឲ្យគាត់ទទួលទោស រួម
ជាមួយពួកអ្នកមិនជឿដែរ ។

[៤៧]អ្នកបម្រើណាស្គាល់ចិត្តម្ចាស់ តែមិនបានត្រៀមខ្លួន ហើយមិនធ្វើតាមចិត្តលោក អ្នកបម្រើនោះនឹង
ត្រូវរំពាត់យ៉ាងច្រើន ។ [៤៨]ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកបម្រើណាមិនស្គាល់ចិត្តម្ចាស់របស់ខ្លួន ហើយប្រព្រឹត្តខុសឆ្គង
សមនឹងទទួលទោស អ្នកបម្រើនោះនឹងត្រូវរំពាត់តែបន្តិចទេ ។ បើគេឲ្យអ្វីច្រើនទៅអ្នកណា គេនឹងទារ
ពីអ្នកនោះវិញច្រើនដែរ ។ បើគេផ្ទុកផ្ដាក់កិច្ចការច្រើនដល់អ្នកណា គេនឹងទារពីអ្នកនោះវិញរឹងរឹតតែ
ច្រើនថែមទៀត» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ២០ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម យហ ១០,១៤-១៥**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ព្រះយេស៊ូជាគង្វាលដ៏ល្អ ព្រះអង្គស្គាល់ចៀមរបស់ព្រះអង្គ កូនចៀមក៏ស្គាល់ព្រះអង្គដែរ ។ ទ្រង់បានស៊ូប្ដូរជីវិតសម្រាប់ចៀមរបស់ព្រះអង្គ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **១២,៤៩-៥៣**

ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលមកកាន់សាវ័កថា៖ [៤៩]«ខ្ញុំមកដើម្បីនាំភ្លើងមកផែនដី ។ ប្រសិនបើភ្លើង
នោះឆេះ ខ្ញុំស្ងប់ចិត្តហើយ ។ [៥០]ខ្ញុំត្រូវទទួលពិធីជ្រមុជម្យ៉ាង ។ ខ្ញុំតានតឹងក្នុងចិត្តក្រៃលែង ចង់តែឲ្យពិធី
នោះបានសម្រេចឆាប់ៗ ។ [៥១]កុំនឹកស្មានថា ខ្ញុំមកដើម្បីផ្ដល់សេចក្ដីសុខសាន្តឲ្យផែនដីនេះឡើយ គឺខ្ញុំបាន
នាំការបាក់បែកមកទេតើ ។ [៥២]ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ឧបមាថា ក្នុងផ្ទះមួយ មានគ្នាប្រាំនាក់ អ្នកទាំងប្រាំ
នឹងត្រូវបាក់បែកគ្នា គឺបីនាក់បែកចេញពីពីរនាក់ ពីរនាក់បែកចេញពីបីនាក់ [៥៣]ឪពុកនឹងបែកចេញពីកូន
ប្រុស កូនប្រុសបែកចេញពីឪពុក ម្ដាយបែកចេញពីកូនស្រី កូនស្រីបែកចេញពីម្ដាយ ម្ដាយក្មេកបែក
ចេញពីកូនប្រសាស្រី កូនប្រសាស្រីបែកចេញពីម្ដាយក្មេក» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ២១ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ តាម លក ១៣,២៩

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! មនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍មកពីទិសទាំងបួន
ចូលរួមជប់លៀងក្នុងព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា ១៣,២២-៣០

[២២]ព្រះយេស៊ូធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅក្រុងយេរូសាឡឹម កាត់តាមក្រុង តាមភូមិនានា ព្រមទាំងប្រៀន
ប្រដៅអ្នកស្រុកផង ។ [២៣]មានបុរសម្នាក់ទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! អ្នកដែលព្រះជា
ម្ចាស់សង្គ្រោះ មានចំនួនតិចទេឬ?» ។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ [២៤]«ចូរខំប្រឹងចូលតាមទ្វារ
ចង្អៀត ។ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា មានមនុស្សជាច្រើនខំចូលដែរ ក៏ប៉ុន្តែ គេមិនអាចចូលបានឡើយ ។
[២៥]កាលណាម្ចាស់ផ្ទះក្រោកទៅបិទទ្វារជិត ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងឈរនៅខាងក្រៅ គោះទ្វារផ្ទះទាំងអង្វរ
ថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបើកទ្វារឲ្យយើងខ្ញុំផង" ។ ម្ចាស់ផ្ទះនឹងតបមកអ្នករាល់គ្នាថា "យើងមិន
ដឹងថាអ្នករាល់គ្នា មកពីណាទេ!" ។ [២៦]អ្នករាល់គ្នាមុខជាជម្រាបលោកថា "យើងខ្ញុំធ្លាប់បរិភោគជាមួយ
ព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គក៏ធ្លាប់ប្រៀនប្រដៅយើងខ្ញុំ នៅតាមភូមិដែរ" ។ [២៧]លោកនឹងប្រាប់អ្នករាល់គ្នា
វិញថា "ពួកអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតអើយ! ចូរថយចេញឲ្យឆ្ងាយពីយើងទៅ យើងមិនដឹងថាអ្នករាល់គ្នា
មកពីណាទេ!" ។ [២៨]កាលអ្នករាល់គ្នាឃើញលោកអប្រាហាំ លោកអ៊ីសាក លោកយ៉ាកុប និងព្យាការី
ទាំងឡាយ ស្ថិតនៅក្នុងព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់ តែព្រះអង្គបោលអ្នករាល់គ្នាឲ្យនៅខាងក្រៅ អ្នករាល់គ្នា
នឹងយំសោកខឹងសង្កៀតធ្មេញ ។ [២៩]មានមនុស្សមកពីទិសទាំងបួន ចូលរួមពិធីជប់លៀងក្នុងព្រះរាជ្យព្រះ
ជាម្ចាស់ ។ [៣០]ពេលនោះអ្នកខ្លះ ដែលនៅខាងក្រោយ នឹងត្រឡប់ទៅនៅខាងមុខ រីឯអ្នកខ្លះ ដែលនៅ
ខាងមុខ នឹងត្រឡប់ទៅនៅខាងក្រោយវិញ» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ២២ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ តាម លក ១,៥២-៥៣

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! អស់អ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់អញ្ជើញចូលរួមក្នុងពិធីជប់លៀងរបស់ព្រះអង្គ មានសុភមង្គលហើយ ព្រះអង្គប្រទានអាហារ ឲ្យអ្នកដែលស្រេកឃ្លានទ្រង់លើកតម្កើងមនុស្សទន់ទាបឡើង ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា** ១៤,១.៧-១៤

[១]មានថ្ងៃមួយជាថ្ងៃសប្ប័ទ ព្រះយេស៊ូយាងទៅសោយព្រះស្ងោយនៅផ្ទះរបស់មេដឹកនាំ ខាងគណៈផា
រីស៊ីម្នាក់ [៧]ព្រះយេស៊ូសង្កេតឃើញភ្ញៀវៗ ចេះតែរើសកន្លែងកិត្តិយសអង្គុយ ព្រះអង្គក៏មានព្រះបន្ទូលជា
ប្រស្នាទៅគេថា៖ [៨]«បើមានគេអញ្ជើញអ្នកទៅជប់លៀងក្នុងពិធីមង្គលការណាមួយ សុំកុំទៅអង្គុយ
កន្លែងដែលគេបម្រុងទុក សម្រាប់ភ្ញៀវកិត្តិយស ក្រែងលោគេបានអញ្ជើញភ្ញៀវម្នាក់ទៀត មានឋានៈ
ខ្ពស់ជាងអ្នក ។ [៩]ប្រសិនបើម្ចាស់ផ្ទះបានអញ្ជើញអ្នកផង អញ្ជើញភ្ញៀវមានឋានៈខ្ពស់នោះផងគាត់មុខជា
សុំឲ្យអ្នកទុកកន្លែងកិត្តិយស ជូនអ្នកមានឋានៈខ្ពស់ជាមិនខាន ។ ពេលនោះ អ្នកនឹងត្រូវអាម៉ាស់មុខ
ហើយទៅអង្គុយកន្លែងអន់ជាងគេវិញ ។ [១០]ដូច្នេះ បើមានគេអញ្ជើញអ្នកចូរទៅអង្គុយកន្លែងអន់ជាង
គេសិន លុះដល់ម្ចាស់ផ្ទះពោលមកកាន់អ្នកថា "សំឡាញ់អើយ! សូមអ្នកមកអង្គុយនៅកន្លែងខាងមុខនេះ
វិញ" ពេលនោះអ្នកនឹងមានកិត្តិយសនៅចំពោះមុខភ្ញៀវទាំងអស់ ដែលអង្គុយរួមតុជាមួយអ្នកជាមិន
ខាន ។ [១១]អ្នកណាលើកតម្កើងខ្លួន អ្នកនោះនឹងត្រូវគេបន្ទាបចុះ ។ រីឯអ្នកដែលបន្ទាបខ្លួននឹងត្រូវគេលើក
តម្កើងវិញ» ។

[១២]បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អ្នក ដែលបានយាងព្រះអង្គមកសោយព្រះស្ងោយ
នោះថា៖ «កាលណាអ្នកអញ្ជើញភ្ញៀវមកជប់លៀង ទោះបីថ្ងៃត្រង់ក្តីល្ងាចក្តី កុំអញ្ជើញមិត្តភក្តិ បងប្អូន
ញាតិសន្តានរបស់អ្នក ឬអ្នកជិតខាង ដែលមានសម្បត្តិស្តុកស្តម្ភនោះឡើយ ដ្បិតអ្នកទាំងនោះអញ្ជើញ
អ្នកតបស្នងវិញបាន ។ [១៣]ផ្ទុយទៅវិញ ពេលណាអ្នកធ្វើពិធីជប់លៀង ត្រូវអញ្ជើញអ្នកក្រីក្រមនុស្ស
ពិការ ខ្វិន ខ្វាក់ ។ [១៤]ធ្វើដូច្នេះ អ្នកនឹងមានសុភមង្គលជាមិនខាន ដ្បិតអ្នកទាំងនោះពុំអាចតបស្នងអ្នក
បានឡើយ គឺព្រះជាម្ចាស់វិញទេដែលនឹងតបស្នងជូនអ្នក នៅពេលមនុស្សសុចរិតរស់ឡើងវិញ» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ២៣ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ តាម ទន ១១៩,១៣៥

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ឱព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមសម្តែងព្រះហឫទ័យមេត្តាមក
យើងខ្ញុំផង! សូមបង្រៀនយើងខ្ញុំឲ្យស្គាល់ក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះអង្គ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា** ១៥,២៥-៣៣

២៥មានមហាជនជាច្រើនធ្វើដំណើរ ជាមួយព្រះយេស៊ូ ។ ព្រះអង្គបែរព្រះភ័ក្ត្រទៅរកគេ ហើយមាន
ព្រះបន្ទូលថា៖ ២៦«បើអ្នកណាចង់មកតាមខ្ញុំ តែមិនស្រឡាញ់ខ្ញុំខ្លាំងជាងឪពុកម្តាយ ប្រពន្ធកូន បងប្អូន
ប្រុសស្រី និងជីវិតខ្លួនទេ អ្នកនោះពុំអាចធ្វើជាសាវ័ករបស់ខ្ញុំបានឡើយ ។ ២៧អ្នកណាមិនលីឈើឆ្កាងរបស់
ខ្លួន មកតាមខ្ញុំទេ អ្នកនោះក៏ពុំអាចធ្វើជាសាវ័ករបស់ខ្ញុំបានដែរ ។

២៨ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ចង់សង់ផ្ទះថ្មធំមួយ អ្នកនោះត្រូវអង្គុយគិតគូរមើល
ថ្លៃសង់ជាមុនសិនដើម្បីឲ្យដឹងថា តើខ្លួនមានប្រាក់ល្មមនឹងបង្ហើយសំណង់ ឬយ៉ាងណា ២៩ក្រែងលោចាក់
គ្រឹះហើយ តែមិនអាចបង្ហើយបានមនុស្សម្នាឃើញមុខជាសើចចំអកឲ្យមិនខាន ។ ៣០គេនឹងពោលថា
"មើលបុរសនេះសង់ផ្ទះ តែមិនអាចបង្ហើយបានទេ!" ។

៣១ម្យ៉ាងទៀត ប្រសិនបើមានស្តេចមួយអង្គចេញទៅធ្វើសឹកសង្គ្រាមតទល់ នឹងស្តេចមួយអង្គទៀត
ទ្រង់ត្រូវគង់គិតគូរជាមុនសិនថា បើទ្រង់មានទ័ពមួយម៉ឺននាក់តើទ្រង់អាចតទល់នឹងបច្ចាមិត្តដែលមាន
គ្នាពីរម៉ឺននាក់បាន ឬយ៉ាងណា ៣២បើឃើញថាមិនអាចតទល់បានទេ នោះទ្រង់នឹងចាត់រាជទូតឲ្យទៅសុំ
ចរចារកសន្តិភាព ក្នុងពេលដែលស្តេចមួយអង្គទៀតនៅឆ្ងាយនៅឡើយ ។

៣៣ដូច្នេះ ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា បើអ្នកណាមិនលះបង់អ្វីៗទាំងអស់ ដែលខ្លួនមានទេ អ្នកនោះមិន
អាចធ្វើជាសាវ័ករបស់ខ្ញុំបានឡើយ» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ២៤ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម ទន ៨៦,៥; លក ១៥,៤; ទន ៥០,១៤**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! បពិត្រព្រះអម្ចាស់! ព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា
និងលើកលែងទោសជង! ព្រះអង្គស្វែងរកចៀមដែលវង្វេងបាត់! សូមទ្រង់ប្រោសប្រទាន
ឲ្យយើងខ្ញុំមានអំណរ ដោយព្រះអង្គសង្គ្រោះយើងខ្ញុំ! **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **១៥,១-៣២ (ឬយ៉ាងខ្លី ១៥,១-១០)**

១មានអ្នកទារពន្ធ និងមនុស្សបាបទាំងអស់ នាំគ្នាចូលមកជិតព្រះយេស៊ូ ស្ដាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអ
ង្គ ។ ២ពួកខាងគណៈផារីស៊ី និងពួកធម្មាចារ្យ រអ៊ូរទាំថា៖ «មើល៍! អ្នកនេះរាក់ទាក់ នឹងមនុស្សបាប
ព្រមទាំងបរិភោគជាមួយគេផង!» ។ ៣ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេ ជាប្រស្នានេះថា៖ ៤«ក្នុង
ចំណោមអ្នករាល់គ្នា ឧបមាថា មានម្នាក់មានចៀមមួយរយក្បាលបើគាត់បាត់ចៀមមួយ គាត់មុខជាទុក
ចៀមកៅសិបប្រាំបួន ចោលនៅទីវាល ហើយទៅតាមរកចៀមដែលបាត់នោះ រហូតទាល់តែបានឃើញ
វិញ ។ ៥កាលរកឃើញហើយ គាត់ត្រេកអរណាស់ គាត់ក៏លើកចៀមដាក់លើក ៦ត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ហៅ
មិត្តភក្តិនិងអ្នកជិតខាងប្រាប់ថា “សូមជួយអរសប្បាយជាមួយខ្ញុំផង ដ្បិតចៀមរបស់ខ្ញុំដែលបាត់ទៅ
នោះ ឥឡូវនេះខ្ញុំរកឃើញវិញហើយ” ។ ៧ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ព្រះជាម្ចាស់នៅស្ថានបរមសុខ មាន
អំណរសប្បាយ ដោយមានមនុស្សបាបតែម្នាក់ កែប្រែចិត្តគំនិត ខ្លាំងជាង ព្រះអង្គសប្បាយនឹងមនុស្ស
សុចរិតកៅសិបប្រាំបួននាក់ ដែលមិនត្រូវការកែប្រែចិត្តគំនិត» ។

៨«ម្យ៉ាងទៀត ឧបមាថា ស្ត្រីម្នាក់មានប្រាក់ដប់ដួង ហើយបាត់មួយដួងគាត់មុខជាអុជចង្កៀងបោស
ផ្ទះ រកប្រាក់នោះគ្រប់កៀនកោះរហូតទាល់តែបានឃើញវិញ ។ ៩លុះរកឃើញហើយ គាត់ក៏ហៅមិត្ត
ភក្តិ និងអ្នកជិតខាងប្រាប់ថា “សូមជួយអរសប្បាយជាមួយខ្ញុំផង ដ្បិតប្រាក់ដួង ដែលខ្ញុំបាត់នោះ
ឥឡូវនេះ ខ្ញុំរកឃើញវិញហើយ” ។ ១០ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ទេវទូតរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងមានអំណរ
សប្បាយជាខ្លាំង ដោយមានមនុស្សបាបតែម្នាក់កែប្រែចិត្តគំនិត» ។

១១ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៀតថា៖ «មានបុរសមួយរូបមានកូនប្រុសពីរនាក់ ។ ១២កូនពៅនិយាយ
ទៅឪពុកថា “លោកឪពុក! សូមចែកកេរមត៌កឲ្យកូនមក” ។ ឪពុកក៏ចែកមត៌កឲ្យកូន ។ ១៣ប៉ុន្មានថ្ងៃ
ក្រោយមក កូនពៅប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិ រួចចាកចេញទៅស្រុកឆ្ងាយ ។ នៅស្រុកនោះកូនពៅបានខ្ជះ
ខ្ជាយ បង្ហិនទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួនអស់ទៅ ។ ១៤ពេលចាយវាយទ្រព្យសម្បត្តិអស់ហើយ ជួនជាកើតទុរ្ភិក្ស
យ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងស្រុក កូនពៅនោះចាប់ផ្ដើមខ្វះខាត ។ ១៥គាត់ក៏ទៅស៊ីឈ្នួលអ្នកស្រុកម្នាក់ គេប្រើគាត់

ឲ្យមើលជ្រូកតាមស្រែចំការ ។ ១៦គាត់ចង់ចម្អែតក្រពះនឹងចំណី ដែលគេដាក់ឲ្យជ្រូកស៊ីនោះណាស់ តែ
គ្មានអ្នកណាឲ្យបរិភោគឡើយ ។ ១៧ពេលនោះកូនពៅភ្ញាក់ខ្លួន ហើយរិះគិតក្នុងចិត្តថា “អ្នកបម្រើរបស់
ឪពុកអញសុទ្ធតែមានម្ហូបអាហារបរិភោគហូរហៀរទាំងអស់គ្នា រីឯនៅទីនេះវិញ អញសឹងតែដាច់ពោះ
ស្លាប់ ។ ១៨អញត្រូវតែវិលត្រឡប់ទៅរកឪពុកអញវិញ ហើយជម្រាបគាត់ថា លោកឪពុកកូនបាន
ប្រព្រឹត្តអំពើបាប ខុសនឹងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ កូនក៏បានប្រព្រឹត្តអំពើបាបខុសនឹងលោកឪពុក
ដែរ ។ ១៩មិនគួរឲ្យលោកឪពុករាប់ខ្ញុំនេះជាកូនទៀតទេ សូមលោកឪពុកចាត់ទុកកូនជាអ្នកបម្រើចុះ” ។
២០លុះគិតដូច្នោះហើយ កូនពៅក៏វិលត្រឡប់ទៅរកឪពុកវិញ ។ កាលឪពុកឃើញកូនពីចម្ងាយ គាត់មាន
ចិត្តអាណិតអាសូរក្រៃលែង ក៏រត់ទៅទទួលកូន ហើយឱបថើបទៀតផង ។ ២១កូនពៅជម្រាបឪពុកថា៖
“លោកឪពុក កូនបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបខុសនឹងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ កូនក៏បានប្រព្រឹត្តអំពើបាប
ខុសនឹងលោកឪពុកដែរ មិនគួរឲ្យលោកឪពុករាប់ខ្ញុំនេះ ជាកូនទៀតទេ” ។ ២២ឪពុកប្រាប់ពួកអ្នកបម្រើ
ថា “ចូរទៅយកសម្លៀកបំពាក់ល្អៗបំផុត មកពាក់ឲ្យកូនខ្ញុំជាប្រញាប់ហើយយកចិញ្ចៀន និងស្បែក
ជើងមកពាក់ឲ្យផង ។ ២៣ចូរយកកូនគោដែលយើងបានបំប៉នទុក មកកាប់ជប់លៀងឲ្យសប្បាយចុះ
២៤ដ្បិតកូនខ្ញុំនេះបានស្លាប់ទៅហើយ តែឥឡូវរស់ឡើងវិញ វាវង្វេងបាត់តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំរកឃើញវិញ
ហើយ” ។ គេនាំគ្នាជប់លៀងយ៉ាងសប្បាយ ។

២៥ពេលនោះ កូនច្បងនៅឯចំការ ។ កាលគាត់ត្រឡប់មកជិតដល់ផ្ទះវិញ ឮសូរតូរ្យតន្ត្រី និង
ចម្រៀងរបាំ ២៦គាត់ហៅអ្នកបម្រើម្នាក់មកសួរថាមានការអ្វីកើតឡើង ។ ២៧អ្នកបម្រើឆ្លើយថា “ប្អូន
លោកត្រឡប់មកវិញហើយ ។ ឪពុករបស់លោកឲ្យគេកាប់កូនគោដែលយើងបំប៉ននោះ ព្រោះកូនពៅ
របស់លោកបានត្រឡប់មកវិញ ដោយសុខសាន្ត” ។ ២៨កូនច្បងខឹងណាស់ មិនព្រមចូលផ្ទះទេឪពុកចេញ
មកអង្វរឲ្យចូល ។ ២៩កូនច្បងនិយាយទៅឪពុកថា “ខ្ញុំបាននៅបម្រើលោកជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ ខ្ញុំមិន
ដែលធ្វើខុសនឹងបង្គាប់របស់លោកត្រង់ណាឡើយ តែលោកមិនដែលឲ្យកូនពពែ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំកាប់ជប់
លៀងជាមួយមិត្តភក្តិទាល់តែសោះ សូម្បីតែមួយក៏មិនដែលផង ។ ៣០ពេលកូនលោកត្រឡប់មកវិញ
លោកបានកាប់កូនគោបំប៉នទទួលវា មើល៍វានេះ បានបំផ្លាញទ្រព្យសម្បត្តិលោកទាំងអស់ ជាមួយស្រី
ញី” ។ ៣១ឪពុកនិយាយទៅកូនថា “កូនអើយ ឯងនៅជាមួយឪពុកជានិច្ចរហូតណាកូន អ្វីៗទាំងអស់
ដែលជារបស់ឪពុក ក៏ជារបស់កូនដែរ ។ ៣២យើងត្រូវតែសប្បាយរីករាយ ដ្បិតប្អូនរបស់ឯងដែលបាន
ស្លាប់ទៅនោះ ឥឡូវនេះរស់ឡើងវិញហើយ ។ វាបានវង្វេងបាត់ តែឥឡូវនេះ យើងរកឃើញវិញ
ហើយ”» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ២៥ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្តមានសម្បត្តិដ៏ច្រើន ទ្រង់បានដាក់ខ្លួនមក
ជាអ្នកក្រ ដើម្បីឲ្យបងប្អូនបានទៅជាអ្នកមាន ដោយភាពក្រីក្ររបស់ព្រះអង្គ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា** ១៦,១-១៣ (ឬយ៉ាងខ្លី ១៦,១០-១៣)

១ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់សាវ័កថា៖ «មានសេដ្ឋីមួយរូបបានប្រគល់មុខងារឲ្យអ្នកបម្រើ
ម្នាក់ មើលខុសត្រូវលើទ្រព្យសម្បត្តិរបស់លោក ។ មានគេមកជម្រាបលោកថា អ្នកនោះបានចាយវាយ
ទ្រព្យសម្បត្តិលោកយ៉ាងខ្ជះខ្ជាយ ។ ២សេដ្ឋីក៏ហៅអ្នកមើលខុសត្រូវមកប្រាប់ថា “ចូរគិតបញ្ជីយកមក
ឲ្យខ្ញុំ អ្នកមិនអាចមើលខុសត្រូវលើទ្រព្យសម្បត្តិខ្ញុំតទៅទៀតបានឡើយ ព្រោះសេចក្តីដែលខ្ញុំបានឮគេ
និយាយអំពីអ្នក មិនល្អសោះ” ។ ៣អ្នកបម្រើនោះរិះគិតក្នុងចិត្តថា “ចៅហ្វាយលែងឲ្យអញទទួលខុស
ត្រូវ លើទ្រព្យសម្បត្តិលោកទៀតហើយ ។តើអញគិតទៅធ្វើការអ្វីវិញហ្ន៎? អញគ្មានកម្លាំងនឹងកាប់
គាស់ដីទេ បើដើរសុំទានខ្មាសគេ ។ ៤អ៊ុំ! នឹកឃើញហើយ គួរធ្វើយ៉ាងនេះ ដើម្បីអ្នកស្រុកទទួលអញឲ្យ
ស្នាក់នៅផ្ទះគេ នៅពេលអញឈប់កាន់កាប់ការងារនេះ” ។ ៥គាត់ក៏ហៅកូនបំណុលរបស់ចៅហ្វាយឲ្យ
ចូលមក ម្នាក់ម្តងៗ គាត់សួរអ្នកទីមួយថា “តើអ្នកជំពាក់ចៅហ្វាយខ្ញុំប៉ុន្មាន?” ។ ៦កូនបំណុលនោះ
ឆ្លើយថា “ប្រេងមួយរយប៉ោត” ។ អ្នកបម្រើប្រាប់ថា “នេះន៍! យកបញ្ជីរបស់អ្នក ហើយអង្គុយចុះ
សរសេរយ៉ាងប្រញាប់ ដាក់ថាជំពាក់ហាសិបប៉ោត” ។ ៧បន្ទាប់មក គាត់សួរម្នាក់ទៀតថា “តើអ្នក
ជំពាក់ចៅហ្វាយខ្ញុំប៉ុន្មានដែរ?” ។ កូនបំណុលនោះឆ្លើយថា “ស្រូវប្រាំរយថាំង” ។ អ្នកបម្រើប្រាប់ថា
“ន៍! យកបញ្ជីរបស់អ្នក ហើយសរសេរដាក់ថា ជំពាក់បួនរយថាំង” ។ ៨ម្ចាស់ក៏សរសើរអ្នកបម្រើ
ដែលប៉ិនប្រសប់បោកបញ្ឆោត ។ មនុស្សក្នុងលោកនេះ តែងតែប៉ិនប្រសប់រកស៊ីជាមួយគ្នា ជាងអស់អ្នក
ដែលស្គាល់ពន្លឺរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅទៀត ។ ៩ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ចូរយកទ្រព្យសម្បត្តិលោកីយ៍
ដែលបញ្ឆោតចិត្តនេះ ទៅធ្វើទានដើម្បីឲ្យមានមិត្តភក្តិច្រើន ។ ពេលណាទ្រព្យនេះរលាយសូន្យទៅ មិត្ត
ភក្តិទាំងនោះនឹងទទួលអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះជាម្ចាស់» ។

ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «១០អ្នកណាស្មោះត្រង់ក្នុងកិច្ចការដ៏តូច អ្នកនោះក៏ស្មោះត្រង់ក្នុង
កិច្ចការធំដុំដែរ ។ អ្នកណាបោកបញ្ឆោតក្នុងកិច្ចការដ៏តូច អ្នកនោះក៏តែងបោកបញ្ឆោតក្នុងកិច្ចការធំដុំ

ដែរ ។ ១១ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមិនស្មោះត្រង់ ក្នុងរបៀបប្រើប្រាស់ទ្រព្យសម្បត្តិលោកីយ៍ដែលបញ្ឆោត
ចិត្តនេះទេព្រះជាម្ចាស់ក៏ពុំអាចប្រគល់ទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ពិតប្រាកដ មកអ្នករាល់គ្នាបានដែរ ។ ១២ប្រសិនបើ
អ្នករាល់គ្នាមិនស្មោះត្រង់ នឹងទ្រព្យសម្បត្តិអ្នកដទៃផង ធ្វើម្ដេចឲ្យព្រះជាម្ចាស់ប្រទានទ្រព្យសម្បត្តិដែល
ព្រះអង្គបម្រុងទុកសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា មកអ្នករាល់គ្នាបាន! ១៣គ្មានអ្នកណាអាចបម្រើម្ចាស់ពីរនាក់បានទេ
ព្រោះអ្នកនោះនឹងស្អប់ម្នាក់ ស្រឡាញ់ម្នាក់ស្មោះត្រង់នឹងម្នាក់ មើលងាយម្នាក់ទៀតពុំខាន ។ អ្នករាល់គ្នា
ពុំអាចគោរពបម្រើព្រះជាម្ចាស់ផង គោរពបម្រើទ្រព្យសម្បត្តិលោកីយ៍ផងបានឡើយ» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ២៦ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **២ ករ ៨,៩**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្តមានសម្បត្តិដ៏ច្រើន ទ្រង់បានដាក់ខ្លួនមក
ជាអ្នកក្រ ដើម្បីឲ្យបងប្អូនបានទៅជាអ្នកមាន ដោយភាពក្រីក្ររបស់ព្រះអង្គ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **១៦,១៩-៣១**

ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលជាពាក្យប្រស្នាថា៖ ១៩«មានបុរសម្នាក់ជាអ្នកមាន គាត់ប្រើសុទ្ធតែសម្លៀក
បំពាក់ល្អៗ ធ្វើពីក្រណាត់សំពត់ថ្លៃៗ ។ គាត់រស់នៅដោយសប្បាយ មានម្ហូបអាហារឆ្ងាញ់ៗបរិបូណ៌រាល់
ថ្ងៃ ។ ២០មានបុរសម្នាក់ទៀត ជាអ្នកក្រ ឈ្មោះឡាសារ គាត់កើតដំបៅពេញខ្លួន ហើយតែងដេកនៅ
មាត់ទ្វាររបងផ្ទះអ្នកមាននោះ ។ ២១អ្នកឡាសារចង់បរិភោគកំទេចម្ហូបអាហារ ដែលជ្រុះពីតុអ្នកមាន
នោះណាស់ ហើយក៏មានឆ្កែមកលិទ្ធដំបៅគាត់ទៀតផង ។ ២២ថ្ងៃមួយអ្នកក្រនោះស្លាប់ទៅ ពួកទេវទូត
នាំគាត់យកទៅដាក់ក្បែរលោកអប្រាហាំនៅស្ថានបរមសុខ ។ រីឯអ្នកមានក៏ស្លាប់ដែរ គេយកសពគាត់
ទៅបញ្ចុះក្នុងផ្នូរ ។ ២៣នៅស្ថានមនុស្សស្លាប់ អ្នកមាននោះរងទុក្ខទារុណកម្មយ៉ាងខ្លាំង គាត់ងើបមុខទៅ
លើ ឃើញលោកអប្រាហាំពីចម្ងាយ ហើយឃើញអ្នកឡាសារនៅក្បែរលោកដែរ ។ ២៤គាត់ស្រែកអង្វរ
លោកអប្រាហាំថា "លោកឪពុកអើយ! សូមអាណិតមេត្តាខ្ញុំផង ។សូមលោកឪពុកប្រាប់ឡាសារឲ្យយក
ម្រាមដៃ ជ្រលក់ទឹកបន្តក់លើអណ្ដាតខ្ញុំបន្តិចព្រោះនៅក្នុងភ្លើងនេះ ខ្ញុំឈឺចុកចាប់ណាស់" ។ ២៥លោកអ
ប្រាហាំមានប្រសាសន៍ថា "កូនអើយ! ចូរនឹកចាំថា កាលកូនមានជីវិតនៅឡើយ កូនស្គាល់តែសប្បាយ រី
ឯឡាសារវិញ គ្មានស្គាល់តែទុក្ខ ។ ឥឡូវនេះ ឡាសារបានសុខក្សេមក្សាន្តហើយ តែកូនវិញកូនត្រូវឈឺចុក
ចាប់ ។ ២៦ម្យ៉ាងទៀត មានលំហមួយយ៉ាងធំខណ្ឌយើងពីអ្នករាល់គ្នាទោះបីអ្នកណាចង់ឆ្លងពីស្ថាននេះទៅ
រកអ្នករាល់គ្នា ក៏ឆ្លងមិនបានឡើយ ទោះបីមានអ្នកណាចង់ឆ្លងពីអ្នករាល់គ្នាមករកយើង ក៏ឆ្លងមិនបាន
ដែរ" ។ ២៧អ្នកមាននោះអង្វរថា "លោកឪពុកអើយ! សូមលោកឪពុកមេត្តាចាត់ឡាសារ ឲ្យទៅផ្ទះ
ឪពុកខ្ញុំផង ២៨ខ្ញុំមានបងប្អូនប្រាំនាក់ ។ សូមឲ្យឡាសារទៅប្រាប់គេឲ្យដឹងខ្លួន កុំឲ្យគេមកកន្លែងរងទុក្ខ
ទារុណកម្មនេះ" ។ ២៩លោកអប្រាហាំឆ្លើយថា "បងប្អូនរបស់កូន បានឮពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់លោក
ម៉ូសេ និងពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ពួកព្យាការីហើយ ឲ្យគេធ្វើតាមពាក្យលោកទាំងនោះចុះ" ។ ៣០អ្នក
មានតបទៅលោកអប្រាហាំថា "ទេ! លោកឪពុកទាល់តែមានអ្នកណាម្នាក់ ពីចំណោមមនុស្សស្លាប់ទៅ

ប្រាប់គេ ទើបគេកែប្រែចិត្តគំនិត” ។ [៣១]ប៉ុន្តែលោកអប្រាហាំឆ្លើយតបវិញថា “ប្រសិន បើគេមិនធ្វើតាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់លោកម៉ូសេ និងពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្យាការីទេ ទោះបីមាននមនុស្សស្លាប់បានរស់ឡើងវិញ ទៅប្រាប់គេក៏ដោយក៏គេមិនព្រមជឿដែរ” » ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ២៧ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម ១ សល ១,២៣**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសយើងឲ្យកើតជាថ្មី ដោយពូជ
មិនចេះរលួយ គឺដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ។
ព្រះបន្ទូលនេះផ្ដល់ជីវិត ហើយនៅស្ថិតស្ថេរជាដរាប ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **១៧,៥-១០**

[៥]ក្រុមគ្រីស្តទូតទូលព្រះអម្ចាស់ថា៖ «សូមព្រះអង្គប្រទានជំនឿមកយើងខ្ញុំថែមទៀត» ។ [៦]ព្រះ
អម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលឆ្លើយថា៖ «ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមានជំនឿប៉ុនគ្រាប់ពូជមួយដ៏ល្អិត ហើយបើអ្នក
រាល់គ្នានិយាយ ទៅកាន់ដើមឈើនេះថា “ចូររំលើងឫសឯង ទៅដុះក្នុងសមុទ្រទៅ!” វាមុខជាស្ដាប់
បង្គាប់អ្នករាល់គ្នាមិនខាន» ។ [៧]ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ឧបមាថានរណាម្នាក់មានអ្នកបម្រើ ទៅភ្ជួរស្រែ
ឬឃ្វាលហ្វូងសត្វ ។ពេលអ្នកបម្រើនោះ វិលត្រឡប់មកពីស្រែវិញ ម្ចាស់មិនដែលនិយាយថា “សូម
អញ្ជើញមកពិសាបាយ” ទេ ។ [៨]ផ្ទុយទៅវិញ ម្ចាស់តែងតែនិយាយទៅកាន់អ្នកបម្រើថា “ចូររៀបចំ
បាយទឹកឲ្យខ្ញុំ រួចទៅផ្លាស់ខោអាវមកបម្រើខ្ញុំ ចាំខ្ញុំបរិភោគរួច សឹមអ្នកបរិភោគតាមក្រោយ” ។ [៩]ម្ចាស់
មិនដែលអរគុណអ្នកបម្រើ ដែលបានធ្វើតាមបង្គាប់ខ្លួននោះឡើយ ។ [១០]រីឯអ្នករាល់គ្នាវិញ ក៏ដូច្នោះដែរ
កាលណាអ្នករាល់គ្នាបានបំពេញតាមព្រះបញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់សព្វគ្រប់ហើយ ចូរពោលថា “យើងខ្ញុំ
គ្រាន់តែជាអ្នកបម្រើធម្មតាប៉ុណ្ណោះ គឺយើងខ្ញុំគ្រាន់តែបានបំពេញកិច្ចការដែលយើងខ្ញុំត្រូវធ្វើប៉ុណ្ណោះ” »
 ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ២៨ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **ទន ១០៧,៨**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! សូមអរព្រះគុណព្រះអម្ចាស់ ព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យ
មេត្តាករុណា! ។ សូមអរព្រះគុណព្រះអង្គ ដែលបានប្រព្រឹត្តស្នាព្រះហស្ដដ៏អស្ចារ្យ
សម្រាប់មនុស្សលោក ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **១៧,១១-១៩**

[១១]ព្រះយេស៊ូកំពុងយាងឆ្ពោះទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ព្រះអង្គយាងកាត់តាមស្រុកសាម៉ារី និងស្រុក
កាលីឡេ ។ [១២]ពេលព្រះអង្គយាងចូលក្នុងភូមិមួយ មានមនុស្សឃ្លង់ដប់នាក់មករកព្រះអង្គ ។ គេឈរពី
ចម្ងាយ [១៣]ស្រែកឡើងថា៖ «លោកគ្រូយេស៊ូអើយ! សូមអាណិតមេត្តាយើងខ្ញុំផង» ។ [១៤]ព្រះយេស៊ូទត
មើលគេ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅបង្ហាញខ្លួន ឲ្យពួកបូជាចារ្យឃើញចុះ» ។ ពេល
អ្នកទាំងនោះចេញដំណើរទៅ គេក៏បានជាស្អាតបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នា ។ [១៥]ពេលឃើញខ្លួនបានជាសះ
ស្បើយដូច្នេះ មានម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងនោះត្រឡប់មកវិញ ទាំងលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ
ជាម្ចាស់ ដោយបន្លឺសំឡេងខ្លាំងៗផង ។ [១៦]គាត់ក្រាបទៀបព្រះបាទាព្រះយេស៊ូ ឱនក្បាលដល់ដី ហើយ
អរព្រះគុណព្រះអង្គ ។ អ្នកនោះជាអ្នកស្រុកសាម៉ារី ។ [១៧]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «តើទាំងដប់
នាក់មិនបានជាស្អាតបរិសុទ្ធគ្រប់ៗ គ្នាទេឬ ចុះប្រាំបួននាក់ទៀតនៅឯណា? [១៨]មានតែជនបរទេសម្នាក់
វិលត្រឡប់មកវិញ ដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់!» ។ [១៩]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅ
គាត់ទៀតថា៖ «ចូរក្រោកឡើងអញ្ជើញទៅចុះ ជំនឿរបស់អ្នកបានសង្គ្រោះអ្នកហើយ» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ២៩ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **ទន ១៤៥,១៧.១៩**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ព្រះអម្ចាស់ធ្វើគ្រប់កិច្ចការដោយព្រះហឫទ័យសុចរិត ។
ព្រះអង្គទ្រង់ព្រះសណ្ដាប់ឮសម្រែករបស់អ្នកអង្វរព្រះអង្គ ហើយសង្គ្រោះគេ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **១៨,១-៨**

[១]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលជាប្រស្នា ពន្យល់សាវ័កឲ្យដឹងថា ត្រូវតែអធិស្ឋានជានិច្ច មិនត្រូវរសាយ
ចិត្តឡើយ៖ [២]«នៅក្នុងក្រុងមួយ មានចៅក្រមម្នាក់ ជាមនុស្សមិនកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ ហើយមិនកោត
ក្រែងនរណាឡើយ ។ [៣]មានស្ត្រីមេម៉ាយម្នាក់នៅក្នុងក្រុងនោះដែរ គាត់តែងមកអង្វរចៅក្រមថា “សូម
លោករកយុត្តិធម៌ឲ្យនាងខ្ញុំផង” ។ [៤]ប៉ុន្តែ ចៅក្រមមិនព្រមកាត់ក្តីឲ្យភ្លាមៗទេ លោកចេះតែពន្យារពេល
យ៉ាងយូរ ។ ក្រោយមកលោកនឹកក្នុងចិត្តថា “ទោះបីអញមិនកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ មិនកោតក្រែង
នរណាក៏ដោយ [៥]ក៏អញត្រូវតែកាត់ក្តីឲ្យស្ត្រីមេម៉ាយនេះដែរ ព្រោះគាត់ចេះតែមករំអុកអញគ្រប់ពេលវេ
លា ។ បើអញមិនកាត់ក្តីឲ្យគាត់ទេ មុខជាគាត់មករំខានអញមិនចេះចប់ មិនចេះហើយ”» ។

[៦]ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលបន្ថែមទៀតថា៖ «ចូរពិចារណាពាក្យរបស់ចៅក្រមដ៏អាក្រក់នេះចុះ ។
[៧]ចំណង់បើព្រះជាម្ចាស់វិញ ព្រះអង្គរឹតតែរកយុត្តិធម៌ឲ្យអស់អ្នក ដែលព្រះអង្គបានជ្រើសរើស ហើយ
ដែលអង្វរព្រះអង្គទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ព្រះអង្គគ្រាន់តែបង្អង់បន្តិចប៉ុណ្ណោះ ។ [៨]ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ព្រះ
អង្គនឹងរកយុត្តិធម៌ឲ្យគេក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី ។ ប៉ុន្តែ ពេលបុត្រមនុស្សមកដល់ តើលោកឃើញមនុស្សមាន
ជំនឿនៅលើផែនដីនេះឬទេ?» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៣០ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ តាម ១ សម ១៦,៧

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ព្រះអម្ចាស់មិនទតមើលសំបកក្រៅដូចមនុស្សលោកទេ
គឺព្រះអង្គឈ្វេងយល់ចិត្តគំនិតវិញ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា ១៨,៩-១៤

[៩]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលជាប្រស្នា ទៅកាន់អ្នកខ្លះដែលនឹកស្មានថា ខ្លួនជាមនុស្សសុចរិត ហើយបែរ
ជាមើលងាយអ្នកដទៃ ។ [១០]ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «មានបុរសពីរនាក់ឡើងទៅអធិស្ឋានក្នុងព្រះ
វិហារ ។ ម្នាក់ខាងគណៈផារីស៊ី ម្នាក់ទៀតជាអ្នកទារពន្ធ ។ [១១]បុរសខាងគណៈផារីស៊ីឈរអធិស្ឋានក្នុង
ចិត្តថា "បពិត្រព្រះជាម្ចាស់ ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណព្រះអង្គ ព្រោះទូលបង្គំមិនដូចជនឯទៀតៗទេ អ្នក
ទាំងនោះសុទ្ធតែជាចោរ ជាមនុស្សទុច្ចរិត ជាមនុស្សប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ ហើយទូលបង្គំក៏មិនដូចអ្នក
ទារពន្ធនេះដែរ [១២]ទូលបង្គំតមអាហារពីរដងក្នុងមួយអាទិត្យ ហើយទូលបង្គំថ្វាយរបស់អ្វីៗទាំងអស់
ដែលទូលបង្គំរកបាន មួយភាគដប់ដល់ព្រះអង្គ" ។ [១៣]រីឯអ្នកទារពន្ធ គាត់ឈរនៅពីចម្ងាយមិនទាំងហ៊ាន
ងើបមុខផង ។ គាត់គក់ទ្រូងទូលថា "ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ! សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំជាមនុស្សបាប
ផង" ។ [១៤]ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ព្រះជាម្ចាស់ប្រោសអ្នកទារពន្ធនេះឲ្យបានសុចរិត ហើយគាត់ត្រឡប់
ទៅផ្ទះវិញ រីឯបុរសខាងគណៈផារីស៊ីមិនបានសុចរិតទេ ។ អ្នកណាលើកតម្កើងខ្លួន អ្នកនោះនឹងត្រូវគេ
បន្ទាបចុះ រីឯអ្នកដែលបន្ទាបខ្លួននឹងត្រូវគេលើកតម្កើងវិញ» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៣១ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ យហ ៣,១៦

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់មនុស្សលោកខ្លាំងណាស់ ហេតុនេះហើយ បានជាព្រះអង្គប្រទានព្រះបុត្រាតែមួយរបស់ព្រះអង្គមក ។ អស់អ្នកដែលជឿលើព្រះបុត្រា មានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ **សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា** ១៩,១-១០

[១]ព្រះយេស៊ូយាងកាត់ក្រុងយេរីខូ ។ [២]មានបុរសម្នាក់ឈ្មោះសាខេជាមេលើអ្នកទារពន្ធ ហើយមាន
ទ្រព្យសម្បត្តិយ៉ាងច្រើន ។ [៣]គាត់ចង់ឃើញព្រះយេស៊ូ មានភិនភាគយ៉ាងណា ប៉ុន្តែដោយមានមនុស្ស
ច្រើនពេក ហើយដោយគាត់មានមាឌតូចទៀតផងនោះ គាត់មើលព្រះអង្គមិនឃើញទេ ។ [៤] គាត់រត់ទៅ
ខាងមុខ ឡើងដើមឈើមួយដើម ចាំមើលព្រះយេស៊ូ ព្រោះព្រះអង្គត្រូវយាងកាត់តាមនោះ ។ [៥]កាលព្រះ
យេស៊ូយាងមកដល់ ព្រះអង្គងើបព្រះភ័ក្ត្រឡើង ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «លោកសាខេអើយ!
សូមអញ្ជើញចុះមកជាប្រញាប់ ដ្បិតថ្ងៃនេះខ្ញុំត្រូវស្នាក់នៅផ្ទះលោក» ។ [៦]លោកសាខេក៏ចុះមកជា
ប្រញាប់ ហើយទទួលព្រះយេស៊ូដោយអំណរ ។ [៧]កាលមនុស្សទាំងអស់ឃើញដូច្នោះ គេរអ៊ូរទាំថា៖
«មើល៍! លោកនេះទៅស្នាក់នៅផ្ទះមនុស្សបាប!» ។ [៨]លោកសាខេក្រោកឈរឡើង ទូលព្រះអម្ចាស់ថា៖
«បពិត្រព្រះអម្ចាស់! ទូលបង្គំនឹងចែកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ទូលបង្គំ ចំនួនពាក់កណ្ដាលដល់មនុស្សក្រីក្រ ។
ហើយប្រសិនបើទូលបង្គំទារពន្ធពីអ្នកណាហួសកំរិត ទូលបង្គំនឹងសងអ្នកនោះវិញមួយជាបួន» ។ [៩]ព្រះ
យេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ថ្ងៃនេះការសង្គ្រោះបានមកដល់ផ្ទះនេះហើយត ដ្បិតបុរសនេះជា
ពូជពង្សរបស់លោកអប្រាហាំដែរ ។ [១០]បុត្រមនុស្សបានមក ដើម្បីស្វែងរក និង សង្គ្រោះមនុស្សដែល
វិនាសបាត់បង់» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៣២ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម វវ ១,៥-៦**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! បពិត្រព្រះយេស៊ូគ្រីស្ត ព្រះអង្គមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
មុនគេបង្អស់ ។ សូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿង និងព្រះចេស្ដារបស់ព្រះអង្គ អស់កល្បជាអង្វែង
តរៀងទៅ! ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **២០,២៧-៣៨**

[២៧]មានអ្នកខាងគណៈសាឌូស៊ីខ្លះ ចូលមកគាល់ព្រះយេស៊ូ ។ ពួកសាឌូស៊ីមិនជឿថា មនុស្សស្លាប់នឹង
ទទួលជីវិតដ៏រុងរឿងទេ ។ គេទូលសួរព្រះយេស៊ូថា៖ [២៨]«លោកគ្រូ! លោកម៉ូសេបានចែងច្បាប់ទុកឲ្យ
យើងថា បើបុរសណាមានប្រពន្ធ ហើយស្លាប់ទៅ តែគ្មានកូនសោះ ត្រូវឲ្យប្អូនប្រុសរបស់បុរសនោះរៀប
ការនឹងបងថ្លៃ ដើម្បីបន្តពូជឲ្យបងប្រុសរបស់ខ្លួន ។ [២៩]ឧបមាថា មានបងប្អូនប្រុសៗប្រាំពីរនាក់ បុរស
បងបង្អស់បានរៀបការ ហើយស្លាប់ទៅតែគ្មានកូនសោះ ។ [៣០]ប្អូនបន្ទាប់ រួចប្អូនទីបីក៏រៀបការនឹងបងថ្លៃ
មេម៉ាយនោះ ហើយស្លាប់ទៅទាំងឥតមានកូន ។ [៣១]បន្ទាប់មក បងប្អូនទាំងប្រាំពីរនាក់បានរៀបការនឹង
ស្ត្រីនោះ ហើយគ្រប់គ្នាបានស្លាប់ទៅតែគ្មានកូនទេ ។ [៣២]នៅទីបំផុតស្ត្រីក៏ស្លាប់ទៅដែរ ។ [៣៣]លុះដល់ពេល
មនុស្សទទួលជីវិតដ៏រុងរឿង តើនាងនោះបានទៅជាប្រពន្ធនរណា បើបងប្អូនទាំងប្រាំពីរនាក់ សុទ្ធតែបាន
យកនាង ធ្វើជាប្រពន្ធគ្រប់គ្នាដូច្នេះ?» [៣៤]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «មនុស្សក្នុងលោកនេះ
តែងយកគ្នាជាប្ដីប្រពន្ធ [៣៥]ប៉ុន្តែ អស់អ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យប្រោសឲ្យទទួលជីវិតដ៏
រុងរឿង នៅលោកខាងមុខ គេមិនរៀបការប្ដីប្រពន្ធទៀតឡើយ ។ [៣៦]អ្នកទាំងនោះលែងស្លាប់ទៀត
ហើយ គឺគេបានដូចទេវទូត ។ គេជាបុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដ្បិតគេទទួលជីវិតដ៏រុងរឿង ។
[៣៧]លោកម៉ូសេបានចែងទុកយ៉ាងច្បាស់ថា មនុស្សស្លាប់នឹងទទួលជីវិតដ៏រុងរឿង នៅត្រង់អត្ថបទស្ដីអំពី
គុម្ពបន្លា គឺលោកហៅព្រះអម្ចាស់ថាជា ព្រះរបស់លោកអប្រាហាំ ជាព្រះរបស់លោកអ៊ីសាក និងជាព្រះ
របស់លោកយ៉ាកុប ។ [៣៨]ព្រះជាម្ចាស់មិនមែនជាព្រះរបស់មនុស្សស្លាប់ទេ គឺជាព្រះរបស់មនុស្សដែលមាន
ជីវិត ។ ចំពោះព្រះអង្គមនុស្សទាំងអស់សុទ្ធតែនៅរស់» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៣៣ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ លក ២១,២៨

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! ចូរអ្នករាល់គ្នាងើបមើលទៅលើ ពីព្រោះ
ព្រះជាម្ចាស់ជិតរំដោះអ្នករាល់គ្នាហើ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា ២១,៥-១៩

[៥]សាវ័កខ្លះកំពុងនិយាយសរសើរលំអរបស់ព្រះវិហារ ដែលគាត់តែងឡើងដោយថ្មយ៉ាងល្អប្រណីត
និងមានតាំងវត្ថុផ្សេងៗ ដែលគេយកមកថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ ។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ [៦]«នៅ
ពេលខាងមុខ អ្វីៗ ដែលអ្នករាល់គ្នាឃើញនៅពេលនេះនឹងត្រូវរលំបាក់បែកអស់ជាមិនខាន លែងមានថ្ម
ត្រួតពីលើថ្មទៀតហើយ» ។

[៧]គេទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «ព្រះគ្រូអើយ! ហេតុការណ៍ទាំងនោះនឹងកើតមាននៅពេលណា? តើ
មានទីសម្គាល់អ្វីឲ្យយើងដឹងថា ព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនោះជិតមកដល់?» ។ [៨]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយ
ថា៖ «ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន កុំបណ្ដោយនរណាបញ្ឆោតអ្នករាល់គ្នាឲ្យវង្វេងបានឡើយ ដ្បិតនឹងមានមនុស្សជា
ច្រើន យកឈ្មោះខ្ញុំមកប្រើដោយពោលថា "ខ្ញុំនេះហើយជាព្រះគ្រីស្ត" ឬថា "ពេលកំណត់មកដល់
ហើយ" កុំតាមអ្នកទាំងនោះឲ្យសោះ ។ [៩]កាលណាអ្នករាល់គ្នាឮគេនិយាយអំពីសង្គ្រាម ឬអំពីការបះបោរ
មិនត្រូវភ័យតក់ស្លុតឡើយ ដ្បិតហេតុការណ៍ទាំងនេះ ត្រូវតែកើតឡើងជាមុន ប៉ុន្តែ មិនទាន់ដល់អវសាន
កាលនៃពិភពលោកភ្លាមៗទេ» ។ [១០]ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថែមទៀតថា៖ «ប្រជាជាតិមួយនឹងធ្វើ
សង្គ្រាមតទល់នឹងប្រជាជាតិមួយទៀត ប្រទេសមួយតទល់នឹងប្រទេសមួយទៀត [១១]នឹងមានរញ្ជួយផែនដី
ជាខ្លាំង នៅតាមតំបន់ផ្សេងៗ ហើយនឹងមានកើតទុរ្ភិក្ស ជំងឺរាតត្បាត ព្រមទាំងមានអព្ភូតហេតុផ្សេងៗ
បណ្ដាលឲ្យភ័យតក់ស្លុត និងមានទីសម្គាល់យ៉ាងធំនៅលើមេឃផង ។ [១២]ប៉ុន្តែ មុននឹងហេតុការណ៍ទាំង
នោះកើតឡើង គេនឹងចាប់ចងអ្នករាល់គ្នា គេបៀតបៀន ហើយបញ្ជូនអ្នករាល់គ្នា ទៅកាត់ទោសក្នុង
ធម្មសាលា យកអ្នករាល់គ្នាទៅឃុំឃាំង ។ គេនាំអ្នករាល់គ្នាទៅឲ្យស្ដេច និងលោកទេសាភិបាលកាត់
ទោសព្រោះតែនាមខ្ញុំ ។ [១៣]ប៉ុន្តែ ការនេះប្រែជាឱកាសឲ្យអ្នករាល់គ្នាផ្ដល់សក្ខីភាពទៅវិញ ។ [១៤]ត្រូវ
ចងចាំក្នុងចិត្តថា កុំភ័យបារម្ភជាមុននឹងពាក្យនិយាយការពារខ្លួនធ្វើអ្វី [១៥]ដ្បិតខ្ញុំនឹងផ្ដល់ឲ្យអ្នករាល់គ្នា
មានថ្វីមាត់ និងប្រាជ្ញា មិនឲ្យពួកប្រឆាំងអាចប្រកែកតទល់នឹងអ្នករាល់គ្នាបានឡើយ ។ [១៦]សូម្បីតែឪពុក

ម្ដាយ បងប្អូន ញាតិសន្ដាន និងមិត្តភក្ដិរបស់អ្នករាល់គ្នា ក៏បញ្ជូនអ្នករាល់គ្នាមួយចំនួន ទៅឲ្យគេសម្លាប់
ផងដែរ ។ [១៧]មនុស្សគ្រប់ៗរូបនឹងស្អប់អ្នករាល់គ្នា ព្រោះតែនាមខ្ញុំ ។ [១៨]ប៉ុន្ដែ សូម្បីតែសក់អ្នករាល់គ្នា
មួយសរសៃ ក៏មិនត្រូវបាត់ឡើយ ។ [១៩]អ្នករាល់គ្នានឹងបានរួចជីវិត ព្រោះអ្នករាល់គ្នាមានចិត្តស៊ូទ្រាំ» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ថ្ងៃអាទិត្យទី ៣៤ ក្នុងរដូវធម្មតា ឆ្នាំ គ

ព្រះគ្រីស្តជាព្រះមហាក្សត្រនៃពិភពលោក

ពិធីអបអរសាទរព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ **តាម មក ១១,១០**

អាលេលូយ៉ា! អាលេលូយ៉ា! សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះបាទដាវីឌ ជាបិតារបស់យើង! គឺជាព្រះរាជ្យនៃសម័យថ្មី! សូមកោតសរសើរព្រះអង្គដែលយាងមក ក្នុងព្រះនាមព្រះជាម្ចាស់ ។ **អាលេលូយ៉ា!**

✠ សូមថ្លែងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អតាមសន្ត លូកា **២៣,៣៥-៤៣**

គេទើបបានឆ្កាងព្រះយេស៊ូ ។ [៣៥]ប្រជាជននាំគ្នាឈរមើល រីឯពួកនាម៉ឺននិយាយចំអកមើលងាយព្រះ
អង្គថា៖ «គាត់បានសង្គ្រោះមនុស្សឯទៀតៗ បើគាត់ជាព្រះគ្រីស្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយជាអ្នក ដែល
ព្រះអង្គបានជ្រើសរើសមែននោះ ឲ្យគាត់សង្គ្រោះខ្លួនឯងទៅ!» ។ [៣៦]ពួកទាហានក៏បានចំអកដាក់ព្រះអង្គ
ដែរ គេយកទឹកខ្មេះមកថ្វាយព្រះអង្គសោយ [៣៧]ទាំងពោលថា៖ «បើអ្នកជាស្តេចជនជាតិយូដាមែន ចូរ
សង្គ្រោះខ្លួនអ្នកទៅ!» ។ [៣៨]នៅពីលើព្រះអង្គមានសរសេរអក្សរថា «អ្នកនេះជាស្តេចជនជាតិយូដា» ។
[៣៩]អ្នកទោសម្នាក់ ដែលជាប់ឆ្កាងពោលប្រមាថព្រះយេស៊ូថា៖ «បើអ្នកជាព្រះគ្រីស្តមែន ចូរសង្គ្រោះខ្លួន
អ្នកទៅហើយសង្គ្រោះយើងផង!» ។ [៤០]ប៉ុន្តែ អ្នកទោសម្នាក់ទៀតស្តីឲ្យអ្នកនោះថា៖ «ឯងមិនកោត
ខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ទេឬ? ឯងត្រូវគេកាត់ទោសដូចលោកដែរ ។ [៤១]គេធ្វើទោសយើងនេះត្រូវហើយ យើង
ទទួលទោសតាមអំពើដែលយើងបានប្រព្រឹត្ត ។ រីឯលោកវិញលោកមិនបានធ្វើអំពើអាក្រក់អ្វីសោះ» ។
[៤២]បន្ទាប់មក គាត់ទូលព្រះអង្គថា៖ «ឱព្រះយេស៊ូអើយ! ពេលព្រះអង្គយាងមកគ្រងរាជ្យ សូមកុំភ្លេច
ទូលបង្គំ» ។ [៤៣]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នកដឹងច្បាស់ថា ថ្ងៃនេះ អ្នកបានទៅនៅ
ស្ថានបរមសុខជាមួយខ្ញុំ» ។

— នេះជាព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។